

PRÆCIPUÆ

A C

Omniū Elegantissimæ

SEXAGINTA

ÆSOPÆ FABULÆ,

Novâ per Metaphrasin & Periphrasin Interpretatione Latinâ donatæ: Phrasibus: Græcismis & Sententiis è Textu excerptis locupletatæ: Notis passim illustratæ, ac ab omni difficultate & obscuritate vindicatæ.

In usum Studiosæ Juventutis.

Studio & Operâ Georg. Sylvani Pan. Med.

LONDINI,

Typis Johannis Heptinstall, Impensis
Authoris. 1684. Octobr. 16.

Tolson Call

K 880

Ac 88

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

ÆSOPUS FABULÆ.

I.

ἘΡΙΦΟΣ ΚΥ ΑΥΚΟΣ.

ἘΡΙΦΟΣ ὅτι πνυθ δώματι ἐστὶς, ἐπειδὴ
λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ
σκωπτεῖ αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη, ὡς ἔτι
ἐσὺ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τύπος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος διηγοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τύπος,
καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ νικῆσαι καὶ τὸν ἀμει-
νόντων.

B

Meta-

Metaphrasis.

HOEDUS & LUPUS.

HOedus super quadam domo stans, quum
lupum transeuntem vidit, convitiaba-
tur ac cavillabatur ipsam. Lupus autem
dixit, Heus tu! non tu mihi convitiaris,
sed locus.

Affabulatio.

Fabula significat, quod sæpe & locus &
tempus præbent audaciam contra præstan-
tiores.

Periphrasis.

Hœdus super domo quadam cum staret,
ac lupum prætereuntem cerneret, maledi-
ctis ac probris eum vexabat. Sed lupus ait,
Heus tu! non tu me convitiis afficis, sed
locus.

Affabulatio.

Fabula declarat plerumque & locum &
tempus præbere audaciam, seu nos reddere
audaces adversus potentiores.

Gracis

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ἑστάναι vel ἐστηκέναι seu ἐστηκέναι ὄντι
 δόματι Θ. Stetisse vel stare super domo.
 Nota. Aor. 2. ἔστην & perfect. activ. ἔστηκα
 redduntur vel neutraliter ἴσθαι vel ἴσθαι, jacui
 vel jaceo: vel passivè ἴσθαι, vel posui sum &
 eandemque in omnibus modis significatio-
 nem servant. 2. Ἰδόντες κύναν παριόντα. Vi-
 disse, vel videre lupum prætereuntem, tran-
 seuntem, vel prætereire, transire. Vid. Iso-
 crat. I, 2. 3. Λοιδορεῖν καὶ σκαπτεῖν πινά.
 Maledicere ac illudere alicui. Convitiis cap-
 ere, ac contumelioso gestu aliquem deri-
 dere. Maledictis ac probris quæpiam ve-
 xare. Cic. 4. ὦντο; Græcism. Heus-
 tu! Vid. Lucian. I, 3. 5. Διδόναι πρὸς τὸ
 θέσθαι Θ. Reddere aliquem audacem. Sen-
 tentia. Πολλοὶς ὁ πότος καὶ ὁ κατεχὼς δίδωσι
 τὸ θέσθαι καὶ ἡδ' αἰμεινόντων. Sæpe locus &
 tempus audaces nos contra potentiores red-
 dunt.

H.

ΛΕ'ΩΝ καὶ ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ.

ΛΕ'ΩΝ λέωνος καὶ ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ βάτραχος
 λέωνος καὶ βάτραχος λέωνος καὶ βάτραχος
 B 2 οἰόμε-

οἱ ὁ μὲν ὁ μίγα π ζῶν ἱδ' ὁρσμήνα 5 μι-
κρόν. ὡς εἶδεν αὐτὸν ὁρσμήνῃα τ' ἀίματος
ὁρσμήνῃα αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μὲν ὁ δὲ μὴ δὲν πρὸ τ' ὁ φέως δὲ
ἀκοῆς μόνως τὰ ἐξήλωται.

Metaphrasis.

LEO & RANA.

LEO audiens, vel quum audivisset aliquan-
do ranam valde clamantem, conversus
est ad vocem, putans magnum aliquod ani-
male esse: expectans autem parum, ut vidit
eam stagno egressam, accedens eam con-
culcavit.

Affabulatio.

Fabula significat non oportere ante visum
per auditum solum perturbari.

ZOXA Periphrasis.

Leo audiens aliquando ranam valde clamante
vertit se ad vocem, ratus ingens aliquod ani-
mal

mal esse : cū autem paulisper expectāssēt,
ac eam stagno egressā vidissēt, propius ac-
cedens pedibus protrivit eam.

Affabulatio.

Fabula declarat non debere, ante quā
videas, auditu solo perturbari.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ἀκούειν βαλεῖν χυ βοῶντι. Audire ra-
nam clamantem, vociferantem, vel clamore
personantem. 2. Μέγα βοᾶν. Valde cla-
mare : nimium vociferari : ingentem edere,
vel profundere clamorem, &c. Nota. Ad-
jectiva neutra saepe sunt adverbia, ut hic
μέγα. 3. Ἐπιδείκναι πρὸς τὴν φωνήν.
Verti, vel vertere se ad vocem, vel sonum.
4. Προσμένειν μικρόν. Expectare parum,
paulisper, parumper, &c. 5. Προελθεῖν
vel προέρχεται τὴν λίμνης. Egredi, exire,
prodire è stagno. Ὁ βάτραχος προῆλθε
τὴν λίμνης. Rana prodiit è stagno. 6. Ἰ-
δεῖν καὶ καταπατεῖν τι. Videre & conculcare,
seu pedibus proterere aliquid, &c. 7. Sen-
tentia. Οὐ δὲ πρὶν ἢ ὁφείας δι' ἀκοῆς μόνως
περῆναι. Non oportet, ante quā vide-
as solo auditu perturbari.

ΕΛΑΦΟΣ ΚΥ ΛΕΩΝ.

* Ελαφὸς κυνηγὸς φεύγουσα εἰς τὸ ἀνθρώπων
 οἶκον. Λεὼν δ' ἐκεῖθεν χύσας αὐτὸν
 συνέληψεν. θνήσκουσα δ' ἔλεγεν, οἴμοι
 ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῷ τῷ θηρίῳ ἀγέ-
 ωτάτῃ φείεμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος ἀπλοῖ, ὅτι πολλοὶ οὗτοι ἀνθρώ-
 πων μακρὰς καρδίας φεύγοντες, μεγάλῃς ἰ-
 πουργήσονται.

Μεταφράσις.

CERVA & LEO.

Cerva venatores fugiens in antrum intra-
 vit, Leoni autem ibi obvia facta ab i-
 pso comprehensa est. Moriens autem dice-
 bat, hei mihi! quod homines fugiens in fe-
 rarum immitissimam incidi.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod multi hominum
 parva pericula fugientes magna experti sunt.

Peri-

Peniphrasis

Cerva, dum venatores se insequentes fugeret, in speluncam effugii causa ingressa est. Ibi autem in Leonem cum incidisset, ab eodem loco præda capta est. Quamquam cum morte committitur, ac extremam jam spiritum edens dicebat, Hec mihi quod manus hominum effugere contendens in bestiam omnium crudelissimam incidi.

affabulatio.

Fabula significat multos homines, dum parva fugiunt pericula in magna incurere.

Græcismi, Sententia, Phrasis, &c.

1. Φεύγειν κωλύει. Fugere, fugiendo vitare, vel eludere fugā venatores. 2. Εἰσδύναι vel εἰσδύναι εἰς τὴν σπηλιάν. Intrare antrum: ingredi speluncam: subire specum, &c. 3. Πειπυχῆν vel περιπυχῆν τὸν λέοντα. Obviam fieri Leoni: incurrere vel incidere in Leonem: offendere vel reperire Leonem. 4. Συλλαμβάνειν vel συλλαμβάνειν τὸν λέοντα. Comprehendi, corripere, vel in prædam, vel loco prædæ capi à Leone:

Leone: item, in prædam cedere Leoni, Ἔσ.
 5. Φεύγειν τὰς ἀνθρώπους. Fugere homines:
 effugere manus hominum. 6. Περὶπνῆσθαι
 τὴν τῆς θηρίας ἀγριότητά. Est Græcismus
 ac in specie Atticismus, qui idem est, quod
 περιπνῆσθαι τὴν ἀγριότητα θηρίας. Incidere,
 vel incurrere in crudelissimam bestiam: inve-
 nire immitissimam Feram. Nora. Sæpe sub-
 stantivum adjectivo non responder casu, sed
 eleganter permutatur genitivo plurali, qui
 plerumque vestitus est articulo. 7. Φεύγον-
 τες τῶν ἀνθρώπων. Est Græcismus ac in spe-
 cie Atticismus, qui idem, quod αἱ φεύγοντες
 ἀνθρώποι. Vid. 6. Fugientes homines, vel
 homines, qui fugiunt. Hinc φεύγειν τὰς
 κινδύνους. Fugere, vitare, vel declinare peri-
 cula, res adversas, calamitates, Ἔσ. 8.
 Περιεῖναι vel περιεῖναι τὰς μεγάλας κιν-
 δύνους. Experiri pericula magna: incidere,
 vel conjici in calamitates ingentes. Sentent.
 Πολλοὶ φεύγοντες τῶν ἀνθρώπων μικρὰς κιν-
 δύνους, μεγάλας ἐπιεῖναι. Multi homi-
 num, qui parva pericula fugiunt, in magna
 incurrunt, Ἔσ.

IV.

“ΤΣ κὺ ΚΤ’ΩΝ.

ΥΣ κὺ κύων περὶ εὐτυχίας ἤειζον· ἔφη δ’ ἡ
κύων, εὐτοκῶς μάλιστα πάντων τῶν
πεζῶν· κὺ ἡ ὕς ὑποτυχέουσα πρὸς ταῦτά φησιν,
ἀλλ’ ὅταν τῶτο λέγῃς, ἴδι ὅτι κὺ τυφλὸς τὸς
στυπῆς σκύλακος πίχῃς.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μὲν δ’ ἀλοῖ, ὅτι ἐκ ἐν πρὶ πίχῃ τῇ
ωρέγματι, ἀλλ’ ἐν τῇ τελειότητι κερταί.

Metaphrasis

SUS & CANIS.

SUS & Canis de foecunditate certabant.
dixit autem canis foecunda esse maximè
omnium pedestrium. Sed sus occurrens ad
hæc ait, sed quando hoc dixeris, scito,
quòd etiam cæcos tuiipius catulos parit.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quòd negotia judican-
tur non celeritate, sed perfectione.

B 5.

Peri-

Periphrasis.

Sui cum cane certamen erat de foecunditate, in quo canis iactabat se esse foecundissimam omnium animalium pedestrium: Et sus appositè respondens ad hæc inquit. At tu, cum hoc dicis, seito te cæcos parere catulos.

Affabulatio.

Fabula significat non celeritate res, sed perfectione judicari.

Græcismi, Sententiæ, Phrases; &c.

1. Ἐρίζων πει εὐτοχίας. Certare vel contendere de foecunditate, &c. 2. Ἰσὴν ἢ κύων εὐτοχ. &c. Græcismus, ac in specie secundum quosdam Atticismus. Nota. Cum manetur in eadem persona, accusativus non proprius casus est infinitivorum, præcedens infinitivos, sed potius nominativus. Dixit se canis foecundam esse. 3. Ἡ κύων ἴσιν εὐτοχ. μάλιστα πάντων τῶν πεζῶν. Subaudiζῶν. Canis est foecundior omni animali pedestri. Canis omnia animalia pedestria foecunditate excedit. Cane nihil inter omnia animalia.

animalia pedestria est fortundius, ἔσ. 4. Ὑποτυχεῖν vel ὑποτυγχάνειν. Protinus appositèque respondere: excipere; occurrere, ἔσ. 5. Τίτλην πολλὰς σκύλακας. Cæcos parere catulos. 6. Τὰ πρέγμματα κείνεται. Atticismus. Atticè enim neutris pluralibus respondet verbum singulare. 7. Κείνεται τὸ ἐν τῷ τάχει ἢ ἐν τῇ τελειότητι. Est Græcismus, in quo ἐν præpositio per pleonasmum dativis hîc additur. Judicare aliquid celeritate vel perfectione. Sententia. Τὰ πρέγμματα κείνεται καὶ ἐν τῷ τάχει, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι. Res judicantur non celeritate, sed perfectione.

V.

ἈΛΙΕΥΣ.

Αλιεύς ἀλιευτικῆς ἀπαισθ, λαβὼν ἀν-
λὺς καὶ δίκτυα περιγύρο εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ οἷς ἐπὶ πνέει πέτρας, τὸ μὴ
πρῶτον ἦνυλιν, νομίζων πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν
τὴν ἰχθύας ἐφαλλεῖται ὡς δ' ἐπὶ πολὺ δι-
αλεινόμενός ἦεν καὶ δὲν, ἀποδέμενός τὴν
αὐλὴν ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληστρον καὶ βα-
λὼν κατὰ τὸ ὕδαλός πολλὰς ἰχθύας ἡγρευσεν.
ἐνθαλὼν δ' αὐτὴν ἀπὸ τοῦ δικτύου, ὡς εἶδε
πιδυνάσκει, εἶπεν, ὃ κακιστὸν ὥσ, ὅτε ἦνυλιν, καὶ
ὁρῶντες, ὅτε δ' ἐπὶ πνέει, τὴν τοιοῦτον.

Ἐπι-

(12)
Ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν οὖν πρὸς τὰς ἑλγὲς λόντον, καὶ ἑλγὲς
καίρεν π. ἀφ' ἧς ὡς.

Metaphrasis.

PISCATOR.

Piscator artis piscatoriae imperitus postquam accepisset tibiis & retia, accessit ad mare, & stans super quadam petra primum canebat tibiis, putans ad suavitatem cantus pisces assilire. Quum verò multum contendens profecit nihil, deponens tibiis assumit rete, ac jaciens in aquam multos pisces cepit. Ejiciens autem ipsos è reti, ut vidit saltantes, dixit, ô pessima animalia ! quando canebam tibiâ non saltabatis : cum verò cessavi, id facitis.

Affabulatio.

Fabula est adversus præter rationem ac extra tempus quidpiam facientes.

Periphrasis.

Piscator piscandi rudis, acceptis tibiis ac retibus perrexit ad mare, cumque sterisset
super

super petram quandam, primò quidem sonabat tibiis, existimans ad vocis suavitatem pisces accessuros. Ut verò diu laborans nihil profecisset, depositis tibiis assumpsit rete, ac eo in aquam jacto multum piscium cepit. Quibus evacuato reti, ut vidit salientes, ait, ò pessimæ animantes ! quum sonabam tibiâ, non saltabatis, quum autem desii, id agitis.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui præter rationem & inopportunè aliquid agunt.

Gracismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἄπειρον ἔν τ' ἀλιευτικῆς. Rudem esse piscandi : imperitum esse piscium capiendum : inexpertum esse in piscibus capiendis, &c. 2. Λαβεῖν vel λαμβάνειν αὐλὲς καὶ δίκτυα. Sumere, vel accipere tibiae & retia. 3. Παρεργίνεσθαι εἰς τὴν θάλασσαν. Pergere, iter facere, proficisci, item accedere ad mare. 4. Στῆναι ἐπὶ πέτρῃς. Stare super petra, vel suprâ petram. Vid. I, r. 5. Τὸ ἀρχόν. Est Atticismus, qui idem est, quod ἀρχή. Primò, primum, ab initio. Nota. Adjectiva neutra tam expres-

so,

fo, quàm omisso articulo Atticè sæpius pro
 adverbiiis usurpantur. 6. Ἐφάλλεσθαι πρὸς
 τὴν ἠδυνωσίαν. Assilire, aggredi, accedere,
 vel prodire ad vocis svavitatem. Cic. An-
 tequam aggrediar ad ea, quæ à te disputata
 sunt. Idem. Quidam aggrediuntur ad
 injuriam faciendam, ὅς. 7. Διαλείνεσθαι
 ὅτι πολὺ. Græcissimus. Multum conten-
 dere : diu laborare, ὅς. 8. Ἀνύειν ἔδειν.
 Nihil proficere, vel assequi. 9. Ἀποδέσθαι
 vel ἀποπείθεσθαι, vel ἀππαρτείναι τὰς αὐλὰς.
 Deponere, reponere, ponere, item abjicere
 tibias. Ἀποδέμωθ' αὐλὰς. Postquam depo-
 fuisset tibias, vel depositis tibiis. Vid. Luci-
 an. I, 4. & Isocrat. IV, 1. 10. Βαλεῖν vel
 ῥάλλειν τὰ δίκτυα κατὰ τὴν ὕδαλιν. Jacere,
 projicere, conjicere vel demittere retia in
 aquas. Nota. καὶ βαλὼν δαλονότι τὸ ἀμφί-
 βλησεν. Et jaciens, vel cùm jecisset scil.
 rete, vel jacto scil. reti. Vid. 9. 11. Ἀ-
 ρεῦειν πολλὰς ἰχθύας. Capere multos
 pisces. 12. Ἐκβαλεῖν vel ἐκβάλλειν τὰς
 ἰχθύας ἀπὸ τῆς δικτύου. Ejicere pisces è reti :
 evacuare, vel vacuum reddere piscibus rete.
 13. Οἱ ἰχθύες ἀπὸ τῆς δικτύου ἐκβληθέντες
 πηδῶσι. Pisces è reti ejecti saltant. 14.
 Παύεσθαι αὐλεῖν. Definere, vel cessare ti-
 biis canere, cantare, sonare vel ludere.
 15. Ποιεῖν τὸ τοῦτο. Hoc, vel id facere, seu
 agere.

agere. 16. Πράττειν τι πρὸς λόγον. Agere aliquid præter rationem. Facere aliquid imprudenter. 17. Πράττειν τι πρὸς καιρὸν. Agere quidpiam inopportune, intempestive, vel incommodo tempore. Sententia. Οὐδὲν πρὸς τὸ πᾶν καὶ πρὸς τὸ καιρὸν κατατε-
ον. Nihil præter rationem ac intempestive faciendum est.

VI.

ΓΕΡΩΝ ΚΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμὼν ὅς ὄρες, καὶ πρὸς ὧν ὥμων ἀρξάμενος, ἐπειδὴ πολλὴν ὀδὸν ἐπιχθισμένον ἐβάδισεν, ἀπειρηκὼς ἀπεδοτότε ξύλα καὶ τὸ θάνατον ἐλθεῖν ἐπεχάλειτο· οὗ δὲ θανάτου εὐδὺς ἐπισκίετο, καὶ τὴν αὐτὴν πυνδαρμένην, δι' ἣν αὐτὸν ἡλοῖον, ὁ γέρων ἔφη, ἵνα τὸ φόβον οὗτον ἄρως ἐπιδηΐς μοι.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μὲν δὲ δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἀνθρώπος φιλάζων ὢν, καὶ μυσίοις κινδύνοις ἀπειρασὼν δοκῇ θάνατον ἐπαυμαῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρὸς τὸ θάνατον αἰρεῖται.

Meta-

Metaphrasis.

SENEX & MORS.

Senex aliquando ligna cum secuisset & monte, & in humeros elevasset, postquam multam viam oneratus ivit, defessus lignaque deposuit, & mortem venire, pro, ut veniret, invocavit. Morte verò statim adstante, & causam interrogante, propter quam se vocaret, senex dixit, ut onus hoc attollens, vel elevans imponas mihi.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quòd omnis homo, cum vitæ amans sit, quamvis innumeris periculis immerfus videatur mortem desiderare, tamen vitam longè præ morte, vel ante mortem eligit.

Periphrasis.

Senex quondam incisis in monte lignis, ac in humeros elevatis, ubi longum iter oneratus confecit, defatigatus ligna humeris deiecit, ac mortem, ut veniret, implorabat. At morte illicò adstante, & causam, quare
se

se vocáffet, percunctante, Senex ait, ut o-
nus sublatum imponeres hoc mihi.

Affabulatio.

Fabula significat omnem hominem vitæ
studiosum esse, & licet infinitis periculis
immersus videatur mortem appetere, tamen
vivere multò magis quàm mori eligere.

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Τέμνειν τὰ ξύλα. Scindere, incidere
vel secare ligna. 2. Ἀρσένειαι vel αἰρεσίαι
τὰ ξύλα ἀπὸ τοῦ ὤμου. Elevare, vel attol-
lere ligna in humeros. Nota. Καὶ ἡ hic u-
surpatur per contractionem Attic. pro ἀπὸ
τοῦ. 3. Βαλίζειν πολλὴν ὁδόν. Multam
vel longam ire, vel progredi viam : longum
iter, vel multum itineris conficere, emetiri,
&c. 4. Ἀποθέσθαι τὰ ξύλα. Deponere,
abjicere, &c, ligna. 5. Ἐπιχαλεσθαι ἢ θά-
νατον. Invocare, implorare vel cum fletu
rogare mortem. 6. Εὐθύς θάψαντα. Illicò
adstare. Θανάτῳ θάψαντα. Morte ad-
stante, vel quòd mors adstitisset. Geniti-
vi hic ponuntur per consequentiam. 7. Πυν-
θάνεσθαι τὴν αἰτίαν. Rogare, interrogare,
percontari, petere, vel postulare causam,
vel

vel nationem. 8. Καλεῖν πᾶν διὰ τὴν αἰτίαν.
 Vocare aliquem ob aliquam causam.
 Nota. καλοῖν in textu Atticè usurpatur pro
 καλοῖ 3 sing. optat. præsent. verb. καλέω.
 9. αἶραι vel αἶρειν ἢ φέρτον. Attollere, vel
 elevare onus. 10. Ἐπιθεῖναι, vel ἐπιθένα
 τινὲ ἢ φέρτον. Imponere alicui onus. 11.
 Φιλάζων ἴδ. Vitæ studiosum, vel aman-
 tem esse : vitam amare. 12. Παιπύειν
 τοῖς μυείοις κινδύνοις. Incidere in infinita
 pericula : infinitis immergi periculis : innu-
 meris cooperiri, vel obrui malis, &c. 13.
 Ἐπιθυμεῖν ἢ δαίμελον. Desiderare, optare,
 vel appetere mortem. 14. Αἰγεῖσθαι τὸ ζῆν
 πρὸ τοῦ θανάτου. Gracissimum. Eligere vi-
 tam ante mortem ; vel præ morte, &c.
 Nota. τὸ ζῆν per periphrasim ac Gracissimum
 hic ponitur pro τὸν ζῆναι. Infinitivi enim
 cum articulis ponuntur pro nomine in omni
 casu. Sententia. Πᾶς ἄνθρωπος τὸ ζῆν προ-
 λυπρὸν τοῦ θανάτου κρίσται. Omnis homo
 vivere magis quam mori eligit.

ΚΥΩΝ ὁ ΜΑΤΕΙΡΟΣ.

ΚΥΩΝ εἰσπιδόσας εἰς μαγείον, καὶ τὸ
Μαγίρεν ἀπακτείνον καρδίαν ἀρπάζουσαν
ἔφουγεν. Ὁ δὲ Μαγίρεθ' ὀπισθεαφείς, ὡς εἰ-
σπιδόντων φάσμα, εἶπεν, ὦ Κύω, ἴδὲ ὡς
ὀπισθερ' αὐτῆς, φυλάξομαι σὺ δὲ αὖτ' ἐμὴν
καρδίαν ἔλατρες, ἀλλ' ὑμῶν οὐδὲν ἴδωμαι.

Ἐπιμόδιον.

Ὁ μῦθος διηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθή-
ματα τοῖς ἀνδράποισ μαθήματα γίνονται.

Metaphrasis.

CANIS & COCUS.

Canis insiliens in culinam & cocus occu-
pato cor cum rapuisset, fugit. Cocus
autem conversus, ut vidit ipsum fugientem,
ait, Heus tu, scito, ubicunque sis, observa-
bo te : non enim à me cor abstulisti, sed cor
mihi dedisti.

Affabu-

Affabulatio.

Fabula ostendit, quod saepe nocumenta hominibus documenta sunt.

Periphrasis.

Canis culinam cursim ingressus, ac coquo negotiis districto cor suffuratus in fugam se coniecit. At coquus, cum se ad eum vertisset, inquit, Heus tu! scito, ubi ubi fueris, me te observaturum: non enim mihi cor sustulisti, sed potius addidisti.

Affabulatio.

Fabula significat, quod saepe ea, quae nocent, homines docere solent.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Εἰσπιδᾶν εἰς μαγειρεῖον. Insilire, introfilire vel irrumpere in culinam: cursim ingredi culinam, &c. 2. Ἀσχλεύρονον ἴδ). Occupatum, distentum, negotiis districtum esse. 3. Ἀσπάζειν καρδίαν. Rapere, surripere, furari cor, &c. 4. Ἐπιστρέφειν ἑαυτὸν. Vertere vel convertere seipsum. Ἐπιστρέφει-

ἐτρέφεσθαι πρὸς πνα. Converti ad, vel ver-
 sus aliquem. 5. Ὁ ἴππος. Hecuscu. Vid.
 Lucian. I, 3. 6. Ἰδι, ὡς ὅπως αὖν ἦς.
 Nota. 1. Ἰδι hīc per syncopen dicitur pro
 ἴσασθαι 2 sing. imperativ. verb. ἴσῃμι. 2. Ὡς
 hīc idem valet quod ὅτι, quod quidem po-
 test hīc in Latina versione exprimi, vel ele-
 ganter negligi. Vid. Lucian. II, 15. 3. Περ
 est particula enclitica, quæ ornatūs tantūm
 causā additur. 4. Ἄν est particula poten-
 tialis. 7. Φυλάσσειν, vel φυλάττειν τινά.
 Observare, notare aliquem. 8. Λαμβάνειν
 ἀπὸ τινος καρδίαν. Auferre, tollere ab a-
 liquo, vel alicui cor. Nota. Ἐλκυσας At-
 ticè dicitur pro ἔλκυσας 2. pers. perfect.
 verb. λαμβάνω. 9. Διδόναι τινὶ καρδίαν.
 Dare alicui cor, ὅς. 10. Sententia. Τὰ
 παθήματα πολλὰν τοῖς ἀνθρώποις γίνον-
 ται μαθήματα. Nocumenta sæpe sunt ho-
 minibus documenta. Sæpe docent homines,
 quæ nocere solent.

VIII.

Γ Τ Ν Η' ὡς ὅπως

Γ Τ Ν Η' ὡς ὅπως πῶς ὅσον εἶχον, καὶ ἐπείσω
 ἡμῖν αὐτῇ πικρῶς νομίσασθαι ὅς
 ὡς εἰς πλείους τῇ ὀργῇ καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις
 δις

ὅς τις ἐστὶ τῶν ἡμετέρων, τὸτο πεποιθὲς ἢ ὅς τις πικρῶς χρομένη ἐστὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων
τεκνίων ἢ δούλων.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος ἀπλοῦς, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν
τῶν παρόντων ἐπιθυμῶντες, καὶ παροῦσα ἀπο-
βάλλουσι.

Metaphrasis.

MULIER & GALLINA.

Mulier vidua quædam gallinam habebat
per quemlibet diem, seu quotidie o-
vum sibi parientem : arbitrata autem, quod
si plus gallinæ hordei projiceret, bis pare-
ret in die, id fecit. Gallina verò pinguis
facta, neque semel in die parere poterat.

Affabulatio.

Fabula docet, quod qui per avaritiam
plurimum ~~sunt~~ appetentes, etiam præsentia a-
mittunt.

Periphrasis.

Mulieri quidam vidua erat gallina, quæ
singulis

singulis diebus ovum ipsi pariebat : rata vero, si plus hordei gallinae exhiberet, bis parituram die, hoc fecit. Sed Gallina pinguefacta ne semel quidem parere potuit.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui ob avaritiam plura appetunt, & quæ adsunt, amittere.

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Græcismus. Quotidie, singulis diebus, &c. Vid. Lucian. I, 6. 2. Τίχην ὄρν. Parere ovum. Ἡ ὄρνις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὄρν τίχῃ. Gallina quotidie ovum parit vel ponit. 3. Ὁδὸν βάλλειν πλείους (Atticè contractè pro πλείονας) τῇ ὄρνιδι χειρῶν. Projicere, exhibere vel dare gallinae plus hordei. 4. Δὶς πέχῃας ὁ ἡμέρας. Subandi ὁρῶν. Bis pariet die vel in die. 5. Ἐπιθυμῶν πλείωνων. Appetere vel cupere plura. 6. Βάλλειν τὰ παρόντα. Subandi ὁρῶν. Amittere ea, quæ adsunt, scilicet bona. Sententia. Ὅτι διὰ πλεονεξίας ὁδοιμῶντες αὐτὰ παρόντα βάλλουσιν. Qui ubi avaritiam plura cupiunt, etiam ea, quæ adsunt, amittunt.

ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.

Ὁρνιθαί τις εἶχεν ὡὰ χρυσαῖά τις πίκτεσαν, καὶ νομίσας ἐνδορ αὐτῆς ὄγκον χρυσαῖα εἶναι, κλείνας εὗρηκεν ὁμοίαν τῇ λοιπῶν ὀρνίδων. Ὁ δ' ἀδρόν πλεῖστον ἐλπίσας εὗρήσιν, καὶ τὸ μικρὸν ἐξέρηται ἐκείνῃ.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παρῶν ἀρκεῖν, καὶ τὴν ἀπλησίαν φεύγειν.

Metaphrasis.

GALLINA AURIPARA.

Gallinam quidam habebat ova aurea parientem, & arbitratus intra ipsam massam auri esse, occidens, vel cum occidisset eam, invenit similem reliquarum gallinarum. Hic autem multas divitias sperans se inventurum esse, etiam parvis privatus est illis.

Affa-

Affabulario.

Fabula docet, quod oportet præsentibus contentos esse, & insatiabilitatem fugere.

Periphrasis.

Gallinam quis habens ova aurea parientem, ratus in ea auri massam inesse : occisam aliis Gallinis similem reperit. Hic multum sperans se reperturum divitiarum etiam exiguis illis orbatus est.

Affabulario.

Fabula significat oportere putare satis esse ea, quæ adsunt, & detestari inexplebilem rerum cupiditatem.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Τίχλειν ὠὰ χρυσαῖα. Parere ova aurea. Cic. Hi cum ovum inspexerant, quæ id Gallina peperisset. 2. Ναυλίζειν ἐνδοῦ ὄφρυς ὅγκον χρυσοῦς. Reri intra gallinam, esse auri massam : arbitrari in gallina, vel gallinæ inesse auri pondus. Cic. Inest in facultate dicendi juris civilis scientia. Idem.

Democritus tum censet imagines divinitate
 præditas inesse universitati rerum, Ἔσ.
 3. Κτείνειν τὴν ὄρνιθα. Occidere, interficere vel mactare gallinam. 4. Εὐρηκάναι
 vel εὐείσκειν τὴν ὄρνιθα ὅψ' λοιπῶν ὁμοίαν.
 Invenire gallinam reliquis vel aliis similem.
 Deprehendere gallinam ab aliis nihil differentem.
 5. Ἐλπίσας εὐρήσειν. Sperans se, vel cum sperasset se inventurum esse.
 Cum spem concepisset, vel cum spe duceretur se reperturum vel nacturum esse, Ἔσ.
 6. Στερεῖσθαι τῷ μικρῷ πλούτῳ. Privari, orbati, vel spoliari divitiis, vel opibus parvis, exiguis, modicis, mediocribus, Ἔσ. 7.
 Sententia. Δεῖ ἀρκεῖσθαι τοῖς παρῦσι, καὶ τὴν ἀπλησίαν φεύγειν. Satiandus est animus præsentibus, ac à cupiditate plura habendi absterrendus.

X

X.

ΧΕΛΟΝΗ καὶ ΑΙΤΟΣ.

Χελώνη Αἰτὸς εἰδείτο ἰππιδαι ταύτην διδάξαι τῷ ὅτι φθαινέτω πόρρω τῷ τοῦ φύσεως αὐτῆς εἶδος, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δειήσει προσέκειτο λαβὼν ἐν ταύτῃ τοῖς ὄνυξι, καὶ εἰς ὑψὺ ἀνενεγκὼν, εἶτ' ἀφῆκεν. ἡ δὲ καὶ πύτριν περὶ σὺν νείειεν.

Ἐπ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν οὖν δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐκ φιλονεικίας καὶ φρονιμωτέρων ἀνθρώπων ἐαυτοὺς ἐβλάψαν.

Metaphrasis.

TESTUDO & AQUILA.

Testudo Aquilam precabatur volare eam docere. Hęc verò admonente, procul hoc à natura ejus esse, illa magis precibus instabat. Accipiens ergo ipsam unguibus, & in altum tollens, postea demisit. Illa verò ad petras delapsa contrita est.

Affabulatio.

Fabula ostendit, quòd multi in contentionibus prudentiores non audientes seipsos læserunt.

Periphrasis.

Testudo supplex aquilam orabat, ut se volare doceret. Hęc verò perhibente ac monente, id longè alienum à natura ejus esse,

esse, illa vehementius precibus petebat. Comprehendit igitur ipsam unguibus, ac in altum sustulit, deinde deiecit. Hæc autem in petras cecidit & confracta est.

Affabulatio.

Fabula significat multos, qui in contentionibus prudentiâ præstantioribus non auscultaverint, sibiipsis nocuisse, ac injuriam fecisse.

Gracissimi, Sententiæ, Phrases, Ἑκ.

1. Δεῖναι πνΘ. Orare, vel precari aliquem. 2. Διδάσκειν πνὰ ἱπταδα. Docere aliquem volare. 3. Τῷ ᾧ πρῶτον ἐν γ. Hæc verò admonente. Nota. τῷ idem hîc valet, quod αὐτῷ, &c. 4. Τὸ ἱπταδα πορρῶ χελώνης φύσεως ὄν. Procul est, vel alienum est à natura testudinis volare. Natura testudinem non patitur volare. 5. Πρῶτον ἐν γ. Instare, vel urgere precibus. Vehementer petere, Ἑκ. 6. Λαβεῖν, vel λαμβάνειν π τοῖς ὀνυξί. Comprehendere aliquid unguibus. 7. Ἀνεγχεῖν vel ἀναφέρειν π εἰς ὕψος. Tollere, vel elevare aliquid altè, vel in altum. 8. Ἀρίεναι π. Dimittere, demittere, deicere, abjicere aliquid. 9.

Συγ-

Συντρίβειναι. Conteri, collidi, confringi.
 10. Πίπτειν καὶ ἐπὶ πέτρων. Cadere in, vel
 adversus petras. 11. Βλάπτειν ἑαυτόν. Læ-
 dere seipsum: nocere sibiipso: injuriam fa-
 cere sibi, &c. 12. Παροχέειν ἑστὶ φρονιμο-
 τέρων. Non audire prudentiores: non au-
 scultare, vel obsequi prudentioribus, &c. 13.
 Οἱ ἑστὶ φρονιμωτέρων ἀπαχέσαντες, ἐαυτοὺς
 ἔβλαψαν. Qui prudentiores audire nolunt,
 sibi ipsis injuriam faciunt.

XI.

ΑΓΘΙΟΥ.

Αἰτίοντά τις ἀνθρώπου, τιῦτον αὐτῷ τὸ
 χρεῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελεία σὺ πρὸς
 πρὸν ἔχοντι. καὶ ἀπαχέσαντες οἱ καθεὶς, πάντα
 μὲν αὐτῷ προσῆκε τα ρύματα, πᾶσι δὲ λε-
 τεραῖς ἐπειράτο καθαίρειν. καὶ τὸ μὲν χρεῶμα
 μεταβαλεῖν ἐκ εἵχε, κοτεῖν δὲ τὸ ποτεῖν πα-
 ρεσχεύαζεν.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μὲν δὲ δηλοῖ, ὅτι μένουσιν αἱ φύσεις
 ὡς προσήλθον πρὸς ἀρχήν.

Metaphrasis.

ÆTHIOPS.

Æthiopem quidam emit, talem ipsi colorem esse purans negligentia prius habentis eum. Et cum assumpsisset eum domum, omnes ei afferebat purgationes, omnibusque lavationibus conabatur mundare. Et colorem quidem mutare non potuit, sed morbum labor paravit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod manent naturæ, ut provenerunt à principio.

Periphrasis.

Æthiopem quidam emit, talem ei colorem inesse ratus negligentia ejus, qui eum prius habuit: Ac assumpto in domum omnes ei abstersiones adhibuit, omnibusque lavacris mundare eum tentavit: & colorem quidem transmutare nequivit, sed morbum vexatio conciliavit, vel attulit.

Affabu-

Affabulatio.

Fabula significat, naturas manere, ut ab initio proveniēre, vel extitēre.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ὠνήταται, vel ὠνεῖται, ἢ Αἰθίοπα. E-
mere Æthiopem. 2. Δοκᾶν τοιῦτόν τινι
τὸ χρῶμα εἶναι. Reri, vel putare talem
alicui inesse colorem. Nota. τοιῦτον hīc
Atticè ponitur, pro τοῦτο. 3. Ἐχειν τινὰ
πρότερον. Habere, vel possidere aliquem
prius. 4. Παρελαβεῖν τινὰ οἶκον. Assu-
mere aliquem domum, vel in domum. No-
ta. Ὁικον idem est hīc, quod εἰς οἶκον.
Vid. Lucian. I, 1. 5. Περσάζειν vel προ-
σάγειν τινὲ πᾶντα τὰ ῥύμματα. Adhibere
omnimodas alicui absterfiones. 6. Μετα-
βαλεῖν, vel μεταβάλλειν τὸ χρῶμα. Muta-
re, vel transmutare colorem. 7. Νοσεῖν
τὸ πονεῖν παρεσχεύαζε. Græcismus est, qui
idem est, quod ὁ πόνος ἢ νόσον παρεσχεύαζε.
Infinitivi enim cum articulis ponuntur pro
nomine in omni casu. Nota. In altero hīc
infinitivo νοσεῖν articulus τὸ eleganter sub-
ticetur euphoniæ causâ. 8. Sententiæ. Αἰ-
φύσεις μένουσιν, ὡς προήλθον τὴν ἀρχὴν.

Naturæ manent tales, quales à principio ex-
siterunt. Nota. *Ἰν τῷ ἀρχῇ* hīc subau-
di κατὰ.

XII.

Κ Ο' Ρ Α Ξ.

Κ Ο'ραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ, μήτερ εὖχε-
ται θεῶ, καὶ μὴ θνήσκει, ἢ δ' ὑπολάβῃ-
σα ἔφη, τίς σε, ὦ τέκνον, ἤν' θεῶν ἐλεήσει ;
τὴν αὖ καλέας ὑπὸ σῆ γὰρ ἐκ ἐκλάπη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ ἐχθρὸς ἐκ
βίῳ ἔχοντες, ἐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὐρή-
σασιν.

Metaphrasis.

C O R V U S.

C O r v u s æ g r o r a n s d i x i t m a t r i, m a t e r o r a
d e u m, & n e l u g e. I l l a v e r ὀ r e s p o n -
d e n s a i t, Q u i s t u i, o f i l i, d e o r u m m i s e r e -
b i t u r? c u j u s e n i m c a r o ἂ t e n o n s u r r e p t a
e s t?

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod multos inimicos in
vita habentes, neminem amicum in necessi-
tate invenient.

Peri-

Periphrasis.

Corvus morbo affectus ait matri, mater precare Deum, nec lamentare. Ea verò responsum dans, ait, Quis deus, ô fili, miseretur tui? cujus enim tu carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula significat, qui in vita multos inimicos habent, eos amicum in necessitate inventuros neminem.

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Εὐχεσθαι τῷ θεῷ. Orare, vel precari deum. 2. Ὑπολαβεῖν vel ὑπολαμβάνειν. Respondere, responsum dare, occurrere, &c. 3. Ἐλεῆσαι τινα. Misereri alicujus. 4. Κλέπειν τὸ κρέας. Furari vel furripere carnem. 5. Ἐχειν πολλὰς ἐχθρὰς. Habere multos inimicos. 6. Οὐδένα εὐεῖσκειν φίλον. Neminem invenire amicum. Sententia. Οἱ πολλὰς ἐχθρὰς ἐν βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν τῇ ἀναγκῇ εὐρήσουσιν. Qui multos habent in vita inimicos nullum habituri sunt in adversis amicum.

ἈΛΩ' Π Η Ξ καὶ Λ Ε' Ω Ν.

Ἀλώπηξ μὴ πω διασαμένη Λέοντα, ἐπει-
δή κατὰ πινά τυχὴν αὐτῆς συνήντησε, τὸ
μὴ παρῆν ἔτιως ἐφοβήθη, ὥς μικρῶ καὶ ἀπο-
δανεῖν. ἔπειτα τὸ δεύτερον διασαμένη, ἔτιως
αὐτῇ κατεδάρρησεν, ὥς καὶ παρσελθῶσα δια-
λεχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ
παρεστῆτα τῶν πραγμάτων ἐν πρῶτον ποιεῖ.

Metaphrasis.

VULPES & LEO.

Vulpes nondum adhuc conspicata Leo-
nem, cū per aliquem casum ei oc-
currit, primū quidem sic timuit, ut ferè
moreretur: deinde secundò conspicata timu-
it quidem, non tamen ut prius: tertio au-
tem conspicata sic contra eum ausa est, ut
accedens colloqueretur.

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat, quod conversatio etiam terribiles res accessu faciles reddit.

Periphrasis.

Vulpes cum nunquam antea vidisset Leonem, quum ei casu quodam obvia facta esset, primum adeo territa est, ut parum abfuit, quin vitam cum morte commutaret: deinde cum secundo vidisset eum, territa est certe, non tamen eo, quo prius, modo: tertio autem cum ipsum vidisset, ita audacter se adversus eum gessit, ut & accederet, & colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat conversatione terribilia quoque accessu facilia fieri.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Θεᾶνδαι vel θεάσανδαι ἢ Λέοντα. Videre, conspicerere, vel conspiciari Leonem.
2. Κατὰ πνα πύχην. Gracismus. Casu quodam aut forte fortunâ. Cic. 3. Συ-
νανθῆν πνι. Occurrere, obvium fieri vel
esse,

esse, obviam procedere alicui. 4. Τὸ *ῥῆτον* idem est quod *ῥῆτος*. Primò vel primùm. 5. Ὡς *μικρὸν καὶ ἀποδανείν*. Græcismus. Ut terè, fermè, vel propemodum moreretur : ut parum aberat, quin vitâ excederet, &c. Nota. Infinitivus sæpe ponitur loco conjunctivi, præcedente particulâ ὥς vel ὡς pro ut positâ, ut hîc ἀποδανείν pro ἀποδάνῃ, ὡς enim particula hîc pro ut conjunctione causali ponitur. Vid. Syntax. Possel. de infinitiv. reg. 2. & de participiis reg. 12. 6. Τὸ *δεύτερον*. Secundò, vel secundâ vice. 7. Ἐκ *τείτου*. Tertio vel tertiâ vice. 8. Καταδαρρήσαι *τινὸς* idem est, quod *δαρρήσαι κατὰ τινὸς*. Fidenti esse animo, fiduciam sumere, audacter vel fidenter se gerere adversus aliquem. 9. Ὡς καὶ *προσελθῆσα διαλεχθῆναι*. Græcism. Ut etiam accedens colloqueretur, &c. Nota. Infinitivus *διαλεχθῆναι* hîc pro conjunctiv. *διαλέχθῃ* ponitur. Vid. 5. 10. Τὰ *φοβερὰ τῶν πραγμάτων*. Est Græcismus, qui idem est, quod *τὰ φοβερὰ πράγματα*. Vid. III, 6. Res terribiles: vel ea, quæ terribilia, vel terrori sunt 11. Ἡ *συνήθεια καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων εὐπρόσιστα ποιεῖ*. Conversati-
one terribilia quæque accessu facilia reddun-
tur. Seneca quodam loco ait. Consuetudo dif-
ficillima quæque citò in familiaritatem ad-
ducitur.

XIV.

ἌΕΤΟΣ ΚΥ ἈΛΩΠΗΞ.

ἈΕΤΟΣ ΚΥ ἈΛΩΠΗΞ φιλιωθέντες, πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας ποικύμοι τὴν συνήθειαν. Ὁ μὲν ἔν ἐφ' ὑψηλῷ δένδρε τὴν χαλιὰν ἐπύξατο· ἡ δ' ἀλώπηξ ἐν ταῖς ἔγχεσσι δάμνοισι ἐτεκνοποίησατο. ὅτι νομὴν ἔν ποτε τ' Ἀλώπεκος τρω-ελθούσης, ὁ Ἀετὸς τρωφῆς ἀπορῶν, χαλιπῆας ἀπὸ τῆς δάμνων, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀναρπάσας, ἅμα ταῖς αὐτῆς νεοτῆσιν ἐδοιμήσατο. ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπαυελθούσα, καὶ τὸ πρῶτον μα-δύσα, καὶ τοσούτην ὅτι τῷ τῆς τέκνων λυγιάθῃ θανάτῳ, ὅσον ὅτι τῷ τ' ἀμύνης ἀπόρῳ χερσαία γὰρ ἔσα πηνὸν διώκειν καὶ οἰά τε ἦν. διὸ καὶ πῶρρονθεν εἶσα τεθ' ὁ καὶ ταῖς ἀδυνα-τοῖς ὄσιν εὐπορον, τῷ ἐχθρῷ κατηρῆτο· καὶ πόλλω δ' ὑπερον αἰγὰ πινων ἐπ' ἀγρῷ θυόντων, κατηπῆας ὁ αἰτὸς μέρθῃ τῆς θυμάτων σὺν ἐμπύρεσι ἀνδραξίν ἤρπασε, καὶ πὶ τὴν νεοτῆαν ἤγαγεν. ἀνέμεν δ' σφοδρῶς πνεύσαντες θνητὰ, καὶ φλογὸς ἀναδεδείσης, οἱ ἀεπ-δεῖς ἀπῆλθον ἐπὶ πυγχανόντες, ὁπῆθεν εἰς γῆν κατέπεσον· ἡ δ' ἀλώπηξ ὀπίδραμύσα, ἐν ὅφει τῷ αἰτῷ πάντας κατέφαγεν.

Ἐπ-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν ὡς ἀσπον-
 δύντες καὶ τὴν ἐκ τῆς ἡδονῆς ἀδικημάτων φύωσι π-
 μωρίαν δι' ἀδύναμιν, ἀλλὰ τὴν γὰρ θείαν δικλὴν
 ἢ διακρίνουσιν.

Metaphrasis.

AQUILA & VULPES.

Aquila & Vulpes amicæ factæ prope se
 invicem habitare constituerunt, con-
 firmationem amicitiae facientes familiarita-
 tem. Illa igitur super alta arbore nidum
 fixit. Vulpes verò in arbuſtis proximè
existentibus vel *ſuis* filios peperit. Ad pa-
 bulum igitur aliquando vulpe profectâ, a-
 quila cibi egens, devolans in arbusta, & fi-
 lios hujus abripiens unâ cum ſuis pullis de-
 voravit. Vulpes autem reverſa & id, quod
 factum erat, edocta, non tantum ſuper fi-
 liorum triſtata eſt morte, quantum vindictæ
 inopiâ : terreſtris enim cum eſſet, volucrem
 perſequi non poterat. Quare procul ſtans,
 id quod & impotentibus eſt facile, inimicam
 execrabatur. Non multo autem poſt, ca-
 pram quibuſdam in agro ſacrificantibus,
 devo-

devolans aquila partem aliquam victimæ cum ignitis carbonibus rapuit, & ad nidum duxit. Vento autem valido flante tunc, & flammâ excitatâ, aquilæ pulli involucres adhuc cum essent, affati in terram deciderunt, vulpes autem accurrens in conspectu aquilæ omnes devoravit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod amicitiam violantes, quamvis ab iis, qui affecti sunt injuriâ, fugiant ultionem ob infirmitatem, tamen divinam vindictam non depellent.

Periphrasis.

Aquila & Vulpes inritâ amicitia propè habitare decreverunt, amicitiam familiaritate confirmantes. Itaque aquila sublimi super arbore nidum construxit. Vulpes autem in proximis arbutis foetus edidit. Cum autem quodam tempore vulpes ad escam quærendam profecta esset, aquila cibi inopiâ laborans in arbuta devolavit, abreptosque vulpis partus pullis suis devorandos præbuit. Vulpes itaque reversa, & re, quæ facta fuerat, cognitâ, non tam prolis morte est tristata, quàm potestate ad vindicandum sibi terre

terrestri, ac volucrem minùs persequi valenti negatà. Quamobrem cùm procul staret, inimicæ, quod etiam cuivis infirmo ac viribus destituto animali haud difficile factu est, maledicebat ac mala imprecabatur. Haud longo autem post tempore, cùm quidam capram in agro sacrificarent, volatù delata partem victimæ cum igneis carbonibus abripuit, ac in nidum tulit. Cùm autem vento tunc temporis vehementer flante flamma esset excitata, Aquilæ pulli, cùm volare adhuc non possent, adusti in terram deciderunt. Vulpes verò postquam accurrisset, spectante aquilâ omnes devoravit.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui amicitiam violârint, licet eorum, quos læserint, ob impotentiam eorum ultionem evitent, supplicium tamen dei non effugient.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Φιλίῳ. Amicum vel benevolum reddo, facio; item concilio, &c. 2. Οἰκῆν πλῆσιον ἀλλήλων. Græcismus. Habitare propè se invicem. Non procul à se invicem habitare. In proximo sibi invicem loco habitare :

tare : Vicinos, vicinas vel vicina esse. Red-
ditur etiam omisâ voce ἀλλήλων. Propè,
vel in proximo habitare, ἔσ. 3. Ποιεῖν βε-
βαίωσιν φιλίας τὴν συνήθειαν. Græcism. A-
micitiam familiaritate confirmare, vel fir-
miorem reddere. 4. Πήξασθαι vel πήξαι,
vel πηγνύναι τὴν χαλιὰν ἐφ' ὕψηλῳ, vel ὅτι τῷ
ὕψηλῳ δένδρῳ. Figere, item, fingere vel
construere nidum super alta, vel procera ar-
bore. Cic. Volucres videmus sibi fingere at-
que construere nidos. 5. Τεκνοποιεῖσθαι
vel τεκνοποιεῖν ἐν τοῖς ἔγχεσσι δάμνοις. Est
Græcismus, in quo subaudi particip. ἔσι
vel κειμένοις, idémque est per periphrasin,
quod ἐν τοῖς ἔγχεσι δάμνοις, ubi adver-
bium ἔγχεσσι cum participio ἔσι vel κειμέ-
νοις subaudito usurpatur eleganter pro no-
mine adjectivo ἐγγίσει. Parere filios, vel
partus, seu foetus edere in proximis arbu-
stis. 6. Προελθεῖν, vel προέρχεσθαι ὅτι τὴν νομὴν.
Proficisci, ire, vel discedere ad pabulum,
pastum, vel cibum, ἔσ. 7. Ἀπορεῖν τὴν τρο-
φῆν. Indigere escâ : egere cibo, vel ino-
piâ cibi laborare, ἔσ. 8. Καταπιῆναι vel
καθίπιασθαι ὅτι τῷ δάμνων. Devolare in
arbusta. 9. Ἀναρπάζειν τὰ τὴν ἀλώπεκος
τέκνα. Abripere vel auferre filios, vel par-
tus vulpis. 10. Οἰνάζασθαι vel οἰνᾶσθαι
seu.

seu *δοιῖν τὰ τέκνα τ' αἰλώπιε*. Comē-
 disse, devorasse, vel comedere, devorare
 vulpis foetus. 11. *Μαθεῖν*, vel *μανθάνειν* τὸ
μαθεῖν. Discere, vel cognoscere id, quod
 factum est, vel rem. *Μαθῶσα τὸ μαθεῖν*.
 Re cognita. Vid. Isocrat. IV, 1. 12. *Ἀνι-
 ᾶσαι ὅτι τὰ τῶν τέκνων θανάτω, καὶ τὰ τ'
 αἰμύνης ἀπὸρῳ*. Tristari, vel moestitia affici
 morte filiorum & vindictæ inopiâ. Dolere
 ob prolis mortem & potentiam ad vindican-
 dum dubiam, vel negatam. Nota. τὰ ἀ-
 πὸρῳ hîc Atticè ponitur pro τῇ ἀπειᾷ. Ad-
 jectiva enim neutra Atticè pro substantivis
 usurpantur. 13. *Χερσαία ἔσα*. Terrestris
 cūm esset. Vid. Lucian. I, 4. 14. *Οὐκ δία-
 τε ἦν*. Non poterat. Est Græcismus in-
 signis, qui idem est per periphrasin, quod
ἐκ ἐδύνατο. Vid. Lucian. II, 4. 15. *Στῆναι
 πόρρωθεν*. Stetisse vel stare procul. Vid.
 I, 1. 16. *Καταρᾶσαι τὸν ἐχθρὸν καὶ τοῖς ἀ-
 δυνάτοις ὄζειν εὐπρεπον*. Inimico maledicere
 etiam infirmis est facile. 17. *Θύειν αἶλα
 ἐπ' ἀγρῷ*. Sacrificare capram in agro. 18.
*Ἀρπάζειν μέρος τῶν θυμάτων πρὸς ἐμπύροις
 ἀνδραξίν*. Rapere partem victimæ cum
 carbonibus ignitis. 19. *Ἀγειν πὶ ὅτι τὴν
 νεοπιδάν*. Ferre aliquid in nidum. 20. *Ὁ
 ἄνεμος σφοδρὰ πνεύει*. Ventus vehemen-
 ter flat. 21. *Ὁ ἄνεμος ἐν τῇ τῷ ἀετὶ νε-
 οπιδά*

οπίᾳ ὁλοχὰ ἀνέδωκε. Ventus in nido aquilæ flammam excitavit. 22. Ἀπὸ πτεῖς ἀετ-
 δῆς. Involucres pulli aquilæ. 23. Κατα-
 πίπῃεν εἰς γῆν. Cadere vel decidere in ter-
 ram. 24. Καταφάγειν τι. Comedere vel
 devorare aliquid. Ἡ Ἀλώπηξ τὺς ἀεττοὺς
 κατέφαγε. Vulpes Aquilæ pullos devoravit.
 25. Παρασπονδεῖν τὴν φιλίαν. Violare
 amicitiam. 26. Φεύγειν πτωρίαν ἐκ τῆς ἡ-
 δικημοένων. Fugere ultionem ab injuriâ af-
 fectis, vel ab iis, qui injuriâ sunt affecti.
 27. Διακρύνεσθαι vel διακρύνειν τὴν δίκην.
 Repellere vindictam vel supplicium. Sen-
 tentia. Οὐδεὶς δύναται τὴν θείαν δίκην
 διακρύνεσθαι. Nemo potest divinum suppli-
 cium repellere.

XV.

ἌΕΤΟΣ ΚΑ' ΝΘΑΡΟΣ.

Ἀγῶδες ἔσθ' αἰετὺ διακόμῃς πρὸς κοί-
 τιν Κανδαρὸν κατέφυγε, δειόμενος ἔσθ'
 αὐτὸν σωθῆναι. Ὁ δ' Κανδαρὸς ἤξιεν ἔσθ'
 τὸν μὴ ἀνελεῖν ἢ ἰκέτην, ὀρκίζων αὐτὸν χεῖ-
 ρι τῷ μεγίστῳ Διὶ, ἢ μὴν μὴ καταφρονῆσαι ἢ
 μικροπύγῃ αὐτὸν. Ὁ δ' μετ' ὀργῆς τῇ πτε-
 ρυγι ῥάπισας ἢ Κανδαρον, ἢ λαγῶδον ἀρπύ-
 σας κατέφαγε. Ὁ δ' Κανδαρὸς πῶς τε αἰετὸς
 συνα-

συναπόπῃη, ὡς τὴν καλλιὰν τέττε καταμα-
 ρεῖν, καὶ δὴ περσελθὼν, τὰ ὡὰ τέττε καλακυ-
 λίσας διέφθειρε. τῷ δὲ δεινὸν ποιησαμένῳ, εἴ
 τις τῷτο τολμήσειε, καὶ πῖ μετεωροτέρῳ τόπῳ
 τὸ δεύτερον νεοτίποισαμένῳ, καὶ κεῖ πάλιν ὁ
 Κάνδαρος τὰ ἴσα τῷτον διέδηκεν. ὁ δ' αἰστος
 ἀμνηχανήσας τοῖς ὅλοις, ἀναβὰς ὅπῃ τ' Δία,
 (τέττε γὰρ ἱερὸς ἐῖ) λέγειαι) τοῖς αὐτῷ γόνασι
 τὴν τρίτην γονίῳ τῷ ὡὼν ἔδηκε, τὰ δὲ τῷ-
 τα ὡραδέμῳ, καὶ ἱκελεύσας φυλάττειν.
 Ὁ Κάνδαρος δὲ κόπρε σφαῖραν ποιήσας καὶ ἀ-
 ναβὰς, ὅπῃ τῷ κόλπῳ τῇ Διὸς ταύτην καθεῖ-
 κεν. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ' ᾧ τὴν ὄνδρον ἀ-
 πορινάξασθαι, τὰ ὡὰ διέρριψεν ἐκλαδόμε-
 νῳ, καὶ καὶ συνείλετο περὶ σὺν ἡμαρτῶν δὲ πρὸς
 Κανδάρῳ, ὅτι ταυτ' ἔδρασε τ' αἰτὸν ἀμυνό-
 μῳ. καὶ γὰρ μὴ τ' Κανδαρὸν ἐκείνῳ μόνον
 ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τ' Δία αὐτὸν ἠσέχισε
 πρὸς τ' αἰτὸν εἶπεν ἐλθόντα, Κανδαρὸν εἶδ' ἔ-
 λυπέντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν· μὴ ἐκ-
 λόμῳ ἐν τὸ γένῳ τὸ τ' αἰτῶν σπανιδῆναι,
 συνεβέλεσε τῷ Κανδάρῳ διαλλαχὰς πρὸς τ'
 αἰτὸν δέδωαι. τῷ δὲ μὴ παιδομένῳ, ἐκείνῳ
 εἰς καιρὸν ἕτερον τ' τ' αἰτῶν μετέδηκε τοκα-
 τόν, ἥνίκα αὖ μὴ φαίνωνται Κανδαροί.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ μηδενὸς κατὰ φρονεῖν.
 λογι-

ἀοριζομένους, ὡς ἑδείς ἔστιν, ὃς παρὰ πηλακί-
 δεις ἔκ τινος συνηθείης ἐαυτοῦ ἐπαμύναται.

Metaphrasis.

AQUILA & SCARABEUS.

L Epus ab aquila in fugam versus ad cubile
 Scarabei confugit, petens ab eo servari.
 Scarabeus verò petebat aquilam non occi-
 dere supplicem, obtestans per maximum Jo-
 vem, videlicet ne despiceret parvitatem ejus.
 Illa autem in ira alâ percussit Scarabeum,
 & leporem cùm abripuisset, devoravit.
 Scarabeus verò & cum aquila simul volavit,
 ut nidum ejus disceret, & jam accedens ova
 ejus cùm devolvisset, fregit. Illâ autem
 grave existimante, si quis hoc ausus fuisset,
 & in altiori loco secundò nidificante, etiam
 illic rursus pariter hanc affecit. Aquila au-
 tem cùm inops consilii esset prorsus, ascen-
 dens ad Jovem, (illi enim sacra esse dicitur)
 in ipsius genibus tertiam foetoram ovorum
 posuit, deo ipsa committens, & supplicans
 custodire. Scarabeus autem stercoreis pilulam
 faciens, & ascendens in sinum Jovis eam de-
 misit. Ob quam causam Juppiter surgens fi-
 mum excutere, etiam ova disjecit oblitus,
 quæ contrivit postquam ceciderunt. Cognos-
 cens

scens, vel cùm cognovisset autem à Scarabeo, quod hæc fecit aquilam ulciscens vel ulturus. Non enim Scarabeum illa solùm contumeliâ affecit, verùm etiam in Jovem impia fuit: ad aquilam dixit venientem, Scarabeum esse tristitiam inferentem & revera justè tristitiam inferre. Nolens igitur genus aquilarum rarefcere, consuluit Scarabeo, reconciliationem vel pacificationem cum aquila ponere, vel constituere. Hoc autem non obediente, ille in tempus aliud aquilarum transmutavit partum, quando non appareant Scarabei.

Affabulatio.

Fabula docet nullum contemnere, cogitantes, quod nemo est laceffitus, qui non possit se ulcisci.

Periphrasis.

Lepus aquilâ insectante in lustrum Scarabei profugit, rogans, ut ab eo servaretur. Scarabeus autem rogabat aquilam, ne occideret supplicem obtestans ipsam per maximum Jovem, ne scilicet contemneret parvritatem ejus. Illa verò irata alâ feriit Scarabeum, & leporem arreptum devoravit. At Scarabeus tum aquilam volatu insecutus est, ut nidum ejus nôset, tum jam profectus ova ejus

ejus devoluta disrupit. Illa autem cum grave existimaret, si quis hoc committere non dubitasset, ac in celsiori loco secundâ vice nidum extruxisset, & ibi denuò eundem in modum eam *damno* affecit. Sed aquila inops consilii penitus ad Jovem ascendit, (in ejus enim tutela esse dicitur) & in ipsius genibus tertiam ovorum foetoram deposuit deo ipsa commendans & supplicans, ut ea custodiret. Scarabeus autem pilulâ è stercore factâ ascendit, & in gremium Jovis eam dimisit. Juppiter verò cum surrexisset, ut finum excuteret, ova quoque projecit oblitus, quæ & contrivit dejecta. Cognito autem à Scarabeo, quòd hæc fecisset ulciscendæ aquilæ causâ, (nam non modò Scarabeum illa injuriâ affecit, sed & in Jovem ipsam contumeliosa fuit) reversæ aquilæ ait Juppiter, Scarabeum esse, qui moestitiæ causa fuerit, & certè jure fuisse. Cum autem nollet, ut aquilarum genus rarefceret, svasit Scarabeo, ut aquilæ reconciliaretur. Is autem cum non paruisset, Juppiter alio tempore aquilas parere jussit, cum Scarabei non existunt.

Affabulatio.

Fabula significat nullum contemnendum,
præ-

præsertim cum non sit quisquam qui laceffit
tus se ulcisci nequeat.

Gracissimi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Διώκεσθαι ὑπό τινος. In fugam verti
ab aliquo, scil. persequente. Ab aliquo
persequente fatigari: item expeti ab ali-
quo, &c. 2. Καταφύγειν πρὸς κοίτην καν-
δάς. Fugere, profugere, conferre vel
recipere se in lustrum Scarabei. 3. Σωθῆ-
ναι ὑπό τινος. Servari vel defendi ab ali-
quo. 4. Ἀξιῶν τινα. Petere vel rogare
aliquem. 5. Ἀνελεῖν τὴν ἰκέτην. Occide-
re supplicem: interficere eum, qui supplex
est, vel supplicat. 6. Ὁρκίζεν τινὰ κατὰ τὴν
μεγίστην Διός. Obtestari aliquem per maxi-
mum Jovem. 7. Καταφρονῆσαι vel κατα-
φρονεῖν τὸ μικρότητος τινος. Contemnere a-
licujus parvitatem. Despicere aliquem ob
parvitatem. 8. Ὁ ὅς μεν' ὀργῆς, subaudi ὤν.
Illa verò (scil. aquila) in ira existens, pro
irata. 9. Παπίζειν τινὰ τῇ πτέρυγι. Per-
cutere vel ferire aliquem ala. 10. Ἀρπά-
ζειν καὶ καταφάγειν τὸ λαγῶν. Rapere &
devorare leporem. 11. Συναπτηῖναι, vel
συναφίπτασθαι τῷ αἰετῷ. Avolare, vel vo-
lare cum aquila, &c. 12. Ὡς καταμαθεῖν,
ut disceret. Vid. XIII, 5. 13. Κατακυλίειν
καὶ

καὶ διαφθεῖρειν τὰ ὠά. Devolvere ac disrum-
 pere ova. 14. Ποιήσασθαι τι δεινόν. Exi-
 stimare aliquid grave. 15. Τολμῆσαι vel
 πολμῆν τι. Audere aliquid, ἔσθ. 16. Κα-
 πὶ Artice pro καὶ ὅτι. 17. Νεοηποποιήσασθαι
 vel νεοηποποιεῖσθαι ὅτι μετεωροτάτης τύπος. Ni-
 dificare vel extruere nidum in loco altissi-
 mo. 18. Διαλιδέναι πρὸς τὰ ἴσα vel ἴσως.
 Afficere aliquem pariter. 19. Ἀμνηχανήσας
 τοῖς ὅλοις. Inops consilii penitus. 20. Ἀ-
 ναβαίνειν ὅτι τὸ Δία. Ascendere ad Jovem.
 Ὁ ἀετὸς ἀνέβη ὅτι τὸ Δία. Aquila ascendit
 ad Jovem. 21. Ἱερὸν εἶναι τοῦ Διός. Sacrum
 esse Jovi. In tutela Jovis esse. 22. Τιθέναι
 τὴν τρίτῃ γονῇ τῶν ὠῶν τοῖς Διὸς γόνασι.
 Ponere tertiam ovorum foeturam in ipsis Jo-
 vis genibus. 23. Παραδίδειν τι τῷ θεῷ.
 Commendare, committere, vel servandum
 aliquid dare deo. 24. Φυλάττειν τὰ ὠά.
 Servare ova. 25. Ποιεῖν σφαῖραν κόπρου.
 Facere pilulam vel globulum ex stercore.
 26. Καθιδέναι ὅτι τῷ κόλπῳ τῷ Διὸς τὴν κό-
 πρην σφαῖραν. Dimittere vel projicere in
 sinum Jovis pilulam stercoreis. 27. Ἐφ' ᾧ.
 Ob quam causam : quamobrem, ἔσθ. 28.
 Ἀπολινάσκειν τὸ ὄνδρον. Excutere finum. 29.
 Διαρρίπτειν τὰ ὠά. Projicere vel dejicere
 ova. 30. Συνλίσσειν τὰ ὠά. Conterere ova.
 31. Μανθάνειν vel μανθάνειν τι πρὸς τὸ χανθάν-
 ειν.

32. Δράν ταῦ-
 τα. Facere vel committere hæc. 33. Ἀ-
 μυνεσθαι πνα. Ulcisci vel vindicare aliquem.
 Poenas repetere ab aliquo. 34. Οὐ γὰρ μή.
 Non enim. Nota. Duæ negationes apud
 Græcos vehementius negant, ut hîc εἰ & μή.
 35. Ἀδίκηειν πνα. Injuriam aliquem afficere,
 ἔσθ. 36. Ἀσεβῆσαι vel ἀσεβεῖν εἰς τὸ Δία.
 Impium esse in Jovem. 37. Εἰπεῖν τι πρὸς
 τινά. Dicere aliquid alicui. 38. Καὶ δὴ
 καὶ hîc affirmant ac asseverant, ut etiam sæ-
 pe alibi, significantque, ἔστι certè, equidem,
 omnino. 39. Λυπεῖν τινά. Contristare,
 vel mœrore afficere aliquem. Tristitiæ vel
 mœroris causam esse alicui. 40. Τὸ ἥν' ἀσ-
 πῆν γένος σπανίζεσθαι. Genus aquilârum
 rarefcit, vel rarum est & paucum. 41.
 Θέσθαι πρὸς τινά διαλλαχάς. Græcismus
 Vid. Isocr. I, 3. Reconciliari alicui: redire
 in gratiam cum aliquo, ἔσθ. 42. Μεταί-
 σθεναι τὸ πνεῦν ἥν' ἀσπῶν εἰς ἑτερον καιρὸν.
 Transferre vel transmutare partem aquila-
 rum in aliud tempus. 43. Sententia. Οὐ-
 δεὶς ὅστις, ὅς περ πηλαχιθεὶς ἐκ αὐτοῦ θανθεῖν
 ἐαυτὸν ἐπαμύναι. Non est quisquam, qui
 laceratus se ulcisci non queat.

Quodlibet exiguum sæpe nocere potest.

Α Η Δ Ω Ν καὶ Ἰ Ε Ρ Α Ξ .

Ἀ Ἡ δὼν ὅπῃ δένδρε καθεζομένη, καὶ τὸ εἰωθὸς ἦδεν. ἰέραξ ὃ δεασάμενος, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, συνείληφεν ὅππῃός ἦδ' αἰναιρεῖσθαι μέλλουσα, εἰδεῖτο τῷ ἰέρακτι μὴ βρωθῆναι· μηδὲ γὰρ ἰκανὴν εἶν' ἰέρακτι γαστέρα πληρῆν· δεῖν ὃ αὐτὸν τροφῆς προσδέομενον, ὅπῃ τὰ μείζω τῆς ὀρνέων τραπέδαι. Καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν, εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τιμὴ ἐν χερσὶν ἐτοίμῳ τροφῇ ἀφείς, τὰ μὴ φαινόμενά ποτε διακρίνει.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῆς ἀνθρώπων ἕως ἀλόγιστοί εἰσιν, οἱ δὲ ἐλπίδα πλεόνον ἀδύλων, τὰ ἐν χερσὶ προῖέμενοι.

Metaphrasis.

PHILOMELA & ACCIPITER.

Philomela super arbore sedens de more canebat. Accipiter autem videns ac cibi indigens rapuit advolans. Quæ occi-

di futura, vel occidenda orabat accipitrem non comedi, vel ne comederetur: neque enim sufficientem esse accipitris ventrem implere: oportere autem ipsum escæ egnum ad majores avium converti. At Accipiter respondens dixit, Sed ego quidem demens essem, si in manibus paratam escam dimit- tens, ea quæ non videntur, persequar.

Affabulatio.

Fabula docet, quòd *plerique* hominum ita sensus expertes sunt, qui propter *spem* majorum incertorum, quæ in manibus *sunt*, amittunt.

Periphrasis.

Cùm Philomela super arbore quadam sederet, ac cantum, prout ipsi mos est, ederet, accipiter eam vidit, ac cibo egens cùm advolâisset, *repentè* corripuit. Quæ cum occidenda ac interitura esset, accipitrem precibus petebat, ne *eam* devoraret: neque enim se ad ventrem accipitris implendum sufficere; sed eum cibo egentem ad majores aves converti debere, *ait*. Accipiter autem cùm responderet, inquit. At ego certè amens essem, si eo, qui in manibus

bus paratus est, cibo dimisso, ea quæ minus video, persequi contenderem.

Affabulatio.

Fabula significat plerisque homines eodem modo esse inconsultos, qui spe majorum, quæ ineerta, quæ in manibus habentur, amittant.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Καθίζεσθαι ἐπὶ δένδρῳ, Sedere super arbore. 2. Κατὰ τὸ εἰωθός. Est Atticissimus. Atticè enim adjectiva neutra pro substantivis usurpantur. Pro more : prout mos est : prout consuevit, vel consueverat. 3. Θεᾶσθαι τὴν Ἀηδόνα. Videre Philomelam seu Lusciniam. 4. Ἀπορεῖν τῇ τροφῇ. Laborare inopiâ cibi, &c. 5. Πυλαμῆσαι τινά. Comprehendere, vel corripere aliquem. 6. Ἀναρεῖσθαι μέλλουσα. Græcism. Vid. Isocrat. IV, 2. Occidenda, interimenda, &c. 7. Δεῖσθαι τινά. Orare aliquem, &c. 8. Βρωθῆναι (à βρώσκω) ὑπό τινά. Comedi vel devorari ab aliquo. 9. Ἡ Ἀηδὼν ἐκ ἔστιν ἰκανὴ τὴν ἰεργαίαν γαστέρα πληρῆν. Philomela non sufficit ad implendum accipitris ventrem. 10.

Τὰ μείζω vel μείζονα ἢ ὀρνέων. Græcismi.
 Vid. Isocrat. VI, 5. Majores aves. 11. Ἀ-
 φιέναι τὸ ἐν χερσὶν ἐτοιμῶν τροφῶν. Di-
 mittere cibum, qui in manibus est paratus.
 12. Διώκειν τὰ μὴ φαινόμενα. Persequi
 ea, quæ non videntur. 13. Ἀλόγιστοι ἢ
 ἀνθρώπων. Vid. Isocrat. VI, 5. Homines
 inconfulti. 14. Προϊέναι τὰ ἐν χερσὶ, sub-
 audi ὄντα. Amittere ea, quæ in manibus
 sunt. 15. Sententia. Ἀλόγιστοί εἰσιν, οἱ
 δὲ ἐλπίδα πλειόσων ἀδύλων, τὰ ἐν χερσὶ
 προϊέμενοι. Stulti sunt, qui spe majorum,
 quæ incerta ac dubia sunt, ea, quæ in mani-
 bus habentur, amittunt.

XVII.

ἈΛΩΠΗΞ ΚΥ ΤΡΑΓΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διελθόντες εἰς φρέαρ
 κατέβησαν. ὅτε δὲ τὸ πεῖν, τῷ τράγῳ
 σκεπτομένῳ τὴν ἀνοδὸν, ἡ ἀλώπηξ ἔφη, θάρ-
 σαι, χρήσιμόν τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτη-
 ρίαν ἐπινενόηκα· εἰ γὰρ ὄρεσθαι σαρκεῖς τὸς
 ἐμπροσθὶν ἢ ποδῶν πρὸ τοίχῳ προσεγείσῃς,
 καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τὸ ἐμπροσθεν κλινεῖς,
 ἀναδραμύσῃς διὰ τῶν αὐτῇ νότων καὶ κε-
 ράτων, καὶ ἔξω τῷ φρέατι ἐκείδεν πηδύσα-
 σθαι, καὶ σὲ μὲν τὸ ἀνασπάσθαι ἐνέειπεν, τῷ δὲ
 τράγῳ

τρεῖς πρὸς τὴν τοῦ ἐποίμου ἀπαρρητοκμήν, ἐν-
 ἑνὴ τῇ φρεσὶ τοῦ ἔτους ἐκπιθήσασα, ἐσπίστα
 παρὶ τὸ σύμμιον ἡδόμενῃ ὃ ἢ τρεῖς ἀντὶ τοῦ
 ἐμέμελλο, ὡς πρὸς αἰνυσαν τὰς συνθήκας.
 ἡδ' ἄλλ' εἰ τοσαύτας, εἶπε, φρένας ἐκέλευσα,
 ὅποσας ὦν τῷ πύγωνι τείχας, ἢ πρότερον
 ἂν ἡτέβης, πρὶν ἢ τὴν ἀνοδὸν σκέψασθαι.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔγω καὶ ἢ φρόνιμον
 ἄνδρα εἶ πρότερον καὶ τέλη σκοπῶντα τῇ
 παραγμάτων, εἰδ' ἔτι καὶ αὐτοῖς ἐγχαίρειν.

Metaphrasis.

VULPES & HIRCUS.

Vulpes & Hircus sitientes in puteum
 descenderunt. Post potum autem hir-
 co indagante ascensum, Vulpes ait, confi-
 de, utile quid, & in utriusque salutem ex-
 cogitavi: si enim rectus pro rectè positus
 vel status anteriores pedum parieti affixeris
 vel impresseris, & cornua similiter in ante-
 riorem partem inclinaveris, percurvens per
 tuos ipsa humeros & cornua, & extra pute-
 um illinc exiliens, etiam te post hoc extra-
 ham hinc. Hirco autem ad hoc promptè

D. 4.

sub-

subserviente ; illa è puteo ita exiliens exultabat circa os læta : hircus autem ipsam accusabat tanquam transgressam conventiones. Illa verò, sed si tot, inquit, mentes possideres, quot in barba pilos, non prius descendisses, quàm ascensum considerasses.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quòd ita etiam prudentem virum oportet prius fines considerare rerum, deinde sic ipsas aggredi.

Periphrasis.

Vulpes & Hircus cùm siti premerentur, in puteum quendam defilierunt. Sed postquam biberunt, ac Hircus egressum invenire non posset, Vulpes inquit, Bono sis animo, rem quandam utilem, & utriusque nostrum Saluti profuturam inveni : si tu nunc rectus steteris, pedibùsque anterioribus parieti adhæseris, ac cornua pariter in anteriorem partem flexeris, cùm percurrerim ipsa per tuos humeros & cornua, & extra puteum illinc exiluerim, & te postea educam hinc. Ab Hirco autem ad hoc promptè officio præstito, illa cùm è puteo sic exiluisset, triumphabat circa puteum gaudio

gaudio elata. Hircus autem ipsam perfidiam
damnabat, quòd pactum violavisset. Illa
verò ad eum dixit. Si tantà sapientià præ-
ditus esses, quantà pilorum multitudine
barbam refertam gēstas, non ante *illuc* de-
scendisses, quàm egressum planè vidisses.

Affabulatio.

Fabula significat, sic prudentem virum,
debere priùs fines altius considerare rerum,
deinde sic ad eas accedere, &c.

Gracismi, Sententiæ, Phrasæ, &c.

1. Καταβαίνειν εἰς φρέαρ. Descendere vel
devenire in puteum. 2. Μετὰ τὸ πίνειν. Est
Gracismus, qui per periphrasin idem est,
quod μετὰ τὸ ποτὸν vel τὴν πόσιν. Vid VI, 13.
Post potum: hausto potu: postquam bibe-
runt, &c. 3. Σκέπτεσθαι τὴν ἀνοδὸν. Cor-
siderare, dispicere, vel videre ascensum.
4. Ἐπινοηθέναι, vel ὀφισθῆναι τι εἰς τὴν σω-
τηρίαν. Excogitare, vel cogitando invenire
aliquid ad salutem, &c. 5. Ὁρθιὸς ἔστη.
Rectus stetit. 6. Πρὸς τρεῖς πόδας τὸ τοίχῳ.
Fulcire, vel su-
stentare anteriores pedes pariete: adhære-
re pedibus anterioribus parieti, &c. 7. Κλί-

νειν τὰ κέρατα εἰς τὸ μπροθεν. Subaudi μέ-
 ςθ. Inclinare, flectere, vel vertere cor-
 nua in anteriorem partem. Nota. Τὸ μ-
 προθεν. Atticè per crasin dicitur τὸ ἐμ-
 προθεν. Subintelligitur hîc μέρςθ. Arti-
 culus enim adverbio præpositus vult aliquod
 commodum substantivum vel participium
 subintelligi. 8. Ἀναδραμεῖν διὰ τῶ τῷ τρέ-
 γυ νώτων καὶ κεράτων. Percurrere per hu-
 meros & cornua Hirci. 9. Πηδᾶν ἔξω τῷ
 φρέατος. Exilire extra puteum. 10. Ἀ-
 νασπᾶν πινά ἐκ φρέατος. Extrahere ali-
 quem ἐ puteo. 11. Ὑπηρετήσασθαι, vel
 ὑπηρετεῖν ἐτοίμως. Præstare officium
 promptè. 12. Ἐκπηδᾶν τῷ φρέατος. Ex-
 ilire ἐ puteo. 13. Σχιζᾶν περὶ τὸ στόμα
 τῷ φρέατος. Salire, vel exultare circa os
 putei. 14. Μίμναι τινα. Accusare, in-
 cusare, vel dammare, aliquem, ἔς. 15.
 Παρβαίνειν τὰς συνθήκας. Transgredi
 conventiones, vel conventum. Cic. Violare
 pactum. Non stare promissis: Non servare
 fidem, ἔς. 16. Ἐκλήσασθαι vel ἐκλήσθαι
 φρένας. Possidere mentes. Præditum esse
 mente, vel sapientiâ, ἔς. 17. Ἐκλήσθαι
 πολλὰς ἐν τῷ πώρῳ τείχας. Possidere
 vel habere multos in barba pilos. Habere
 vel gestare barbam multis pilis refertam.
 18. Σκέψασθαι vel σκέπτεσθαι τὴν ἀνοδὸν.
 Con-

Considerare ascensum, vel viam ascendendi, vel ad ascendendum. 19. Σκοπεῖν τὰ τέλη τῶν πραγμάτων. Considerare rerum finem. 20. Ἐγχεῖν τοῖς πράγμασι. Aggredi res, &c. 21. Sententia. Τὸν φρόνιμον ἄνδρα δεῖ πρῶτον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων σκοπεῖν, εἰδὲν ὅπως αὐτοῖς ἐγχεῖν. Virum prudentem oportet prius considerare fines rerum, deinde ita eas aggredi.

XVIII.

ἌΛΩΠΗΞ ΚΥ ΒΑΤΟΣ.

Αλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλιθήσασα καὶ ἀπότην ἐμελλεν, ἐπὶ λάβετο πρὸς βοηθεῖαν βάτην καὶ διὰ τὰς πόδας ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἰμάξασα καὶ ἀλγύσασα πρὸς αὐτὴν εἶπεν, ὅμοιοι, καὶ ἀφυγῶσάν με γὰρ ἐπὶ σε ὡς ἐπὶ βοηδὸν, σὺ χεῖρον δίδουκας. ἀλλ' ἰσφάλης, ὃ αὐτὴ φησὶν ἢ βάτη, ἐμὲ βεληθεῖσα ὀπλάβε-
δου ἥ τις πάντων ὀπλάμβανέσθαι εἰώθει.

Ἐπὶ μύθῳ.

Ὁ μύθος εἰρησὶ, ὅτι ὅπως καὶ ἡ ἀνδρα-
πῶν μάλιστα δούλη βοηδοῖς ἀφύγεται, οἷς
τὸ ἀδίκειν μᾶλλον ἐμφύλον.

Meta-

Metaphrasis.

VULPES & RUBUS.

Vulpes sepem conscendens, cū lapsa casura erat, apprehendit ad auxilium rubum. Quare pedes inter illius aculeos lacerans & dolens ad eam dixit, Hei mihi, confugientem me enim ad te tanquam ad auxiliatorem pejus tractasti. Sed errasti, heus tu, inquit rubus, me volens apprehendere, qui omnes apprehendere consuevi.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod sic etiam hominum stulti sunt, qui ad auxiliares accurrunt, quibus injuriā afficere magis insitum est.

Periphrasis.

Vulpes sepe conscensā, cū lapsa esset, ac caderet, rubum in adiutorium apprehendit. Quamobrem cū pedibus suis illius aculeis laceratis doleret, ad eam dixit, Hei mihi! confugi enim ad te tanquam ad auxilium aliquid, sed tu me male tractasti. At rubus

bus inquit, heus tu ! errasti, qui me apprehendere voluisti, qui omnes apprehendere soleo.

Affabulatio.

Fabula significat eodem modo etiam homines esse stultos, qui ad eos auxilii gratiâ accurrunt, quibus magis injuriâ afficere naturâ insitum est.

Græcismi, Sententiæ, Phrasæ, &c.

1. Ἀναβαίνειν φεγγυών. Conscendere, vel ascendere sepem, vel seprum.
2. Καταπίπτειν ἐμελλεν. Græcismus. Cadere futura erat, pro *casura erat*. Vid. Isocrat. IV, 2.
3. Ἐπιαβέδαι, vel ὀπιαμβάνε-δαι τὸ βάτε πρὸς τὴν βοήθειαν. Apprehendere, vel arripere rubum in adiutorium.
4. Αἰμάσσειν, vel αἰμάπειν τὰς πόδας ὅτι τοῖς βάτε κύνεσι. Lacerare pedes aculeis rubi.
5. Καταφύγειν ὅτι πνα, ὡς ἐπὶ βοηθόν. Confugere ad aliquem tanquam ad auxiliatorem.
6. Διαλιδίναι πνα χεῖρον. Græcismus. Afficere, vel tractare aliquem pejus, vel malé.
7. Sententia. Ἡ βάτῃ πάντων, τῶ ἐαυτῆς ὀπιαβομένων, ὀπιαβέ-δαι εἶωθε. Rubus omnes, qui se apprehendunt,

hendant, apprehendere solet. 8. Sententia.
Μάταιοι τ' ἀνθρώπων εἰσιν, ὅσοι βοηθοῖς
προσέτρεχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν ἐμφύλον. Stulti
sunt, qui ad eos auxilii gratiā accurrunt,
quibus nocere naturā insitum est.

XIX.

ἌΛΩ' ΠΕΚΕΣ.

ἌΛωπῆξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα, καὶ ἀπεκο-
πίσης τ' ἐρᾶς διαδρεῖσα, ἀβίωτον ὑπὸ
αἰσχύνῃς ἠγάτο τ' βίον· ἐγὼ ἔν καὶ τὰς ἄλ-
λας ἀλώπεκας τῆς αὐτοῦ νεκρῆσαι, ὡς ἂν
τῷ κρινῶ πάθει τὸ ἴδιον συγκαλύψαι αἰ-
σχῶ, καὶ δι' πάσας ἀθροίσασα, παρήνει-
τας ἐρᾶς ἀποκόπῃεν, ὡς ἔκ ἀπρεπὲς μόνον
τῆτο τὸ μέλ^{ος} ὄν, ἀλλὰ καὶ πεπνυμένον βαρὺ
προσηρημένον. ὑπολαβῶσα δὲ τις αὐτῇ εἰ-
πεν, ὦ αὐτή, ἀλλ' εἰ ἐσὶ τῆς προσηρημένης,
ἔκ τῶν ἡμῶν αὐτὸ συνεβέβηκεν.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος ἀγαθός, ὅτι οἱ πονηροὶ καὶ ἀν-
θρώποι, καὶ δι' εὐνοίας τὰς πρὸς τὰς πλάκας
ποιούσας συμβουλίας, διὰ τὸ αὐτὰς προ-
σέτρεχον.

Μετα-

Metaphrasis.

VULPES.

Vulpes laqueo capta, & abscissâ caudâ evadens, non vivendam præ pudore putabat vitam. Decrevit igitur etiam alias vulpes hoc ipsum hortari; ut publico incommodo suum tegeret pudorem. Et jam omnes congregans hortabatur caudas abscindere, quod non indecorum tantum hoc membrum esset, verum etiam supervacaneum onus suspensum. Respondens autem quædam illarum ait. Heus tu! verum si tibi hoc non conducere, haud nobis idem consuleres.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod pravi hominum non propter benevolentiam ad eos, qui prope sunt, faciunt consilia, sed propter id, quod ipsis utile est.

Periphrasis.

Vulpes cum laqueo capta, & caudâ resectâ liberata fuisset, moriendum sibi præ
igno-

Ignominia existimabat. Induxit itaque in animum & aliis vulpibus hoc idem persuadere, ut communi malo suum celaret dedecus. Omnibusque jam in unum congregatis suadebat, ut caudas abscinderent, quod non indecens solum hoc membrum esset, sed & supervacuum ac inane onus appensum. Cum autem responderet quædam ex illis, dixit, Heus tu! nisi tibi hoc utile foret, nobis de eo faciendo consilium non dares.

Affabulatio.

Fabula significare videtur pravos homines non benevolentiam in propinquos consulere, sed propter suam ipsorum utilitatem.

Gracissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ληφθῆναι ἐν παγίδι. Capi laqueo.
2. Ἀποκόπῃεν τὴν ὑγῆν. Abscindere, rescicare, vel amputare caudam.
3. Ὁ ἀβίωτος εἶς. Vita dolore plena, acerba, injucunda, non vivenda, &c.
4. Νῦν δεῖ ἡσασί τινα. Consulere aliquid alicui.
5. Συγκαλύψῃεν τὸ ἴδιον αἴσχος τῷ κοινῷ πᾶσι. Tegere, abscondere, occultare, vel celare proprium dedecus communi malo.
6. Ἀφροίσειεν

θροΐζειν τὰς Ἀλώπικας. Congregare vul-
 pes. 7. Τὸ ἀπρεπὲς μάλθ. Indecens, vel
 indecorum membrum. 8. Προσαρτᾶν τὸ
 περὶ τὸν βάρος. Appendere onus superva-
 cuum, εἶς. 9. Προσφέρειν τινί. Condu-
 cere, vel prodesse alicui. 10. Συμβουλευεῖν
 πῇ τινι. Consulere aliquid alicui. Consili-
 am dare alicui de aliqua re. 11. Ἡ εὐνοία
 πρὸς τὰς πέλας. Subaudi ὄντας. Benevo-
 lentia in eos, qui propè sunt, id est, in pro-
 pinquos. 12. Ποιεῖν συμβουλίας. Gracism.
 Vid. Isocr. I, 3. Consulere. 13. Τὸ συμ-
 φέρον. Utilitas. Nota. Sæpe concretum
 seu adjectivum cum articulo neutrius gene-
 ris pro substantivo seu, ut vocant, abstracto
 habetur. 14. Sententia. Οἱ πονηροὶ τῶν ἀν-
 θρώπων τὰς συμβουλίας διὰ τὸ αὐτοῖς συμ-
 φέρον αἰεὶ ποιεῖν. Pravi homines semper
 propter suam utilitatem consilium dant.

XX.

ἌΛΩΠΙΚῃ καὶ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος ἡμφιστάτην πε-
 ρὶ εὐχρησίας. πολλὰ δὲ τῆς κροκοδείλου
 ὑποφάναν περὶ τῆς φερόμενων διεξιόντων
 λαμπρότητος. ὡς γυμνασασαρχικῶν, ἢ ἀ-
 λώπηξ ὑπολαβῆσα, ὡς τὰν, εἶπεν, ἀλλὰ
 καὶ

καὶ μὴ λέγῃς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέξιματος με φαι-
νη, ὅς ἐκ παλαιῶν ἐπὶ εἰς γυμνασμεῖται.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ψευδομένων ἀν-
δρῶν ἐλεγχος τὰ πρᾶγματα γίνεσθαι.

Metaphrasis.

VULPES & CROCODILUS.

Vulpes & Crocodilus contendebant de
nobilitate. Multa autem Crocodilo
superba de progenitorum narrante splendo-
re, tanquam eorum, qui principes exercita-
tionum fuerunt. Vulpes respondens, ὦ α-
μice, dixit, sed si ipse nihil dicas, tamen
ex cute videris, quàm antiquis temporibus
sis exercitatus.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quòd mentientium
virorum reprehensio res sunt.

Periphrasis.

Vulpi cum Crocodilo contentio exorta
erat

erat de generis nobilitate. Cùm autem Crocodilus plurima superbè jactâset de Genitorum suorum dignitate, quòd exercitationum principes fuerint. Vulpes responsum dans, ô amicissime, inquit, licèt hoc tu quidem non dixeris, ex tua tamen pelle apparet, quàm multis annis sis in exercitatione versatus.

Affabulatio.

Fabula significat mendaces viros res ipsas redarguere.

Græcismi, Sententie, Phrases, &c.

1. Ἀμφισβηλεῖν περὶ τῆς ἐν γένεως. Contendere vel certare de nobilitate, vel generis claritate ac dignitate. 2. Διεξίναι πολλά περὶ τῆς προγόνων λαμπρότητος. Narrare, differere, vel jactare multa de progenitorum splendore vel dignitate, &c. 3. Ὡς τὰν, contractè pro ὡς ἐταῖν voc. Dor. pro ὡς ἐτα, ab ἐτας, ε, ὁ, socius, amicus. 4. Φαίνεσθαι ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ὥς παλαιῶν ἐπὶ γυμνασμένον ἔν. Videri è cute antiquis temporibus, vel à multis annis exercitatum esse. 5. Sententia. Τῶν ψευδομένων ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ ψεύματα γίνεσθαι. Viros mendaces res ipsa redarguit, &c.

XXI.

ἌΛΩΠΗΞ.

ἌΛΩΠΗΞ εἰς οἶκίαν ἐλθῶσα ὑποκειτῶ, καὶ ἑκάστα τῶν αὐτῆς σκευῶν διερευνωμένη, εὗρε καὶ κεφαλὴν μορμολυχίᾳ εὐρυῶς κατεσκευασμένῳ· ἡ δὲ ἀνάλαβῶσα τῇ χερσὶν, ἔφη, ὦ οἶα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον ἔκ' ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὴ τῶ σώματι, καὶ τῇ ψυχῇ ἀλογίστες.

Metaphrasis.

VULPES.

Vulpes in domum profecta mimi, & singula ipsius vasorum explorans invenit & caput larvæ ingeniosè fabricatum: quod etiam accipiens manibus, dixit, ὦ quale caput, & cerebrum non habet.

Affabulatio.

Fabula adversus viros magnificos quidem corpore, quoad animum verò inconsultos.

Peri-

Periphrasis.

Vulpes quondam domum mimi ingressa, cum unumquodque vas ejus esset perscrutata, reperit caput larvæ, non sine arte effectum. Quo & accepto manibus, ait, ô quàm egregium caput est, & cerebro caret.

Affabulatio.

Fabula in eos est dicta viros, qui corpore quidem sunt eximii, animo, verò incon-sulti.

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ἐλθεῖν vel ἐρχεσθαι εἰς οἶκον ὑποκρί-
του. Venire, vel proficisci in domum Mimi.
Nota. Mimus est, qui dicta factaque alio-
rum, & gestus quadam cum lasciviâ & ob-
scœnitæ imitatur. Quod si quis id ipsum
versibus faciat, & is Poëta mimus erit, &
versus quoque mimi dicentur, &c. 2. Δι-
ερευνᾶν τὰ σκεύη, vel contractè σκεύη.
Explorare, perlustrare vel perscrutari vasa.
3. Τὰ ἕκαστα τῶν σκευῶν. Græcismus, qui
per periphrasin idem est, quod τὰ ἕκαστα
σκεύη. Singula vasa, &c. 4. Ἡ κεφαλή
μοῦ.

μορμολυκίς εὐφυῶς κατασκευασμένη. Caput
 larvæ ingeniosè, vel magnâ arte fabricatum
 vel effectum. 5. Ἀναλαβεῖν vel ἀναλαμ-
 βάνειν τὴν κεφαλὴν τῷ χερσί. Accipere vel
 assumere caput manibus. 6. Οὐκ ἔχειν
 ἐγκέφαλον. Non habere cerebrum: carere
 cerebro. 7. Μεγαλοπρεπῶς ἢ τῷ σώματι.
 Magnifico vel eximio esse corpore. 8. Ἀ-
 λόγιστον ἢ καὶ τὴν ψυχὴν. Gracissimus. In-
 consulto esse animo. 9. Sententia. Τῷ μὲν
 σώματι μεγαλοπρεπὲς, καὶ ἡ τὴν ψυχὴν ἀ-
 λόγιστος. Corpore magnificus, animo in-
 consultus.

XXII.

ἈΝΘΡΑΚΕΤ'Σ καὶ ΓΝΑΦΕΤ'Σ.

Ἀνθρακίς ἐστὶ πνέουσα οἰκῶν οἰκίας, ἡ-
 ξίς καὶ γναφεά παραγνόμενον αὐτῆς
 συνοικῆσαι, ὃ ἡ γναφεύς υπολαβὼν, ἔφη,
 ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ τὸτο δυναίμην ἔγωγε παρῆσαι
 δέδια γὰρ, μή πως ἄπες ἐγὼ λευκαίνω, αὐ-
 τὸς ἀσβόλης πληθεῖς.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μύδιος ἀπλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀ-
 κοιμάνετον.

Μετά

Metaphrasis.

CARBONARIUS & FULLO.

Carbonarius in quadam habitans domo, rogabat & fullonem accedentem secum cohabitare. At fullo respondens dixit, sed hoc non possem ego facere: timeo enim, ne fortè, quæ ego dealbo, ipse fuligine repleas.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd omne dissimile est infociabile.

Periphrasis.

Carbonarius cum in domo quadam habitaret, fullonem, ut ad se accederet, & unà secum habitaret, rogabat. Fullo autem cum responderet, ait. At ego hoc facere non audeo, metuo enim, ne tu, quæ ego dealbaturus sum, fumi nigrâ materie inficias.

Affabulatio.

Fabula significat, res naturâ dissimiles non posse commodè simul stare.

Gre.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Οἰκεῖν ὅτι τινος οἰκίας. Habitare in quadam, vel aliqua domo. Inhabitare vel incolere aliquam vel quandam domum. 2. Ἀξιῶν τινα συνοικῆσαι. Rogare aliquem cohabitare, vel ut cohabitaret. 3. Συνοικῆσαι vel συνοικεῖν τινι. Habitare cum aliquo, &c. 4. Οὐ δύνασθαι τι περᾶσαι. Non posse aliquid facere. 5. Λευκαίνειν τί. Dealbare, album reddere vel colore albo aliquid obducere, &c. 6. Πληρῆν πάσας ὁλως. Implere aliquid fuligine, &c. 7. Sententia. Πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον. Omne dissimile est infociabile. Res naturā dissimiles non possunt commodè simul ac unā stare. Simile simili gaudet.

XXIII.

ἈΛΙΕΥΣ.

Ἀλιεὺς εἶλον σαγήνην βαρείας ἢ αὐτῆς ἔσης, ἔχαιρον καὶ ἐσπίρων, πολλὴν ἔτι ἢ ἄγαν νομίζοντες. ὡς δ' ὅτι τὸ ἡῖονος ταύτην ἐλκύσαντες, τὸ μὴ ἰχθύων εὖρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀδυμῆιν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσούτον ἔτι τῇ τ' ἰχθύων

θύων ὀλιγότην, ὅσον ὅπ' αὐτὴν πάντ' αὖτε
 πειλήφασιν. ἡ δὲ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος
 εἶπε, μὴ ἀχθώμεθα, ὡς ἐταῖροι τῇ γὰρ ἡδο-
 γῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφὴ ὅτιν' ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς
 ἐν ἑδραῖα τοσαῦτα πρὸς ἡδονὴν δέντας, πάντως τι καὶ
 λυπηθῆναι.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐδεῖ λυπεῖσθαι ὅτι
 τὸ ἀποτυχέαι.

Metaphrasis.

PISCATORES.

Piscatores trahebant sagem : gravi au-
 tem existente lætabantur ac saltabant,
 multam esse prædam arbitantes. Quum
 verò in littus eam trahentes piscium quidem
 invenerunt paucos, lapidem verò in ipsa in-
 gentem, tristari cœperunt & mœrere non
 tam de piscium paucitate, quàm quòd &
 contraria ante mente conceperunt. Unus
 autem inter ipsos senior dixit, Ne tristemur
 ô sodales ; nam voluptati, ut videtur soror
 est tristitia : & nos igitur oportebat tantum
 ante lætatos omnino aliqua in re etiam
 tristari.

E

Affabu-

Affabulatio.

Fabula monstrat, quòd non oportet tritari spei frustratione.

Periphrasis.

Piscatores trahendo ducebant verriculum: quod cùm gravè foret, gaudebant ac exultabant multum inesse prædæ existimantes: sed cùm in littus ipsum traxissent, piscésque paucos quidem, sed lapidem in eo permagnum reperiissent, tristitiâ ac mœrore perturbari cœperunt non tam piscium paucitâte, quàm quòd contraria ante animo præsumpserant. Quidam autem natu grandior inter eos, ait. Ne ægrè feramus, ô socii, hanc rem; nam voluptatis, ut aiunt, comes est dolor: & nos ergo æquum erat ante lætitiâ affectos aliquâ tristitiâ conturbari.

Affabulatio.

Fabula significat nos non debere frustratâ spe tristari.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἐλθὲν vel ἀφ᾽ ἑνὸς τῆν σαγήνην. Trahere

here verriculum. 2. Νομίζειν ἢ πολλὴν ἄγαν. Existimare vel putare magnam esse prædam, vel multum esse prædæ. 3. Ἐλκύσαι vel ἐλκύειν πολλὴν ἰχθύων ἄγαν. Trahere magnam piscium prædam. 4. Εὐείσκειν vel εὐρεῖν ὀλίγους ἢ ἰχθύων. Græcism. Vid. Isocrat. VI, 5. Invenire paucos pisces. 5. Εὐρεῖν λίθον ἐν τῇ σαφῇ παμμεγέθῃ. Invenire permagnum in verriculo lapidem, vel saxum. 6. Ἀδυμεῖν καὶ ἀλύειν ὅτι τῇ ἢ ἰχθύων ὀλιγότῃ. Tristari & mœrere paucitate piscium. 7. Περὺσφιλέναι πάντα. (Atticè pro τὰ ἐναντία.) Concipere vel præsumere ante, vel prius animo contraria, vel ea, quæ contrarium fortita sunt eventum. 8. Εἰς δὲ πρ. πρὸς hîc Atticè per pleonasmum additur. 9. Πρεσβύτερος αὐτοῖς. Grandior natu inter eos, vel ipsos. 10. Τῇ ἡδονῇ ἀδελφὴ ἐστὶν ἡ λύπη. Voluptatis soror est tristitia. Dolor est comes voluptatis. Vel voluptatis comes est dolor. Voluptatem dolor comitatur. Post gaudia flebis, &c. 11. Λυπηθῆναι π. Tristitiâ affici in aliqua re. Nota. Hîc potest subaudiri κατὰ. 12. Sententia. Οὐ δὲ λυπηθῆναι ὅτι ἢ ἀποτυχῆις. Non oportet tristari spe frustratâ. Non mœrendum est rebus spei votoque contrariis, &c.

XXIV.

ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

ΑΝήρ τις ἀποδημῶσας, εἶτα ᾧ πάλιν πρὸς
 τὴν αὐτὴν γῆν ἐπαγελθὼν, ἀλλὰ τε
 πολλὰ ἐν διαφόροις ἠνδραγαθήκαις χώραις
 ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι
 πῆδημα, οἷον εἰς τῇ ἐπ' αὐτῷ δυνατὸς εἶναι
 εἶναι πηδῆσαι· πρὸς τὸτε ᾧ καὶ μάρτυρας τὰς
 ἐκεῖ παρόντας ἐλεγεν ἔχειν. τῷ ᾧ παρόντων
 τις ὑπολαβὼν, ἔφη, ὦ ἔτα, εἰ ἀληθὲς
 τὸ ἐστίν. εἰ δὲν δέῃ σοι μαρτύρων· εἰδὲ Ῥόδου,
 εἰδὲ καὶ τὸ πῆδημα.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ μὴ πρὸς χεῖρας ἡ
 τὴν πράγματι ἀπόδειξις ἢ, πᾶς λόγος
 πειπτός ἐστιν.

Metaphrasis.

IACHTATOR.

VIR quidam peregrinatus, deinde verò
 ad suam regionem rediens, aliáque
 multa in diversis fortiter se gessisse locis ja-
 ctabat,

stābat, atque etiam Rhodi saltasse saltum, qualem nemo eorum, qui in eo loco sunt, potens esset saltare : adhuc verò etiam restes illic præsentes dicebat se habere. Eorum verò, qui adfuerant, quidam respondens dixit, Heus tu ! si verum hoc est, nihil opus est tibi testibus : en Rhodus, en saltus.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd si non prompta rei demonstratio ad sit, omnis sermo supervacuuus est.

Periphrasis.

Vir quidam se in exterarum regiones profectum, ac postea in suam patriam reversum, & alia non pauca, prout virum decet, gessisse gloriabatur, atque etiam in insula Rhodo duxisse choreas, quales nullus ejus loci vir potuerit ducere : præterea etiam testes, qui ibi interfuerunt, aiebat sibi non deesse. Quidam autem ex iis, qui præsentes erant, respondens ait, Heus tu ! si verè ita se hoc habeat, quid tibi opus est testibus ? En Rhodus, en & chorea.

Affabulatio.

Fabula subindicat, nisi res promptè demonstretur, supervacuum est, quod de ea prædicatur.

Græcismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀποδημῆσαι vel ἀποδημεῖν ἀπὸ τῆς πατρίδος. Peregrinari à Patria, vel degere peregrè. 2. Ἐπανελθεῖν vel ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν. Redire, vel reverti in suam patriam, vel ad natale solum, &c. 3. Ἡνδραγαδικεῖναι vel ἀνδραγαδεῖν πολλά ἐν διαφόροις χώραις. Multa viriliter, vel fortiter gessisse, vel gerere in diversis locis, vel variis terrarum partibus. 4. Πηδᾶν τὸ πῆδημα. Saltare saltum, vel saltationem. Item Choreas ducere. 5. Ἐχειν μάρτυρας τὸς ἐκεῖ παρόντας. Habere testes, qui ibi interfuerunt. 6. Τὸ ἀληθές ἐστίν. Hoc verum est : hoc ita se habet, &c. 7. Sententia. Ἰδὲ Ῥόδῳ, ἰδὲ καὶ τὸ πῆδημα. En Rhodus ! en & saltus. 8. Sententia. Πᾶς λόγος πενήτης ἐστίν, ἐὰν μὴ πύργῃς ἢ τῷ πράγματι ἀποδείξῃς ἢ. Omnis sermo vanus ac supervacuus est, nî eum prompta rei demonstratio comprobet.

ἌΔ' ὙΝΑΤΑ ἘΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ.

ΑΝὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος,
ἐπειδὴ πρὸς τῇ ἰατρῶν ἀπεγνωδὼς, τὸ
θεῶν ἐδείτο, ὥς εἰ τὴν ὑγίαν αὐτοῦ πάλιν
ἐπαγγελθεὶν ποιήσειαν, ἐκ τὸν βόας αὐτοῖς
προσοίσειν ὑποσχόμενοι εἰς δυσίαν· ἥ ᾧ
γυναικὸς αὐτοῦ πυθομένης, καὶ πᾶσι ταῦτα,
ὡς ὑγαίνης; ἐκείνῳ ἔφη, οἶε γὰρ ἀναστῆναι
με ἐντεῦθεν, ἐν οἷς θεοὶ ταῦτά με ἀπαιτή-
σωσιν;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως κατε-
παγγέλλονται, ἀπὲρ τελῆσαι ἔργα ἢ προα-
δικῶσιν.

Metaphrasis.

IMPOSSIBILIA PROMITTENS.

VIR pauper ægrotans & malè affectus,
postquam à medicis desperatus est,
deos rogabat, quòd si sanitatem sibi rursus
redire fecerint, centum boves ipsis oblatu-
rum

rum esse pollicens in sacrificium. Uxore autem ejus rogante, Et ubi tibi hæc, si convalueris? ille ait, putas enim surgere me hinc, ut dii hæc à me repetant?

Affabulatio.

Fabula declarat quòd multi faciliè promittant, quæ re comprobare non sperent.

Periphrasis.

Vir quidam longo ac gravi morbo laborans, quùm medici de eo sanitati restituendo spem omnem amisissent, deos orabat pollicens, si sanitatem sibi rursus restituisent, centum boves ipsis oblaturum esse in sacrificium. Cùm autem uxor ejus interrogaret, ubi hæc habiturus es, si sanitatem recuperaveris? An putas me hinc surgere, ut dii hæc à me exigant?

Affabulatio.

Fabula significat multos faciliè polliceri, quæ re ipsà præstare nequeunt.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Νοσεῖν καὶ κακῶς διακείμενον εἶναι. Ægrotare, morbo laborare, & malè affectum esse. 2. Ἀπογινώσκειναι πρὸς τοὺς ἰατροὺς, vel ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ. Desperatum esse à medicis. 3. Δεῖναι τοῖς θεοῖς. Rogare, vel orare deos. 4. Ποιεῖν τὴν ὑγίειαν ἐπανελθεῖν. Græcismus. V. t. Facere sanitatem redire, vel reverti: Pro. Sanitatem restituere, &c. 5. Προσφέρειν ἑκατὸν βόας τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν. Offerre diis centum boves in sacrificium. 6. Πυνθάνεσθαι τινος. Rogare, vel interrogare aliquem. 7. Ἀναστῆναι ἐντεῦθεν. Surgere hinc. 8. Ἀπαίτεῖν τι τινος. Reposcere, repetere, vel exigere aliquid ab aliquo. 9. Κατεπαγγέλλεσθαι τι ῥαδίως. Promittere, vel pollicere aliquid facile. 10. Τελέσαι, vel τελεῖν τι πρὸς ἔργω. Re aliquid comprobare, &c. 11. Sententia. Πολλοὶ ῥαδίως κατεπαγγέλλονται, ὥστε τελέσαι ἔργω & προσδοκῶσι. Multi facile pollicentur, quæ re comprobare: non sperant.

XXVI.

ΚΑΚΟΠΡΑΓΜΩΝ.

ΑΝὴρ κακοπραγμων εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς
 ἦκὼν Ἀπόλλωνα, πειρᾶσαι τῷτον
 βυλόμυθον. καὶ δὴ λαβὼν σκεδίον ἐν τῇ χεὶρὶ
 καὶ τῷτο τῇ ἐσθῇτι σκεπάσας, ἔστη τε τὸ τει-
 ποδῶ ἔγχεα, καὶ ἤρξιο τὸ διδόν, λέγων, Ἀ-
 πολλον, ὃ μὲν χεῖρας φέρω, πότερον ἔμπνευ-
 ῶσιν, ἢ ἄπνευ; βυλόμυθον ὥς εἰ μὴ ἄπνευ
 εἴποι, ζῶν ἀναδείξαι τὸ σκεδίον· εἰ δ' ἔμ-
 πνευ, εὐθὺς ἀποπνίξας, νεκρὸν ἐκείνο προ-
 σενεγκεῖν. ὃ δὲ γε διδοὺς τὴν κακότεχνον αὐτῷ
 γυνὴς ὀπίνοισαν, εἶπεν, ὁπότερον, ὃ ἔστω,
 εὖ λει ποιήσας, ποιήσον· ὅθεν σὶ κῆται γὰρ
 τῷτο περᾶσαι, ἢ τὰ ζῶν ὁ κατέχευ, ἢ νεκρὸν
 ἀποδείξαι.

Ἐπιδύδιον.

Ὁ μὲν δὲ Διλοῖ, ὅτι τὸ διῖον ἀποδεδό-
 μεν καὶ ἀλάδηλον.

Metaphrasis.

MALIGNUS.

VIR malignus, ad eum, qui in Delphis
 est, ivit, Apollinem, tentare ipsum vo-
 lens.

lens. Atque ideo comprehendens passer-
culum manu, & eum veste contegens stetit-
que tripodem proxime, ac rogavit deum
dicens, Apollo, quod manibus fero, utrum
spirans est, vel non spirans? Volens quod
si ipsum non spirare dixerit, vivum ostende-
re passerulum, si autem spirare, statim suf-
focans mortuum illum proferre. Sed deus
malitiosam ejus cognoscens mentem, dixit,
Utrum, heus tu, vis facere, facito; penes te
est enim illud facere siue vivum, quod con-
tines, siue mortuum ostendere.

Affabulatio.

Fabula declarat, quod numen sit infalli-
bile, & id, quod nihil latere potest.

Periphrasis.

Vir malignâ mente præditus, eum, qui
Delphis colitur, Apollinem adivit tentatu-
rus. Itaque comprehenso manu passer-
culo, & veste eo conlecto substitit tripod-
dem juxta, ac quærebat è deo dicendo, ô
Apollo, quod in manibus habeo, utrum
vivum est, an mortuum? Nam si mortuum
diceret, vivum ostensurus erat passerulum:
si vivum, illic suffocatum ac vitâ priva-
tum.

tum illum offerret. At deus malignâ mente
eius perspectâ ait, Heus tu, Utrum tibi a-
nimus est exequi, exequere : in te enim est
situm illud præstare, sive vitâ præditum,
quod in manibus tenes, sive morte extin-
ctum producere.

Affabulatio.

Fabula significat deum neque decipi posse,
neque quicquam eum latere.

Gracismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Κακοπραγμαίνειν. Nequiter ac dolosè
aliquid facere, &c. 2. Ἦκεν εἰς τὸν Δελ-
φοῖς Ἀπόλλωνα. Subaudi ὄντα, σεβόμενον,
&c. Venire ad Apollinem, qui est Del-
phis. Adire, vel accedere Apollinem,
qui colitur Delphis. 3. Πειρᾶσαι vel πει-
ρᾶν πνα. Tentare, experiri, aliquem : pe-
riculum facere alicujus. 4. Λαβεῖν τὸ στυ-
δίον ἐν τῇ χειρί. Comprehendere passer-
culum manu. Habere passerculum in manu.
5. Σκεπάζειν τῇ ἐσθῇ τὸ στυδίον. Tegere,
contegere, obtegere, velare, operire, vel
occultare passerculum veste. 6. Φέρειν τὸ
στυδίον κατὰ χεῖρας. Ferre passerculum
manibus. Nota. κατὰ χεῖρας idem hîc valet
ἐν

ἐν χερσίν. 7. Τὸ σκεδῖον ἔμπνυν ὄζι. Passer-
 culus est vivus, vel vivit. 8. Ζῶν ἀνα-
 δειξαι τὸ σκεδῖον. Ostendere passer-
 culum vivum. 9. Ἀποπνίξαι, vel ἀποπνίσιν
 τὸ σκεδῖον. Suffocare, vel comprimere pas-
 serculum. 10. Προσενεγκεῖν τὸ νεκρὸν σκε-
 δῖον. Offerre, vel producere mortuum pas-
 serculum. 11. Γινώσκειν τὴν κακὴν τεχνὸν π-
 νθ' ὀπίνοισιν. Nosse, cogitam, vel per-
 spectam habere malignam alicujus mentem,
 Ἔσ. 12. Παρά σοι κεῖται τὸτο ποιεῖν.
 Penes te est; in te situm est hoc facere,
 præstare, vel exequi, Ἔσ. 13. Κατέχειν
 τὸ σκεδῖον. Tenere; vel continere passer-
 culum. 14. Ἀναδειξαί π νεκρὸν. Osten-
 dere, monstrare, vel in conspectum produ-
 cere aliquid mortuum, vel morte deletum,
 Ἔσ. 15. Τὸ θεῖον. Est Græcismus, qui
 per periphrasin idem est, quod ὁ θεός. deus.
 Sæpe enim concretum seu adjectivum cum
 articulo neutrius generis, pro substantivo,
 seu, ut vocant, abstracto habetur. 16. Sen-
 tentia. Τὸ θεῖον ἀπαρλόγιστον καὶ ἀλάδητον
 ὄζι. Deus nec decipi potest, nec quicquam
 eum latet.

XXVII.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ ΔΥΟ ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. Θέρος ἡ
 ξηρανθείσης τῇ λίμνης, ἐκείνῳ χαλα-
 πόντες ἐπιζύτουν ἑτέραν· καὶ ἡ βαθεῖα διεύ-
 χον φρέατι. ὅπερ ἰδὼν ἕτερος πατέρω φησὶ,
 συγκατέλθομαι, ὃ ἔστι, εἰς πόθεν τὸ φρέαρ·
 ὃ ἡ ὑπολαβὼν εἶπεν, ἀνὲν καὶ τὸ ἐκθάδε ὕδωρ
 ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκεῖ ἀποσκήπτως
 προσεῖναι τοῖς πλάσμασι.

Metaphrasis.

RANÆ.

RAnæ duæ in palude pascebantur, æstate
 autem ficcata palude; illam derelin-
 quentes quærebant aliam: cæterum profun-
 dum nactæ sunt puteum. Quem videns al-
 tera, alteri dixit, Descendamus, heus tu, in
 hunc puteum. Illa respondens dixit. Si
 igitur & hic aqua varuerit, quomodo ascen-
 demus?

Affæ.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd non oportet imprudenter accedere ad res.

Periphrasis.

Ranæ duæ intra paludem pastu utebantur. Cùm autem æstatis fervore palus esset exiccata derelictâ illâ laborabant in quaerenda alia. Protinus verò invenerunt puteum summâ profunditate horrendum. Quo viso altera alteri inquit, Desiliamus, heus tu, in hanc putei profunditatem. Illa cùm responderet ait, Si igitur, & hoc loco aqua exiccata fuerit, quâ viâ in altum evademus.

Affabulatio.

Fabula significat non debere nos inconsideratè res aggredi.

Græcismi, Sententia, Phrasæ, &c.

1. *Ἐνέμειναι ἐν λίμνῃ.* Pasci, vel pasturari in palude, vel intra paludem. 2. *Θίγει τὸ ἐνέμειναι τὴν λίμνην.* In genitivo θίγει subaudi præpositionem ἐν, vel ὅτι éstque peri-

periphrasis dativi causam significantis. Nonnunquam enim loco dativi causæ, vel instrumenti ponitur præpositio διὰ, καί, ἐπὶ cum suo casu, estque periphrasis dativi. 3. Καταλιπεῖν τὴν λίμνιν. Relinquere, derelinquere, vel deserere paludem. 4. Ζητεῖν τὴν λίμνιν. Quærere paludem. 5. Πειτυχεῖν vel πετυγχάνειν τὸ φρέγι. Incidere in puteum: invenire puteum. 6. Θάτρω Atticè pro τὸ ἐτέρω dicitur. 7. Συγχαίεσθαι εἰς τὸ φρέγι. Descendere unà in puteum. 8. Τὸ ὕδωρ καὶ ἐνθάδε ἐξηράνθη. Aqua etiam hic est exiccata. 9. Sententia. Οὐ δὲ ἀπεισχέτως προσέειπεν τοῖς πρῶτοις. Res inconsiderate non sunt aggrediendæ.

XXVIII.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ καὶ ΠΑΙΔΕΣ Αὐτοῦ.

Γεωργός τις πολλὰν κατὰλύειν τὸ βίον, καὶ βυλόμενος τὰς ἐαυτοῦ παῖδας πείραν λαβεῖν τῇ γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτούς, ἔφη, παῖδες ἐμοὶ, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸ βίον ὑπέξομαι· ὑμεῖς δ' ἄπερ ἐν τῇ ἀμπελῶ μοι κέκρυπται ζητήσαντες, εὐρήσετε πάντα. οἱ μὲν ὁδοιθέντες δημοφιλῶς ἐκεῖ περ καλοφωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τ' ἀμπελὸς γῆν μὲν τ' ἀποβίωσιν τῇ πατρὸς

παλὸς κατέσκαψαν· καὶ θησαυρῶ μὴ ἔσται
 τυχόν, ἢ ὃ ἀμπελῶ καλῶς σκαφεῖσα, πολ-
 λαπλασίονα ἢ καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ χάμαλῶ θησαυ-
 ρὸς ὅτι τοῖς ἀνθρώποις.

Metaphrasis.

AGRICOLA ET FILII IPSIUS.

Agricola quidam futurus finire, seu fini-
 turus vitam, & volens filios suos peri-
 culum facere agriculturæ, postquam advo-
 casset eos, ait, Filii mei, ego quidem jam
 vitam relinquo, vos autem, quæ in vinea
 mihi abscondita sunt, quærentes invenietis
 omnia. Ii igitur existimantes thesaurum il-
 lic alicubi defossum esse, omnem vineæ ter-
 ram post interitum patris defoderunt, &
 thesaurum quidem non invenerunt, sed vi-
 nea pulchrè fossa multiplicem fructum e-
 didit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd labor thesaurus est
 hominibus.

Peri-

Periphrasis.

Rusticus quidam agriculturæ deditus ;
 cùm vitâ jam excessurus erat, animûmque
 ejus cupido quædam invaderet, ut filii ejus
 periculum de agricultura facerent, advoca-
 tos eos, his verbis allocutus est, Filii mei,
 ego jam è vita discèdo ; vos autem, si, quæ
 in vinea à me occultata sunt, quæsieritis,
 reperietis omnia. Illi ergo-rati pecuniam ac
 rerum pretiosarum copiam ibi reconditam,
 omnem in vinea terram, defuncto patre, li-
 gonibus fodendo verterunt: ac pecuniam
 quidem rerûmque pretiosarum copiam nul-
 lam reperierunt, at vinea egregiè fodendo
 versa, summam fructûs ubertatem ac co-
 piam tulit.

Affabulatio.

Fabula significat laborem hominibus esse
 thesaurum.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Μέλλων κατὰλύνειν. Græcismus. Vid.
 Isocrat. IV, 2. Dissoluturus, vel finiturus,
 &c. 2. Κατὰλύνειν ἢ εἶον. Finire vitam:
 . excedere

excedere vitā : discedere è vita, ὅ. 3. Ἀ-
 ρεῖν πειρᾶν τὴν κωρύδα. Periculum facere
 agriculturæ : experiri agriculturam, ὅ. 4.
 Περσκαλεῖν τὸς παῖδας. Advocare, ac-
 cersere, vel accire filios. 5. Ὑπεξίνααι τὴν
 εἰσόν. Relinquere, vel deferre vitam : ex-
 cedere, vel discedere, vel abire è vita, ὅ. 6.
 Ἄπερ κέκρυπται. Articismus. Quæ,
 occultata sunt : quæ res reconditæ sunt, ὅ. 7.
 Ἀποκρύπτειν πρὸς τὴν ἀμπελῶ. Occulta-
 re, recondere, abscondere, abdere, terrā
 obruere, vel sepelire aliquid in vinea. 8. Ζη-
 τεῖν ἐν εἰσόν, ἄπερ κέκρυπται ἐν τῇ ἀμπελῶ.
 Quærere eā, quæ occultata sunt in vinea.
 9. Εὐερίσκων πάντα, ἄπερ ἐν τῇ ἀμπελῶ κέ-
 κρυπται. Invenire, vel reperire omnia, quæ
 in vineto sunt abscondita. 10. Καλορύπτειν
 καὶ καλορύπτειν θησαυρόν. Defodere, terrā
 obruere, sepelire, vel recondere thesaurum.
 11. Ἐκεῖ πε. Illic alicubi, vel ibi. Nota.
 πε est hīc vox enclitica & adjectionis parti-
 cula, ὅ. Vid. Lucian. I, 1. 12. Κατασκά-
 πτει τὴν γῆν. Fodere, defodere, item fo-
 dendo diruere, vel vertere terram. 13. Με-
 τὰ τὴν ἀπορίωσιν τοῦ πατρός. Post interi-
 tum, vel obitum patris : mortuo, defuncto,
 morte extincto, vel deleto patre : postquam
 pater obiit, mortuus, defunctus, morte
 extinctus vel deletus est, ὅ. 14. Περὶ
 χεῖν,

χεῖν, vel θεωρυγγάνην τῷ θησαύρῳ. Inci-
dere in thesaurum : invenire, reperire, vel
nancisci thesaurum. 15. Σχεπὴν τινὶ ἀμ-
πελον. Fodere vineam. 16. Αναδιδῶναι
πολλαπλασίονα καρπὸν. Reddere, proferre,
vel producere multiplicem fructum, vel co-
riam fructūs, &c. 17. Sententia. Ἡ ἀμ-
πελὶς καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα ἢ
καρπὸν ἀνέδωκε. Vineā pulchrē defossa (vel
cultā) multiplicem reddit fructum. 18.
Sententia. Ὁ κάμαλός θησαυρὸς ὄχι τοῖς
ἀνθρώποις. Labor est thesaurus hominibus.

XXIX.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΚΥ'ΝΕΣ.

ἌΝῆρ τις ὑπὸ χεῖμωνος ἐν τῷ αὐτοῦ περ-
ασειῶ ἀποληφθεὶς, περὶ τα μὲν τὰ
πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἰγας. τῷ δὲ
χεῖμωνος ὅπκιερα ἐνίθι, καὶ τὰς ἐργάτας ὄχ-
σάξας, ἐδοιμήσατο οἱ δὲ κύνες ταῦτα ἰδόν-
τες, διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, φεύγωντες
ἀλλ' ἡμεῖς γε ἐνλεῦθεν· εἰ γὰρ τῷ ἐργατῷ ὁ-
ῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν ἐκ ἐφείσατο, πῶς ἡμῶν
φείσεται;

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μὲν δὲ δηλοῖ, ὅτι τέτταρς μάλιστα φεύ-
γειν καὶ φυλάττειναι χρὴ, οἱ τινες ἐδὲ τῷ ὀι-
κείῳ ἀπέχονται. Meta-

Metaphrasis.

HERUS & CANES.

VIR quidam à tempestate in suo suburbio deprehensus, primò quidem oves comedit, deinde capras. Tempestate autem invalescente & operarios boves jugulans comedit. Canes autem hæc videntes dixerunt inter se : Sed fugiamus nos hinc : si enim operariis bobus herus noster non pepercit, quomodo nobis parceret ?

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quòd istos, maximè fugere & vitare oportet, qui neque domesticis abstinent.

Periphrasis.

Vir quidam injuriâ tempestatis in suo prædio detentus, primùm quidam oviculas, dehinc capellas devorare coepit. Cùm autem tempesta acrius invalesceret, etiam boves operibus præstandis deditos, postquam eos mactasset, devoravit. Canes vero his visis alter alterum allocuti sunt, Agite,

te, proripiamus nos hinc: nam si à bobus operas præstare solitis dominus noster non abstinere, quo pacto à nobis abstinerebit?

Affabulatio.

Fabula significat eos maximopere fugiendos ac cavendos esse, quæ ne à suis abstinere possunt.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἀποληφθῆναι ὑπὸ χερσῶν τοῦ τυράννου. Deprehensum esse, vel deprehendi à tempestate in suburbio. Detineri injuriâ tempestatis in villa, vel prædio. 2. Καταφάγειν τὰ πρόβατα, καὶ τὰς αἰγας. Comedere, vel devorare oves & capras. 3. Σφάττειν τοὺς βούς. Mactare, jugulare, vel occidere boves. 4. Θαινῆσθαι, vel δοιρᾶν τοὺς ἐργάτας βούς. Comedere, vel devorare operarios, operibus præstandis deditos, operas præstare solitos, vel jugo affectos boves. 5. Διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους. Dissidere inter se: dicere inter se: alloqui alter alterum, &c. 6. Φεύγειν ἐν γυνδαί. Fugere, vel proripere se hinc, vel hoc ex loco. 7. Φείδεσθαι τοῦ ἐργασθῆναι τοῖς βούσιν. Abstinere operariis bobus: cohibere, vel continere

tinere se, vel manus suas à bobus iugum
ferre solitis, Εἴς. 8. Φεύγειν καὶ φυλάττειν
χρὴ τέτοις, οἵτινες ὅδε ἦν οἰκείων ἀπέχονταί.
Fugiendi ac vitandi sunt, qui ne à suis qui-
dem abstinere, Εἴς.

XXX.

NEANÍΣΚΟΙ καὶ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Δ ὦ νεανίσκοι μαγίρῳ παρεκάλῃτε· καὶ
ὅτι τῶ μαγίρῳ περὶ τὴν οἰκείων ἐξουσίαν
ἀσχετοῦμαι, ἔτι καὶ τέτων μέρους τὴν ἑαυτοῦ
κρεῶν ὑπελόμην εἰς τὴν πατέρα καὶ τὴν κόλ-
πον. ὅπως ἐφάνη· ὅτι τῶ μαγίρῳ, καὶ τὸ κρέ-
ας ὅπως ἐφάνη, ὁ μὲν εἰληφὼς ὤμνυε μὴ ἔ-
χειν· ὡς ὅτι ἔχων, μὴ εἰληφέναι. ὁ δὲ μαγίρῳ
αἰδούμενος τὴν κακουργίαν αὐτοῦ, ἔπειτα, εἰ-
λά καὶ ἐμὲ λάβετε, τὴν γὰρ ὁπορεύμενον δι-
ὸν ἔκταν λήσεσθε.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μὲν δὲ δηλοῖ, ὅτι καὶ ἄνδρες ὁπο-
ρεύμενοι λαμβάνουσιν, ἀλλὰ τὸν γὰρ διδόν ἔκταν
λήσεσθαι.

Μετα-

Metaphrasis.

ADOLESCENTULI & COCUS:

DUO adolescentuli coquo affidebant, & coquo in aliquo domesticorum operum occupato, alter horum partem aliquam carniū subreptam in alterius deposuit finum. Converso autem coquo, & carnem quærente; is qui abstulerat, jurabat se non habere; & is qui habebat, non accepisse. Coquus verò cum cognovisset malitiam eorum, dixit. Sed etsi me latueritis, pejeratum deum non tamen latebitis.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd licet homines pejerantes lateamus, deum tamen non latebimus.

Periphrasis.

Duo adolescentes in culina juxta coquum sedebant, ac coquo in domestica quapiam re occupato ac districto, alter eorum carniū aliquam partem, quam ipse surripuerat, in alterius gremium demisit. Cum autem coquus se ad eos verteret, ac carnem, quæ
aberat,

aberat, requireret, qui surripuerat eam, jurabat penes se eam non esse, & is penes quem erat, non se surripuisse. Cocus autem cognitâ ac intellectâ eorum astutiâ, inquit. Quamvis me furtum vestrum celatis, tamen deum, per quem jurâstis, celare non poteritis.

Affabulatio.

Fabula inquit, quòd etsi homines quid pejerando celemus, deum tamen nequaquam celare poterimus.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Παρὰ καθῆσθαι πρὸ μαγείῳ, idem est quod καθῆσθαι ὄρεα πρὸ μαγείῳ. Assidere coquo: sedere juxta coquum, vel cum coquo, &c. 2. Ἀσχολούμενον εἶναι περὶ τῶν οἰκίῳ ἔργων. Occupatum esse in aliquo opere domestico: vacare, vel animum intendere rei cuidam domesticæ, vel negotio cuiuspiam domestico. 3. Τραῖν, vel ὑπαρῖν μέσθαι πρὸ τῶν κρεῶν. Surripere, subducere, vel furari partem aliquam carnum, &c. 4. Καθίστηναι πρὸς τὸ δεξιόν (Attic. pro τὸ δεξιόν) κόλπον. Demittere, vel deponere aliquid in alterius sinum, vel gremium. 5. Ε-

ἐπιζητεῖν τὸ κρέας. Requirere carnem. 6. Ὁ εἰληφώς Atticè pro λεληφώς. Is, qui accepit, surripuit, vel abstulit, Ἔς. Nota. Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt εἰ præterito. 7. Ἐχεν τὸ κρέας. Habere carnem. 8. Εἰληφέναι Attic. pro λεληφέναι τὸ κρέας. Abstulisse vel surripuisse carnem, Ἔς. 9. Αἰδέσθαι τὴν κακουργίαν. Intelligere, cognoscere, percipere, vel animadvertere astutiam, vel malitiam, Ἔς. 10. Λανθάνειν πῖπνα. Latere aliquid aliquem: Celare aliquem aliquid: fallere aliquem in aliqua re, Ἔς. 11. Λατῶν τὸς ἀνθρώπους. Latere homines, Ἔς. 12. Sententia. Λανθάνειν τὸ θεὸν ἢ συναπὸν. Deum nihil latere potest, Ἔς.

XXXI.

Αἰαότρος καὶ Μῦθε.

ΕΝ αἰκίᾳ πνὶ πολλῶν μυῶν ὄντων, αἰα-
 ρῶτα γὰρ ἦσαν ἐνταῦθα, καὶ ἡρώ-
 τισιν αὐτῶν συλλαμβάνων κατηύχον. οἱ δὲ
 ἡρώτῃ ἐχρῶντο ἐαυτοὺς ἀναλισκομένους ὁρώντας
 ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους, μήκερ ἡρώτῃ κατὰ
 δυνάμιν, ἵνα μὴ παντάπασι ἀπολώμεθα. οἱ
 γὰρ αἰαότροι μὴ ἀποκρίναι δέοντες ἐξικνησάμενοι,
 ἤμετε σιωπήσομεθα. ὁ δὲ αἰαόρῳ μήκερ ἡρώ-
 τῶν κατὰ δυνάμιν, ἔγνω δὲ ἐπὶ τὴν αὐτὴν σι-
 ωπὴν.

φιζόμενος ἐκκαλέσασθαι· καὶ δὴ ἀπὸ πατήρας
 πινὸς ἐαυτὸν ἀναβὰς ἀπηώρησε, καὶ ὥρμητο
 εἶτο νεκρὸν εἶναι. ἤνυσεν μὲν τις ῥαχὺς,
 καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη, ὦ ἄνθρωπε, καὶν δούλας γένη,
 καὶ ὥρμητο λυγρὸν σοι.

Ἐπὶ μύθον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι ἡδὴ ἀνθρώπων οἱ
 φρόνιμοι, ὅταν τὴν ἐνίων μοχθηρίας πειρασθῶ-
 σιν, ἐκείναι αὐτῶν ἔξω πατῶνται καὶ ὑποκρίσονται.

Metaphrasis.

FELIS ET MURES.

IN domo quadam multis muribus existen-
 tibus, catulus hoc cognoscens ivit eò, ac
 unumquemque eorum capiens comedebat.
 Sed illi per quamlibet diem seipsos absum-
 ptos videntes dixerunt inter se. Non am-
 pliùs infra descendamus, ne omnino perea-
 mus. Cato enim non valente huc pervenire,
 nos servabimur: Catulus autem non ampliùs
 muribus descendentibus, decrevit per astu-
 tiam eos fallens evocare. Cæterum de pes-
 sulò quodam seipsum ascendens suspendit,
 & simulavit mortuum esse. Murium verò
 quidam acclinatus, & videns ipsum, dixit,

Heus tu, etsi saccus fieres, non appropinquabo tibi.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd hominum prudentes, quando aliquorum pravitatem experti fuerint, non ampliùs eorum decipiuntur simulationibus.

Periphrasis.

In domicilio quodam cùm multi essent mures, felis eo cognito illuc se contulit, ac eorum singulos captos devorabat. At illi quotidie eum se absumi viderent, *hunc in modum* alii alios allocuti sunt, Ne posthac inferiùs descendendum esse censeamus, ne penitus omnes intereamus. Nam si felis hunc in locum venire non poterit, nos salvi ac incolumes manebimus. Sed felis, cùm mures non ampliùs descenderent, astutè eos fallere, ac evocare statuit. Quare cùm pessulum quendam conscendisset, de eo se suspendit, ac specie quadam simulationis se mortuum esse finxit. E muribus autem quidam deorsum prospiciens cùm vidisset eum, inquit, Heus tu! etiamsi in saccum mutareris, non te certè adibo.

Affabu-

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines, cum aliquorum perversitatem cognitam habuerint, non amplius eorum falli simulationibus. Vel. Fabula declarat, quod vir prudenter vitam instituens, semel si fallatur, fictis & simulatis hominibus non fidit.

Gracismi, Sententiae, Phrasae, &c.

1. Πολλοὶ ἐν οἰκίᾳ μῦες εἰσι. Multi sunt in domo mures: domicilium muribus est refertum. 2. Γινώσκειν τὸ. Cognoscere, vel nosse hoc. γνῆς τὸ. Cum cognovisset hoc, vel cognito hoc. Vid. Isocrat. IV, 1. 3. Ἦκειν ἐπὶ αὐτὰ. Ire, vel proficisci eò: conferre se illuc, &c. 4. Συλλαμβάνειν καδέκασον μύων. Capere, comprehendere, vel corripere singulos mures, &c. 5. Καπιδίειν τὸς μύας. Comedere, devorare, vel absumere mures: velsi muribus, &c. 6. Ὁρῶντες ἐαυτοὺς ἀναλισκομένους. Est Gracis. in quo particip. ἀναλισκομένους ponitur pro infinitivo ἀναλίσκειν. Vid. Isocrat. I, 2. Videntes, vel cum viderent se absumi, &c. 7. Καδεχάσθην, subaudi hîc ἡμέραν. Quotidie, &c. Nota. In quibusdam adjectivis

certa quædam substantiva subaudienda sunt.
 8. Φάναι πὶ πρὸς ἀλλήλους. Dicere aliquid
 inter se. 9. Κατελθεῖν, vel κατέρχεσθαι
 ἑκάτω. Descendere infra, vel inferius. 10.
 Ἀπολωλέναι παντάπασιν. Periisse penitus,
 vel prorsus. 11. Ὁ αἶλεϛ εἰς δύναμιν
 δεῦρο ὤξικνεῖσθαι. Felis non potest huc ve-
 nire, pervenire, vel accedere. 12. Οἱ μῦες
 μηκέτι ῥέττεισι. Mures non amplius descen-
 dunt. 13. Σοφίζεσθαι πνα δι' ὀπνοίας. De-
 cipere, vel fallere aliquem per astutiam, vel
 astutē, ἔρ. 14. Ἐκκαλεῖν πνα. Evocare
 aliquem. 15. Καὶ δὴ, cæterum, ideo, qua-
 re, ἔρ. 16. Ἀπαιωρεῖν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ παλ-
 τάλου Attic. pro πασσαλῶ. Suspendere se de
 pēssulo, vel clavo ligneo. 17. Προσποιεῖ-
 σθαι ἑαυτὸν νεκρὸν εἶναι. Simulare, vel fingere
 se mortuum, vel morte extinctum esse. 18.
 Ἰδεῖν τὸν αἶλερον. Videre felem. γίνεσθαι θύ-
 λακα. Fieri saccum: converti, vel mutari
 in saccum. 19. Προσέρχεσθαι τινι. Appro-
 pinquare alicui: adire aliquem: accedere
 ad aliquem. 20. Sententia. Ὁ μῦς εἰς πρὸς
 σελεύσειαι πρὸς αἶλερον, καὶ ὁ θύλαξ γένηται.
 Mus ad felem non accederet, etiam si is sac-
 cus fieret. 21. Πειραθῆναι, vel πηρεῖσθαι
 τὸ ἐνίκω μοχθηρίας. Experiri, deprehendere,
 comperire, compertam habere aliquorum
 pravitatem, vel perversitatem. 22. Ἐξα-
 παλεῖσθαι

παίειν δαί τ' υποκρίσθαι. Decipi, vel falli si-
mulatione, Εἰς. 23. Sententia. Οἱ φρόνιμοι
τ' ἀνδρώπων, ὅταν τ' ἐνίων μοχθηρίας πει-
ραδῶσιν, ἐκείτι αὐτῶν ἔξαπατῶνται τ' ὑπο-
κρίσθαι. Viri prudentiā præditi compertâ ali-
quorum pravitate, non posthac finuat se falli
eorum simulatione.

XXXII.

ἌΛΩ ΠΗΞ ΚΥ ΠΓΘΗΚΟΣ.

ΕΝ συνόδῳ ποτὲ τ' ἀλόγων ζώων ἐρχήσα-
το πίδηκθ, καὶ ἐυδοκίμασας, βασιλεὺς
ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη. ἀλώπηξ δ' αὐτῷ
φθονήσας, ὡς ἐν τινι παγίδι κρείας ἐδεί-
σαστο, τ' πίδηκον λαβῆσα, ἐνλαύσα ἤγαγν,
ὡς εὖροι μὲν αὐτὴ λέγασθαι δημοῦρὸν τῷτον, μὴ
μένισσι καὶ χρήσασθαι αὐτῷ πῶς βασιλεὺς γὰρ τῷ-
τον ὁ νόμος δίδωσι. καὶ περὶ τρέπετο αὐτὴν,
ἄτε δὴ βασιλέα, τ' δημοῦρὸν ἀνελέσθαι. ὁ
δ' ἀπεισκήπτως προσελθὼν, καὶ συλληφθεὶς
ὑπὸ τ' παγίδι, ὡς ἔξαπατήσας ἐμὴμ-
φείσθαι ἀλώπηκα, ἢ ὃ πρὸς αὐτὸν, ὃ πίδηκε,
τοιαύτην οὐ μωρίαν ἔχων, τ' ἀλόγων βασι-
λεῦσσι;

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πρῶτοι τισιν
ἀπὸ

ἀπειρημένος ὄνυχες ἔντες. δυσυχίμασι δὲ
πᾶσι.

Metaphrasis.

VULPES & SIMIUS.

IN conventu quondam irrationalium animalium saltavit Simius: & approbatus, rex ab ipsis electus est. Vulpes autem ei invidens, ut in casse quodam carnem vidit, Simium accipiens illuc duxit, quòd invenisset quidem ipsa dicens thesaurum istum, non tamen uti eo, regi enim eum Lex dat: atque hortata est ipsum, utpote regem thesaurum accipere. At ille inconsideratè profectus, & captus à casse, ut decipientem accusabat vulpem. Illa autem ad eum, O Simie, talem tu habens dementiam, irrationalium rex eris?

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quòd actiones aliquas inconsideratè aggredientes in infortunia incidunt.

Periphrasis.

Celebrantibus quodam tempore concilium
anima-

animalibus brutis, Simius choreas duxit, cumque valde placuisset, consensu eorum Rex declaratus ac creatus est. At Vulpes invidiâ contra eum mota, cum in laqueo quopiam carnem conspexisset, Simium tecum eò duxit, quod reperisset ipsa thesaurum illum dicens, non tamen uti eo, quippe quem lex Regi tribueret. Itaque persuadebat ei, ut tanquam Rex thesaurum acciperet. At is cum imprudenter, ac nullâ ratione præeunte accederet, & se captum laqueo sentiret, vulpem, ut quæ decepisset, vehementer inculabat. Illa verò ei dixit. O Simie, cum tu tali, ac tantâ sis præditus dementiâ, imperium in bruta tenebis?

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui temerè aliquid aggrediuntur, in pericula incidere.

• *Gracismi, Sententiæ, Phrases, &c.*

1. Ὁρχεῖσθαι ἐν συνόδῳ τῶν ἀλόγων ζώων. Saltare, vel choreas ducere in conventu, vel concilio animalium irrationalium. 2. Ἐυδοκιμεῖν, vel εὐδοκιμεῖσθαι, Laudari ab aliis: benè audire, vel approbari ab aliis; item benè, vel valde placere aliis, &c. 3.

Χειροθεῖν βασιλέα. *Per suffragia creare Regem, Ἔς.* Ὁ πίνθηκε ὑπὸ τῷ ἀλόγων ζώων βασιλεὺς ἐχειροτήθη. *Simius ab animalibus brutis rex est electus, vel creatus. Simius suffragiis, vel consensu brutorum rex est constitutus, Ἔς.* 4. Φθονεῖν τινι. *Invidere alicui: invidia laborare contra aliquem, Ἔς.* 5. Θεάσασθαι, vel θεᾶσθαι τὸ κρέας ἐν παγίδι. *Vidisse, vel videre carnem in laqueo, vel casse.* 6. Ἀγεῖν πίνθηκον ἐλῖαυδα. *Ducere Simium illuc, eò, vel in eum seu illum locum.* 7. Ὡς εὖρεσι, ὡς hīc idem est quod ὅτι. 8. Εὐρέσκειν θησαυρὸν. *Invenire thesaurum.* 9. Μὴ μέντοι καὶ, non tamen, Ἔς. 10. Χρήσασθαι πρὸς θησαυρῷ. *Uti thesauro, vel opibus.* 11. Τὸν θησαυρὸν πρὸς βασιλεῖ ὁ νόμος δίδωσι. *Thesaurum lex Regi tribuit. Thesaurus ad regem ex lege spectat.* 12. Ἡ Ἀλώπηξ περιτρέπεται (*Atticè pro περιτρέπεται*) ἢ πίνθηκον. *Vulpes hortata est Simium.* 13. Ὡς δὲ, ut, utpote. *Nota. Neutrum plurale ὡς cum particula τε, significat ut, utpote, quippe, velut, quasi, quia, &c.* Eodem sensu dicitur etiam οἷα δὲ. 14. Ἀνελέσθαι τὸν θησαυρὸν. *Tollere, vel accipere thesaurum.* 15. Προσελθεῖν, vel προσεγγεῖσθαι πρὸς τι ἀποεισμέπως. *Accedere ad aliquid inconsideratè, imprudenter, sine consilio,*

consilio, nullâ ratione præeunte, ὅς. 16. Συλληφθῆναι ὑπὸ τῆ παγίδος. Comprehensum esse, vel comprehendi à laqueo. Captum esse, vel capi à Casse. 17. Μειφιδαι τὴν Ἀλώπεκα, ὡς ὕδαπατήσαν. Accusare, vel incusare vulpem, ut quæ decipit, ὅς. 18. Τοιαύτην ἔχειν μωρίαν. Tantam habere dementiam : tantâ prædictum esse dementiâ : tam dementem esse. 19. Βασιλεύειν τῶν ἀλόγων ζώων. Regem esse animalium ratione destitutorum, rationis expertium, vel brutorum : imperium tenere in bruta, ὅς. 20. Ἐπιχειρεῖν τῇ ἀπεισκήτῳ. Aggredi actiones sine prudentia. Adoriri, vel attentare imprudenter facta. ὅς. 21. Πειπῆσιν τοῖς δυσυχήμασι. Incidere in infortunia : incurrere in pericula. 22. Sententia. Οἱ ἀπεισκήτῳς ἐπιχειροῦντες τῇ ἀπεισκήτῳ τοῖς δυσυχήμασι πεπῆσιν. Qui res inconsultè adoruntur, magnis periculis involvuntur. Qui ad res sine consilio accedunt, in pericula, ac calamitates incidunt.

XXXIII.

ΘΥΝΝΟΣ ΚΥ ΔΕΛΦΙΝ.

ΘΥΝΝΟΣ ΔΙΩΧΟΜΕΝΟΣ ὑπὸ ΔΕΛΦΙΝΟΥ, ΚΥ ΠΟΛΛῶ Τῶ ΡΟΙΖΩ ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ, ΕΠΕΔΗ ΧΑΛΑ-

καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφο-
δρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινὰ νῆσον, ὑπὸ ᾧ
τὴν ὁμοίαν ῥύμης καὶ ὁ δελφὶν αὐτῷ συνεξώ-
κειλεν. ὁ δὲ θύννητος ἐπιστραφείς, καὶ λειποψυ-
χὲν ἵα τὴν δελφῖνα ἐωρεσμένος, εἶπεν, ἔκείπ μοι
ὁ δάναϊος λυπηρὸς, ὁρῶντι τὸ αἶπον γερονότα
μοι τέτυς, σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκοντα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν θύννητος, ὅπῃ ῥαδίως τὰς συμφο-
ρὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι, τὰς τέτων αἰτίαι
δυστυχῆντας ὁρῶντες.

Metaphrasis.

THUNNUS & DELPHIN.

THunnus in fugam à Delphino versus ac
magno impetu ruens, postquam capi
futurus, vel capiendus erat, ignorabat ob
vehementem impetum excidens vel se exci-
dere in quandam insulam. A simili autem
impetu etiam Delphin cum eo ejectus est.
Thunnus autem conversus, & deficientem
animo Delphinum videns, dixit, Non am-
plius mihi mors molesta est, videnti autho-
rem mihi existentem hujus unā mecum
morientem.

Affa-

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd facile calamitates homines ferunt, autores earum infœliciter agentes videntes.

Periphrasis.

Thunnus Delphino persequente, magno impetu ferebatur. Cum capiendus ac comprehendendus esset, inscius ignarusque violento impetu in insulam quandam excidit. Simili verò ac eadem impetûs violentiâ etiam Delphinus delapsus est. Thunnus autem cum se convertisset, ac animam Delphinum agentem vidisset, ait, Non jam mihi mortem puto esse molestam, cum videam eum, qui mihi causa fuit ipsius, unâ mecum perire.

Affabulatio.

Fabula significat facile misérias ferre homines, si eos, qui earum autores fuerunt, infœliciter agere videant.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

I. Διῶκεται τὸν Δελφῖνον. Fugari, pelli, vel in fugam verti à Delphino persequente.

quente. 2. Φέρεται πολλῷ τῷ ροίῳ. Ferri,
 vel ruere impetu magno. 3. Καταλαμβάνεται ἐμελλεν. Est Græcismus. Vid. Isocrat.
 IV, 2. Capiendus, comprehendendus, vel ap-
 prehendus erat. 4. Ἐλαθεν ἐκπεσόν. Est
 Græcismus, in quo participium ἐκπεσόν ele-
 ganter ponitur pro infinitivo ἐκπεσεῖν. Vid.
 Isocrat. I, 2. Nesciebat, ignorabat, non
 animadvertibat, vel non sentiebat se exci-
 dere, delabi, effundi, ἔσ. 5. Ὑπὸ σφο-
 δρῆς ῥύμης. Ob, vel propter vehementem
 impetum, ἔσ. 6. Ἐκπεσεῖν, vel ἐκπίπην
 εἰς τινὰ νῆσον. Excidere, vel decidere, ἔσ.
 in aliquam, vel quandam insulam. 7. Συ-
 νελώνχελαν ὑπὸ τῇ ὁμοίᾳ ῥύμης. Deferri,
 vel ejici ab eodem impetu: delabi, vel de-
 duci eadem imperiis violentiâ. 8. Ὁρᾷ τὴν
 λευκοψυχὴν Δελφίνα. Videre Delphinum
 morientem, ἔσ. 9. Οὐκ ἔστι μοι ὁ θάνατος
 λυπηρὸς. Mors mihi non est molesta. 10.
 Αἶπον εἶναι πινὶ τῷ θανάτῳ. Authorem, vel
 causam esse alicui, vel alicujus mortis. 11.
 Συναποθανεῖν τινι. Mori, vel perire unâ
 cum aliquo. 12. Παρὶς φέρειν τὰς συμ-
 φορὰς. Facile ferre miseras, vel calamita-
 tes, ἔσ. 13. Sententia. Παρὶς οἱ ἀνδρω-
 ποι τὰς συμφορὰς φέρουσι, εἰάν τινος τῶν αἰ-
 τῶν δυστυχίας ὁρῶσι. Homines facile fe-
 runt miseras, si earum authores infœliciter
 agere videant.

ἸΑΤΡΟΨ Κὺ ΝΟΣΩΝ.

Ἰατρὸς νοσῶντα ἐπεράπειε πρὶν ὅτι νοσῶντι
ἀποθάνοιτο, ἐκείνοτι πρὸς τὰς ἐκκομί-
ζουσας ἔλεγεν, ἔτιτο ὁ ἀνδρωποτι εἰ οἶνε
ἀπείχειο, καὶ κλυσησιν ἐχρήτο, ἐκ αὖν ἐτε-
δνήκει. πρὶν ὅτι παρόντων ὑπολαβόντις, ἔφη,
βέλτιστε, ἐκ ἔδει σε ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε
μηδὲν ὄφελός ἐστιν, ἀλλὰ τίτε παραινεῖν, ὅτε
τύποις χρῆσθαι ἡδύναίτο.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲ τὰς φίλους ἐν
καιρῷ ἀνάγκης τὰς βουθείας παρέχειν.

Metaphrasis.

MEDICUS Ὡ ΑἸΓΡΟΤΟΣ,

Medicus ægrotum cûrabat: ægroto au-
tem mortuo, ille efferentibus dice-
bat. Homo hic si vino abstinuisset, & cly-
steribus usus fuisset, non mortuus fuisset.
Præsentium autem respondens quispiam di-
xit, optimè, non oportebat te hæc nunc di-
cere,

cere, cū nulla utilitas est, sed tunc admonere, cū his uti poterat.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quōd necesse est amicos in tempore necessitatis auxilia præbere.

Periphrasis.

Medicus Ægrotō curationes adhibebat: cū autem ægrotus è vita migrâset, ille iis, qui funus efferebant, aiebat, Vir iste, si à vino se continuisset, & clysteres in usum adhibuisset, nondum mortem oppetiisset. Quidam autem ex his, qui aderant, cū responderet, ait, ô præstantissime, non nunc hæc dicenda erant, cū nihil prodesse queant, sed eo tempore, quo iis uti ipsi licebat.

Affabulatio.

Fabula indicat oportere amicos tempore necessitatis opem auxiliūque ferre.

Græcismi, Sententia, Phrases, &c.

I. Θεραπεύειν νοσούντα. Curare ægrotum: mederi, medicinam, vel curationem adhibere

bere ægroto, vel ægro, Ἔσ. 2. Ἐκκομίζειν ἢ ἀποθανόντα, vel νέκυν. Efferre mortuum, vel funus. 3. Ἀπέχεσθαι οἶνου. Abstinere vino, vel à vino: non uti vino, Ἔσ. 4. Χρησθαι κλυστήρι. Uti Clysteribus: adhibere clysteres. 5. Τῶν παρόντων τις. Eorum, qui aderant, quidam, aliquis, quispian, Ἔσ. 6. Λέγειν ταῦτα. Dicere ea, vel illa. 7. Παραινεῖν ἢ τινι. Svadere, vel consulere aliquid alicui, Ἔσ. 8. Παρέχειν τὰς βοηθείας. Præbere, dare, vel ferre auxilium: opem auxiliūmque ferre: auxilio esse: auxiliari, adjumento esse: adjuvare, Ἔσ. 9. Sententia. Τὸς φίλους δεῖ ἐν χρεῶν ἀνάγκῃς τὰς βοηθείας παρέχειν. Decet ac æquum est, ut amici tempore necessitatis auxilio succurrant.

XXXV.

ἸΞΕΥΤΗ' Σ καὶ ἙΧΙΣ.

ἸΞευτὴς ἰξὺν ἀναλαβὼν καὶ καλὰ μὲς, πρὸς ἄγρην ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν ἐφ' ὅψῃ λυθὲν δένδρεα καθεζομένην, καὶ τὸς χαλάμους ἀλλήλοις

λήλοις ὅπῃ μήκῃ συνάψας, ἄνω πρὸς αὐ-
τὴν συλλαβεῖν βελόμην ἐφείρα. καὶ δὴ λα-
δὼν ἔχον κοιμωμένον ὑπὸ πόδας ἐπίτησι. ἢ
δ' ὀρχαδείσης, καὶ δακτύλου αὐτὸν, ἐκείνῃ ἤ-
δη λειποψυχῶν ἔλεγε, δύσιν ἐγὼ, ἕτερον
γὰρ θηρεύσαι βελόμην, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου ἡ-
γρεῦσθην εἰς θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πύλας ὀπτε-
αεύοντες, λαμβάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων
ὅσῃ αὐτὸ πείθοντες.

Metaphrasis.

AUCEPS & VIPERA.

Auceps viscum sumens & arundines, ad
aucupium egressus est, videns autem
turdum super alta arbore sedentem & arun-
dines inter se in longitudinem conjungens
sursum ad eum, comprehendere volens, re-
spici-

spiciebat. Cæterùm ignarus viperam dormientem sub pedibus calcavit. Eà verò iratâ & mordente ipsum, ille jam linquens animam dixit, Miser ego, alterum enim capere volens, ipse ab alio captus sum ad mortem.

Affabulatio.

Fabula declarat, quòd iis, qui proximi sunt, insidiantes, ignorant sæpe ab aliis hoc ipsum patientes, pro pati.

Periphrasis.

Auceps visco accepto & arundinibus aucupatum exiit. Viso autem turdo super alta arbore sedente, & arundinibus sibi invicem in longum conjunctis sursum eum comprehensurus suspiciebat. Cæterùm inscius viperam quæ ibi sub pedibus latitabat, conculcavit. Cùm vero irata momordisset ipsum, ille jam agens animam dicebat, Me miserum! nam alium capturus, ipsemet ab alio, ut morerer, sum captus.

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui proximis insidiantur, ignaros sæpius ab aliis id ipsum pati.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἀναλαβεῖν ἱξὸν καὶ καλάμους. Accipere vel sumere viscum & arundines. 2. Ἐξελεῖν πρὸς αὔρα. Exire vel egredi aucupatum, &c. 3. Ἰδεῖν τὴν κίχλαν ὅτι δένδρεα καθεζομένῳ. Videre turdum super arbore sedentem. 4. Καθεζεῖται ἐφ' ὑψηλῷ δένδρε. Sedere super alta arbore. 5. Συνάπτεν τὰς καλάμους ἀλλήλοις ὅτι μῆκος. Conjungere inter se arundines in longitudinem, vel longum. 6. Ἐφορᾷ ἄνω πρὸς τὴν κίχλαν. Aspicere, respicere, vel suspicere rursus, ad, vel versùs turdum. 7. Πάτεν τὴν ἔχιν ὑπὸ πόδας κοιμωμένῳ. Calcare, vel conculcare viperam sub pedibus dormientem, vel latitantem. 8. Δάκνει τὴν ἱξευτήν. Mordere aucupem. Ἡ ἔχis τὴν ἱξευτὴν ἔδρακε. Vipera mordit aucupem. 9. Θηρεῦσαι ἕτερον. Venari, capere, vel captare alium. 10. Ἀγρευθῆναι ὑφ'

ὕφ' ἑτέρω. Captum esse, vel capi ab alio.
 11. Ἐπιβελεύειν τοῖς πέλας. Subaudi ἔσθ. Infidari, vel infidias struere moliri, ponere, facere, vel tendere proximis. 12. Πάχειν τῷ αὐτὸ ὕφ' ἑτέρων. Id ipsum pati ab aliis. 13. Λανθάνουσι πάχοντες. Est Gracismus, in quo particip. πάχοντες ponitur loco infinitivi πάχειν. Ignorant, vel nesciant se pati. Vid. Isocrat. I, 2. 14. Sententia. Οἱ τοῖς πέλας ἐπιβελεύοντες, πολλάκις ὕφ' ἑτέρων τῷ αὐτὸ πάσχουσι. Qui proximis infidias moliuntur, sæpius ab aliis id ipsum patiuntur, &c.

XXXVI.

Κ Α' Σ Τ Ω Ρ.

Ὁ Κάτωρ ζῶν ὅτι τελέπεν, ἐν λίμναις τὰ πολλὰ διαιτώμενον, ἔτι αἰδοῖά φασιν ἰαλῶν χρησίμα ἐῖ). ἔτι ἐν ἐπιδαν ὡς ἀνδράπων διωκόμενος καλαλαμβάνηαι, γινώσκων ἔχειν διώκειν, ἀποταμὼν τὰ ἐαυτοῦ αἰδοῖα, ῥίπτει πρὸς τὴν διώκοντα, καὶ ἔτι σωτηρίας τυγχάνει.

Ἐπιμύ-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔγω γὰρ ἀνθρώπων οἱ
φρόνιμοι, ἔχω τὴν αὐτὴν σωτηρίαν ὅσον αἱ
χρημάτων ποιῶνται.

Metaphrasis.

FIBER.

Fiber animal est quadrupes in stagnis ple-
runque vivens, cujus pudenda dicunt
medicis utilia esse. Hic igitur quum ab ho-
minibus persequentibus capitur, sciens cujus
gratiâ petatur abscindens sua pudenda pro-
jicit persequentibus, & sic salutem consequi-
tur.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quòd sic hominum
prudentes pro sua salute nullam rationem
pecuniarum faciunt.

Peri-

Periphrasis.

Fiber est animal unum è quadrupedibus in stagnis, ut plurimum vitam degens, cujus testes in medicina usum habere dicuntur. Is ergo, cum ab hominibus persequentibus ita fugâ fatigatur, ut jam jam capiendus sit, cognito, cujus gratiâ eum persequantur, abscissos testiculos suos persequentibus abjicit, atque hunc in modum salvus evadit.

Affabulatio.

Fabula significat eo modo homines prudentiâ præditos nullum habere respectum pecuniarum, ut salvi sint.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ζῷον εἷς τετράπεν. Animal esse quadrupes, quatuor pedibus præditum, vel unum è quadrupedibus. 2. Διαστῆσαι τὰ πολλὰ ἐν κίμναις. Degere vitam plerunque, ut plurimum, potissimum in stagnis. 3. Τὰ τῷ Κάστορι αἰδοῖα

δῶτα ἰατρῆς εἰσι χρήσιμα. Pudenda
 seu testiculi Fibri, Medicis sunt usui, Ἔς.
 4. Καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ σφ' ἀνθρώπων.
 Apprehendi, vel capi ab hominibus. 5.
 Οὐ χρεὶν διώκειν. Cujus gratiâ fugâ
 fatigatur, &c. 6. Ἀπολαμεῖν, vel ἀπο-
 τέμνῃν τὰ αἰδοῖα. Abscindere pudenda,
 vel testiculos. 7. Πίπτειν τὰ αἰδοῖα πρὸς τὰς
 διώκοντας. Abjicere, vel projicere testes per-
 sequentibus. 8. Τυγχάνειν τῇ σωτηρίας. Con-
 sequi salutem : salutis compotem esse : sal-
 vum & incolumem evadere, Ἔς. 9. Ποιεῖν
 ἕνεκα λόγον τῷ χρημάτων. Nullum habere re-
 spectum pecuniarum. 10. Sententia. Οἱ
 φρόνιμοι ὑπὲρ τῇ ἐαυτῶν σωτηρίας ἕνεκα λό-
 γον τῷ χρημάτων ποιεῖν. Viri prudentes
 pro sua salute nullum habent respectum
 pecuniarum, Ἔς.

XXXVII.

ΚΤ'ΩΝ καὶ ἈΛΕΚΤΡΥΩ'Ν.

ΚΤ'ων καὶ ἀλεκρυων ἐταιρείαα ποιησά-
 μενοι, ὠδόν. ἐπέρας ᾧ χαλαρά-
 σης, ὁ μὲν ἀλεκρυων ὅπῃ δένδρε ἐκεί-
 δει ἀναβάς. ὁ δὲ κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τῶ
 δένδρε κοίλημα ἔχοντο. τὸ δὲ ἀλεκρυων
 χυτὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντο, ἀλώ-
 πηξ ἀκύνουσα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε, καὶ σῆτα
 χάτωθεν, πρὸς ἐαυτὴν χαλεπαίνειν ἤξει,
 ὅπῃ θυμὸν γὰρ ἀγαθὸν ἔτω φονεὺς ζῶον ἔχον
 αἰσπασαμένη. τὸ δὲ εἰπὼντο ἡ θυρωρὸν πρὸ-
 τερον διυπνίται ὑπὸ τῇ ῥίζῃ καθύδοντα,
 ὡς ἐκείνη ἀνοίξαντο χαλεπαίνειν, καὶ κεί-
 νης ζητήσης αὐτὸν φωνήσαι, ὁ κύων αἰφνης
 πηδῆσας αὐτὴν διεσπάρταξεν.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι καὶ ἀν-
 δρώπων τὰς ἐχθρὰς ἐπελθόντας, πρὸς
 ἰσχυρότερας πέμπουσιν ἡθρολογιζόμενοι.

Metaphrasis.

CANIS & GALLUS.

Canis & Gallus societatem ineuntes iter faciebant. Vesperâ autem superveniente, Gallus quidem super arbore dormiebat ascendens eam, Canis verò ad radicem arboris cavum habentis. Gallo autem secundum consuetudinem noctu canente, Vulpes audiens ad eum cucurrit, & stans infra ad seipsam eum descendere rogabat, cupere enim se ait egregiam adeò vocem animal habens complecti. Illo autem dicente, janitorem prius excitare eum debere ad radicem arboris dormientem, ut illo aperiente descenderet, & illâ quærente ipsum vocare, Canis repente profiliens eam dilaceravit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd prudentes homines inimicos supervenientes ad fortiores mittunt, falsis argumentis decipientes.

Periphrasis.

Canis & Gallus in itâ societate aliquò proficiscebantur. Cùm autem vespera jam supervenisset, Gallus conscensâ arbore quietem capiebat; Canis verò juxta arboris excavatæ radicem somno indulgebat. Cùm autem Gallus, prout solet, nocte cantâset, Vulpes ut audivit, ad eum accurrit, & inferiùs subsistens eum orabat, ut ad se descenderet, quia vellet laudabili adeò ad canendum voce animal præditum amplecti. Quum verò is dixisset, ut janitorem, qui ad radicem arboris somnum caperet, priùs excitaret, ut cùm ille aperuisset, descenderet, & cùm illa eum quæreret, ut ipsum vocaret, Canis subito exiliens eam correptam discorspsit.

Affabulatio.

Fabula significat viros prudentiâ præditos adversarios sibi insultantes ad fortiores astu mittere.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ποιεῖν τὴν ἐταιρείαν. Constituere inter se, vel inire societatem. 2. Ἐαῖε

ραι χαλαράς. Nocte adveniente, vel
 superveniente. Nota. Hic genitivi conse-
 quentiam designant. 3. Καθιδεῖν ὅπ
 δέδρε. Dormire, somnum, vel quietem
 capere super arbore. 4. Ἀναβαίνειν τὸ
 δένδρον, καὶ εἰς, ἢ ὅπ τὸ δένδρον. Ascen-
 dere, vel conscendere arborem, vel in ar-
 borem, &c. ἀναβας Particip. in textu
 non constituitur cum ὅπ δέδρε, sed ver-
 bum ἐκκαθιδε. 5. Καθιδεῖν πρὸς τὴν
 ῥίζην τοῦ δέδρε. Dormire, vel quiescere
 ad, vel juxta radicem arboris. 6. Τὸ
 δένδρον τὸ κοίλωμα ἔχει. Arbor exca-
 vata, &c. 7. Κατὰ τὸ εἰωθός. Atticis-
 mus: secundum consuetudinem: pro consue-
 tudine, vel more: prout solet, vel consue-
 vit: prout ipsi mos est, &c. 8. Φωνεῖν
 νύκτωρ. Cantare, vel canere noctu, seu
 nocte, vel nocturno tempore. 9. Ἐπι-
 δραμεῖν πρὸς τινα. Accurrere ad aliquem.
 10. Στήναι κάτωθεν. Stetisse, vel stare
 inferius. 11. Ἀξίειν τινα καλεσθῆναι. Ro-
 gare vel orare aliquem, ut descendat, vel
 descenderet. 12. Ἐπιθυμεῖν τινα ἀσπά-
 σασθαι. Desiderare, cupere, vel velle ali-
 quem salutare, amplecti, complecti; vel
 osculo & complexu aliquem comiter exci-
 pere. 13. Ἐχειν ἰσαδὴν φωνήν. Ha-
 bere egregiam vocem: egregiā prædictum
 esse

esse voce, &c. Ἀλεξβυών ἐστὶ ζῷον ἀγαν-
 θὴν φωνὴν ἔχον. Gallus est animal egregiā
 ac laudabili canendi voce præditum 14.
 Διυπνίσαι ἢ διυπνέειν. Excitare janito-
 rem. 15. Ἀνοίγειν ἢ ἀνοίγειν. Aperire
 januam. 16. Ζητεῖν τινα. Quærere ali-
 quem. 17. Ἀφ' ὧς πηδᾶν. Subitò, re-
 pentè, insperatò, vel statim prosilire, adsi-
 lire, vel exilire. 18. Διασπαράττειν τινα.
 Dilacerare, discerpere, vel dilaniare ali-
 quem. 19. Ἐπέρχεται ὅτι τινα. Acce-
 dere ad aliquem: aggredi, vel adoriri ali-
 quem: insultare alicui, &c. 20. Senten-
 tia. Οἱ φρόνιμοι τὰ ἐχθρὰς ἐπελδοῦσας
 πρὸς ἰχυροτέρους πέμπουσιν ὡς αὐτοῖς.
 Prudentes viri inimicos sibi insultantes ad
 fortiores astu mittunt.

XXXVIII.

Λ Ε' Ω Ν καὶ Ὅ Ν Ο Σ καὶ
 Ἀ Λ Ω Π Η Ζ.

Λ Ε'ων καὶ Ὅ Ν Ο καὶ Ἀ λώ πη ζ κοινωνίαν
 ποιησάμενοι. ἐξ ἡλθον πρὸς ἀγαν.
 πολλῆς οὖν θήρας συλληφθεῖσας, προσεταξεν
 ὁ Λέων τῷ Ὅ νω διελθεῖν αὐτοῖς. ὁ δὲ βεῖς
 μείδων ποιησάμενος ἐκ τῆς ἰσῶν, ἐκλέτ-
 ξαυτὸς τέρας ὡς οὐδέποτε. καὶ ὁ Λέων δι-
 μωθεῖς,

μωθεῖς, ἢ ὄνον κατέφαγν. εἶτα τῇ ἀλώ-
πεκι μείζειν ἐκέλευσεν. ὁ δ' εἰς μίαν με-
εῖδα πάντα σαρδέσασα, ἑαυτῇ βραχὺ π
κατέλιπε. καὶ ὁ Λέων πρὸς αὐτὴν, τίς σε, ὦ
βελτίστη, διαρεῖν ἔτως ἐδίδαξεν; ἢ δ' εἰ-
πεν, τὸ ὄνυ συμφορὰ.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σαρδονισμοὶ γί-
νοντο τοῖς ἀνθρώποις, τὰ τῇ πέλας δυσ-
χήματα.

Metaphrasis.

LEO, & ASINUS, & VULPES.

LEO, & Asinus, & Vulpes societatem in-
cuntes egressi sunt ad venationem.
Multā igitur prædā captā iussit Leo, ut Asi-
nus distribueret ipsis. Ille verò tres partes
faciens æqualiter, eligere eos hortabatur.
Et Leo iratus Asinum devoravit. Deinde
Vulpem partiri iussit. Illa verò in unam
partem omnia congerens sibi parvum quid
reliquit. Et Leo, ipsi, Quis te, ὦ optima,
dividere sic docuit? Ea inquit, Asini cala-
mitas.

Affa-

Affabularis.

Fabula indicat, quòd castigationes sunt hominibus vicinorum infortunia.

Periphrasis.

Leo, Asinus, & Vulpes constitutâ inter se societate venatum exeunt. Cùmque multam ac ingentem prædam cepissent, Leo Asinò mandat, ut eam dividat. At ille tribus partibus æqualibus factis, ut eligerent, iis suadebat. Leo verò irâ percitus Asinum adortus discerpsit. Inde Vulpi, ut prædam divideret, mandata dedit. Illa autem omnibus in unam partem congestis sibi minimum quiddam reliquit. Tum Leo ipsi, Quis te, ô præstantissima, ita partiri docuit? Illa respondit, Asini periculum.

Affabulatio.

Fabula significat aliorum pericula homines facere cautiore.

Gracisimi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ποσειν κοινωνίαν. Inire societatem.

G 4

2. Ἐξελ-

2. Ἐξελθεῖν πρὸς ἄγρην. Egredi ad venandum: exire venatum. 3. Συλλαμβάνειν πολλὴν θήραν. Capere multam prædam. 4. Διελθεῖν τὴν ἄγρην. Distribuire, partiri, vel dividere prædam. 5. Ποιεῖν τρεῖς μέρη, vel ποιεῖν τρεῖς μέρη ἐκ τῆς ἴσης. Facere tres partes æqualiter, &c. Hic ἐκ τῆς ἴσης est Græcismus, qui per Periphrasin idem est, quod ἴσως, &c. 6. Προτρέχειν τινα ἐκλέξασθαι. Hortari aliquem, eligere, vel ut eligat, &c. 7. Κελεύειν τινὲς μεῖζειν τὴν ἄγρην. Jubere aliquem dividere, vel ut divideret prædam, &c. 8. Σωρδεύειν πάντα εἰς μίαν μείδα. Coacervare, colligere, vel congerere omnia in unam partem. 9. Καταλείπειν ἑαυτῷ τι. Relinquere, vel reliquum facere sibi aliquid. 10. Διδόσκειν τινὰ ὅπως διαμεῖναι τὴν ἄγρην. Docere aliquem ita, vel eo modo dividere prædam. 11. Τὰ τῆς πέλας δυσυχύματα. Subaudi post πέλας ὄντων. Proximorum, vicinorum, vel aliorum ut hic, infortunia, pericula, &c. 12. Sententia. Τὰ τῆς πέλας δυσυχύματα τοῖς ἀνθρώποις σωφρονισμοὶ γίνονται. Aliena pericula homines faciunt cautiore.

XXXIX.

ΛΕΩΝ καὶ ἈΡΚΤΟΣ.

ΛΕΩΝ καὶ Ἀρκίῳ ὁμῶς βενέβρω πειν-
χόντες, καὶ τέτε ἐμάχοντο. δεινῶς
οὕτως ὡς ἀλλήλων διατεθέντες, ὥς ἐκ τῆς
πολλῆς μάχης καὶ σκολοδιναίᾳ, ἀπανδή-
σάντες ἕκαστος. Ἀλώπηξ δὲ κύκλῳ περιῖστα,
πεπλωκότας αὐτὸν ἰδὼτα, καὶ τὸ βένδιον
ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τῷτο διατρίβον ἀμ-
φοῖν διαδραμύσα καὶ ἀρπάσασα, φάγυσα
ἔχει. οἱ δὲ βλέποντες μὴ αὐτῷ, μὴ δι-
νάμῳι δὲ ἀναστῆναι, δέλαιτοι ἡμεῖς, εἶπον,
ὅτι δὲ ἀλώπηξ ἐμοχθέμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιῶντων,
ἄλλοι κερδαίνουσι.

Metaphrasis.

LEO & URSUS.

LEo & Ursus simul magnum nacti hinc-
lum, de eo pugnabant. Graviter igitur
à seipsis affecti, ut ex multa pugna
etiam:

etiam vertigine corriperentur, defatigati jacebant. Vulpes autem circum circa iens prostratos eos videns, & hinnulum in medio jacentem, hunc, per medium utrorumque percurrrens cum rapuit, fugiens abiit. At illi videntes quidem ipsam, non valentes autem surgere, Nos miseros, dicebant, quod propter Vulpem, vel pro Vulpe laboravimus.

Affabulatio.

Fabula demonstrat, quod aliis laborantibus alii lucrantur.

Periphrasis.

Leo & Ursus cum eodem tempore incidissent in hinnulum, praelio de eo inter se decernebant. Cum autem ita graviter à se ipsis affecti fuissent, ut ob nimiam pugnam etiam caligine oculorum laborarent, defessi tandem humi decumbebant. Vulpes vero circum circa eundo, ubi prostratos eos vidit, & hinnulum in medio humi decumbentem, eum, cum per medios utrosque percurrisset, rapuit, ac fugiens evasit. At illi videbant quidem ipsam, sed quia surgere non poterant, cheu nos infelices, dicebant, eo, quod Vulpi laboravimus.

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat aliis laborantibus alios lucrari, vel alios aliorum labore lucrari, &c.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Πειλὺχεῖν βενέερω. Nancisci magnum hinnulum: incidere in magnum hinnulum, &c.
2. Μάχεσθαι πρὸς τὸν βενέερον. Pugnare, certare, dimicare, prælio contendere, vel decernere de magno hinnulo.
3. Διπλῶς διατίθεσθαι ὑπὸ ἀλλήλων. Graviter à seipsis affici: malè à se invicem tractari.
4. Ὡς σκολοδιναῖσαι. Ut vertiginem paterentur: ut vertigine corripentur, vel laborarent. &c. Nota. Ὡς, vel ὥστε pro ut etiam cum infinitivo construuntur, qui per conjunctivum latinè reddendus est, ut jam in superioribus dictum.
5. Σκολοδιναῖσαι ἐν πολλῇ μάχῃ. Vertiginem pati ex multa pugna: vertigine corripì multum pugnando: caligine oculorum laborare ob nimiam pugnam, vel magnum certaminis laborem, &c.
6. Περιεῖναι κύκλῳ. Circum circa ire: circumire: obambulare, &c.
7. Ἰδεῖν τινα πεπρωκότι. Videre aliquem prostratum.
8. Κεῖσθαι ἐν τῷ μέσῳ.

Ja-

Jacere, vel decumbere in medio. 9. Δια-
 δραμεῖν διὰ μέσσε ἀμφοῖν. Percurrere per
 medios utrosque. 10. Ἀρπάζειν τὸ βέν-
 βρον. Rapere hinnulum. 11. Βλέπειν
 τὴν ἀλώπεκα. Videre vulpem. 12. Μὴ
 δύνασθαι ἀναστῆναι. Non posse surgere: non
 habere vim surgendi. 13. Μοχθεῖν δι
 ἀλώπεκα. Laborare vulpi, vel gratiâ vul-
 pis, &c. 14. Sententia. Ἄλλων κερ-
 ώντων, ἄλλοι κερδαίνουσι. Alii aliorum la-
 bore lucrantur.

XL.

ΜΑ'ΝΤΙΣ.

ΜΑ'ντις ἐπ' ἀγροῦς καὶ δῆμῳ, διε-
 λέγειτο, ὅτις ἀνιῖται δὲ πινῶ αἵφνης
 καὶ ἀπαγείλονται, ὥς αἱ τὴν οἰκίαν αὐτῶν
 θυρεῖς ἀναπεπλημένας τε παῖσαι εἶεν, καὶ
 πάντα τὰ ἐνδον ἀφρημένα. ἀνεπήδησέ τε
 σεναῖζας, καὶ δρομαῖον ἦεν. τρέχοντα δὲ πρὸς
 αὐτὸν δεασάμεντος, ὃ ἔειπεν, ὅτα λ-
 λόβια πρῶτα πρὸς ἐπ' αὐτῶν ἐπαγείλονται,
 καὶ σ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὴν μὴ ἐαυτῶν βίον
 φαύλως.

παύλως διασκήνῃας, τὴν μὴδὲν αὐτοῖς προσ-
ηκόοντων προνοεῖν πειρωμένους.

Metaphrasis.

VATES.

Vates in foro sedens diserebat: super-
veniente autem quodam subitò & re-
nunciante, quòd domûs ipsius fenestræ aper-
tæ omnes essent, & omnia, quæ intus erant;
ablata, exiluitque suspirans & velox ibat, vel
currebat. Currentem autem quidam ipsum
videns, Heus tu! inquit, qui alienas res
præscire polliceris, tuas ipsius non prævati-
cinabare?

Affabulatio.

Fabula adversus eos, qui suam vitam pra-
vè gubernantes, quæ nihil ad se attinent,
præscire conentur.

Periphrasis.

Vates quidam in foro sedebat, ac sortem
cuivis futuram aperiebat: cùm verò quidam
ex improvîso accessisset, ac omnes ipsius
ædium fenestras esse reclusas; omnesque res,
quæ

quæ in iis erant, furtim ablatas nunciâſſet, proſiluit gemens ac curſum ibat. At cùm quidam vidiffet ipſum currentem, Heus tu, ait, qui alienarum rerum eventum prævidere te profiteris, tuarum ipſius non præſentiebās?

Affabulatio.

Fabula in eos, qui malè ac perversè vitam inſtituunt, & ea, quæ nihil ad ſe attinent, præſcire contendunt.

Græciſmi, Sententiæ, Phraſes, &c.

1. Καθήμενος ἐπὶ ἀγορῆς. Sedere, vel ſediſſe in foro.
2. Ἐπισηναι αἰφνης. Adeſſe, accedere vel ſupervenire ſubito, repente, ex improviſo, &c.
3. Ὅτι οἱ οἰκίας θυεῖς ἀναπηλὰ μύθοι εἰσὶ. Fenestræ domus ſunt apertæ.
4. Ἀφαιρεῖν πάντα, τὰ ἐνδόν, ſubaudi ὄντα. Aufertre vel ſurripere omnia, quæ intus ſunt.
5. Ἀναπνεύειν καὶ στενάζειν. Exilire, & gemere, vel ſuſpirare.
6. Δρομαῖον ἦεν. Curſum ibat, vel, currebat.
7. Θεάσασθαι vel θεᾶσθαι τινὰ βέχοντα. Videre aliquem currentem, vel currere.
8. Ἐπαγγέλλεσθαι τὰλλόβια πρῶγματα πρῆδειναι. Proſiteri alienas res

res præscire, vel alienarum rerum præscien-
tiam, &c. 9. Προμαντεύεται τὰ ἑαυτοῦ
πρόγναια. Prævaticinari, prædicere, vel
præsentire res suas. Sententia. Ὁ τὰ λ-
λόβια πρόγναια προειδέναι ἐπαγγελό-
μενος, τὰ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου προμαντεύεται.
Qui alienas res se prædicere proficitur, suas
ipsius præsentire nequit.

XL.

ΕΤΛΕΤΟΜΕΝΟΣ καὶ ἙΡΜΗΣ.

ἘΤΛΕΤΟΜΕΝΟΣ τις ᾗ τῷ ποταμῷ καὶ
οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. ἀμνηστῶν
ποίνῳ ᾗ καὶ ὀχθίῳ χαθίσας ὠδύρετο. Ἑρ-
μῆς ὃ μαθὼν καὶ αἰτίαν, καὶ οἰκίεσθαι καὶ ἀν-
δρωπον, χαλαρὸς εἰς τὸ ποταμὸν χρυσοῦ
ἀνήνεσκε πέλεκυν, καὶ εἰ ἔτος ἐστὶν ὃν ἀπώλε-
σεν ἤρετο. τὸ ὃ μὴ τῆτον εἶναι φαρμάκον, αὐτὸς
χαλαρὸς ἀργυρῶν ἀνεκόμισε, τὸ ὃ μὴδὲ τῆ-
τον εἶναι καὶ οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ βίτου χαλα-
ρὸς ἐκείνον καὶ οἰκεῖον ἀνήνεσκε. τὸ ὃ τῆτον
ἀληθῶς εἶναι καὶ ἀπολωλὸς φαρμάκον, Ἑρμῆς
ἀποδεξάμενος αὐτὸ καὶ διακοσμήσας, πᾶσας
αὐτὰς ἐδωρήσατο. ὁ ὃ ᾗ τῷ ποταμῷ πάν-
τα τοῖς ἐπαίροις τὰ συμβάντα διεξελήλυ-
θεν. ὃν εἰς τις τὰ ἴσα διαπραξάσαι ἐβ-
λάσατο καὶ ᾗ τῷ ποταμῷ ἐλθὼν, καὶ καὶ
οἰ-

οἰκείαν ἀξίνῳ ἐξεπίτηδες ἀφείς εἰς τὸ ῥα-
μα, κλαίων ἐκάδηλο. ὅπτανεῖς οὖν ὁ
Ἑρμῆς καὶ κείνῳ, καὶ τῇ αἰτίᾳ μαδῶν τῆ
δρυὸς, καλαβὰς ὁμοίως χευστὴν ἀξίνῳ ἐξ-
ήνεσκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτῃ ἀπέβαλε. τῷ
δε σὺν ἡδονῇ, καὶ ἀληθῶς ἡδ' ὅτι φήσαν-
το, μισήσας ὁ Θεὸς τῇ τοσαύτῃ ἀναί-
δειαν, ἢ μόνον ἐκείνῳ κατέσχευε, ἀλλ' ἐφ' ἑ-
αυτὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ
θεῖον συναίρεται, τοσούτον τοῖς ἀδίκου
ἐναντιῶται.

Metaphrasis.

LIGNATOR & MERCURIUS.

Lignator juxta fluvium suam amisit secu-
rim. Inops igitur consilii juxta ripam
sedens plorabat. Mercurius autem intelli-
gens causam, & miseratus hominem, descen-
dens in flumen auream sustulit securim, & an
hæc est, quam perdidit, rogavit. Illo non
eam esse dicente, rursus descendens argen-
team sustulit. Illo autem neque eam esse su-
am dicente, tertio descendens illam propri-
am

am sustulit. Illo verò hanc verè esse deperditam, dicente. Mercurius, probatâ ipsius justitiâ, omnes ei donavit. Ille profectus, omnia sociis, quæ acciderant, narravit. Quorum unus similia facere decrevit, & ad fluvium profectus, propriam securim consultò demittens in flumen, flens sedebat. Apparens igitur Mercurius & illi, & causam intelligens ploratûs, descendens similiter auream securim extulit, & rogavit, an hanc amisit. Illo cum lætitia, & verè hæc est, dicente, odio habens deus tantam impudentiam, non solùm illam retinuit, sed neque propriam reddidit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd quantum justis numen auxiliatur, tantùm injustis adversatur.

Periphrasis.

Lignatoris cujusdam juxta flumen ligna cædentis securis in aquam casu decidit. Consilio igitur destitutus ad ripam fluminis plorans sedebat. Mercurius autem intellectâ causâ ploratûs, ac misericordiâ in hominem motus, urinatus in fluvium auream protulit secu-

securim, & an ea esset, quam ipse amiserat, quæsiuit. At illo eam esse negante, iterùm urinatus argenteam produxit. Illo eam quoque suam esse negante, tertio urinatus illam ipsam extulit. Cùm autem ille verè eam esse, quam perdiderat, diceret, Mercurius cognitâ ejus æquitate, omnes ei dono dedit. Is verò ad socios cùm accessisset, omnia eis, quæ evenerant, aperit. Quorum unus eadem experiri volens, cùm ad flumen accessisset, ac securim in aquam datâ operâ dejecisset, in ripa fluminis flens desidebat. Apparuit Mercurius & illi, & causam fletûs edoctus, urinatus simili modo auream securim eduxit, &, an hæc esset, quam amisisset, eum interrogavit. Cùm autem is lætabundus verè eam esse assereret, deus tantâ impudentiâ offensus, non modò eam detinuit, verùm ne propriam quidem ei tradidit.

Affabulatio.

Fabula significat, quòd quanto magis deus propitius est probis, tantò magis injustis est infestus.

Gracismi, Sententie, Phrases, &c.

1. Εὐλαδ' ἔδωκε τῷ πρῶτῳ. Incidere

cidere ligna juxta fluvium. 2. Ἀποβάλλειν, vel ἀποβάλλειν ἢ ὀικεῖον πέλεκυ. Amittere, vel perdere suam, vel propriam securim. 3. Ἀμνησχεῖν. Inopem esse consilii : consilio destitutum esse, inopiā consilii laborare. 4. Καθίσαι, vel καθίζειν καθὰ ἢ ὅχθην. Sedisse, vel sedere ad, vel juxta ripam, vel in ripa. 5. Μαθεῖν, vel μαθηάσκειν ἢ αἰσθάν. Discere, vel intelligere causam. 6. Ὀικιέειν ἢ ἀνδρωπον. Misereri hominem : misericordiā moveri in hominem : misereri hominis, &c. 7. Καταδύναι, vel καταδύσκειν εἰς ἢ ποταμῶν. Ingredi in fluvium : subire fluvium : demergi in fluvium : urinari in fluvium. Nota. Urinari est sub aqua liberè natare, & emergere cūm velis. Cic. 8. Ἀνεστρέφειν, vel ἀναστρέφειν χευσθὲν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πέλεκυ. Tollere, subducere, efferre, vel educere auream ἐ fluvio securim. 9. Εἰπεῖν πέλεκυ εἶ) ἢ ὀικεῖον. Dicere, vel asserere securim esse propriam, vel suam. 10. Ἀπολέσαι ἢ πέλεκυ. Perdidisse, vel perdere securim. 11. Ἀποδέξασθαι, vel ἀποδέχασθαι πνθ δικαιοσύνην. Probare, vel laudare alicujus justitiam, vel æquitatem. 12. Δωρεῖσθαι πνι ἢ πέλεκυ. Donare, dono dare, vel largiri alicui securim. 13. Διεξέρχασθαι πάντα τοῖς ἐταίροις τὰ συμβάντα.

βάντα. Narrare, aperire, vel exponere
 sociis omnia, quæ acciderant, vel evenerant,
 &c. 14. Βελάσασθαι vel θάλασσεσθαι τὰ
 ἴσα διαπράξασθαι. Constituisse, vel decre-
 visse, vel constituere, &c. eadem facere, vel
 experiri. 15. Ἐλθεῖν, vel ἔρχεσθαι πρὸς
 τὸ ποταμὸν. Ire, vel proficisci ad fluvium.
 16. Ἐξεπιπηδῆσαι ὀφειέναι τὴν ἀξίνην εἰς τὸ
 ῥάμμα. Consultò, vel datâ operâ demittere
 securim in profluentem, &c. 17. Ἐπι-
 φαίνειν πνί. Apparere alicui. 18. Κα-
 ταβαίνειν εἰς τὸ ποταμὸν. Descendere, de-
 mergi, vel urinari in fluvium. 19. Ἐκ-
 ρέρειν τὴν χρυσὴν ἀξίνην. Efferre, vel edu-
 cere auream securim. 20. Μισεῖν τὸν ἀναί-
 δεον. Odisse, vel odio habere impuden-
 tiam, &c. 21. Καταχεῖν τὴν ἀξίνην. De-
 tinuisse, vel detinere securim. 22. Sen-
 tentia. Τὸ θεῖον πῶς δικαίοις σωαίρεται.
 Numen divinum justis auxiliatur, &c. 23.
 Sententia. Τὸ θεῖον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιᾶται.
 Injustis deus adversatur, &c.

XLII.

ὈΝΟΣ καὶ ΚΗΠΩΡΟΣ.

ΟΝΟΣ ὁ κτηνὸς ἐκ τῆς Κηπωρῶν ἐπεὶ δὴ
 ὁ ἀνὴρ μὲν ἦεν, παλαιοὶ δὲ ἐμύχθη,
 ἡνὶξασθαι

ηὔξατο πρὸς Διὶ ὥστε τῷ κηπορῷ ἀπαλαφεί-
 ῃς ἑτέρῳ ἀπεμπληθῆναι δεσπότη. τῷ δὲ Διὶ
 ἐπακέσαντο, καὶ κελύσαντο αὐτὸν κρεα-
 μεῖ τραδίῳ. πάλιν ἐδυσφόρει πλέον ἢ
 πρῶτον, ἀχθοφόρων, καὶ τὴν τε πηλὸν, καὶ
 καὶ κρεάμης κομίζων. πάλιν ἐν ἀμείψαι
 τὸ δεσπότην ἰκέτα, καὶ βυρσοδέψῃ ἀπεμ-
 πλεῖ. εἰς χεῖρνα τοίνυν τῷ πρῶτον
 δεσπότην ἐμπεσὼν, καὶ ὄρων τὰ παρ' αὐτῇ
 τραπίζοντα, καὶ σεναλμῶν ἔφη, οἱμοὶ πρὸς
 ταλαιπόρῳ, βέλγιον ἢ μοι πρὸς τοῖς πρῶ-
 ταις δεσπότηταις μέλειν. ἔτ' οὖν γὰρ, ὡς ὄρω,
 καὶ τὸ δέσμα μὲν κελύειν.

Ἐπιμ' Διον.

Ὁ μῦθος διλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοῦ
 πρῶτου δεσπότης οἰκέει ποδῶν, ὅταν τῷ
 δευτέρῳ λάβῃσι πείραν.

Metaphrasis.

ASINUS & HORTULANUS.

A Sinus serviens olitori, quoniam parum
 comedebat, plurimum autem labora-
 bat, precatus est Jovem, ut ab olitore libe-
 ratus alteri venderetur domino. Jove au-
 tem exaudiente, & jubente ipsi figulo
 vendi,

vendi, iterum ægrè ferebat plùs quàm priùs, onera ferens, & lutum, & tegulas portans. Iterum ergo mutare dominum supplicabat, & coriario venditur. In pejorem itaque prioribus dominum incidens, & videns, quæ ab eo fierent, cum suspiriis, dixit, Hei mihi misero! melius enim erat mihi apud priores dominos manere; hic enim, ut video, & pellem meam conficiet.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd tunc maximè priores dominos servi desiderant, quando de secundis periculum fecerint.

Periphrasis.

Afinus olitori servitia præstans, quia modicò pabulo vesceretur, & nimio labore excerceretur, Jovem exoravit, ut è manibus olitoris ereptus alli veniret domino. Quum autem Jupiter exoratus jussisset, ut figulo venderetur, iterum iniquiori quàm prius, animo perferebat onera, & cœnum, & tegulas ferens. Rursus igitur, ut mutaret dominum, rogavit, & coriario venundatus est. Cùm itaque pejorem prioribus herum nactus esset, & ea, quæ ab eo fierent, videret, suspi-

spirando ait, Heu me miserum! satius erat me prioribus servire dominis, hic nam, ut video, etiam corium meum post mortem cruciabit.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ὑπηρεῖν τῷ κηπωρῷ. Servire, inservire vel deservire olitori, vel hortulano.
2. Ἐδίειν ὀλίγα. Comedere parum. 3. Μοχθεῖν πλεῖστα. Laborare plurimum. 4. Εὐχεῖσθαι τῷ Διῷ. Precari, vel orare Jovem. 5. Ἀπαλλάττειν τῷ κηπωρῷ. Liberari ab olitore: eripi è manibus Hortulani, &c. 6. Ἀπμποληθῆναι, vel ἀπμπολεῖσθαι τῷ ἑτέρῳ δεσπότῃ. Venditum, vel venundatum esse, vel vendi, & venundari alteri domino. 7. Πραθῆναι τῷ κεράμει. Vendi figulo, &c. 8. Δυσφορεῖν π. Molestè, vel iniquo aliquid animo ferre. 9. Κομίζειν τὸ πηλὸν καὶ τὰ κεράμια. Portare, vel ferre lutum & tegulas, &c. 10. Ἀμείψαι, vel ἀμείβεσθαι τὸν δεσπότην. Mutasse, vel mutare dominum, vel herum. 11. Ἀπμπολεῖσθαι τῷ βυρσοδέψῃ. Venundari coriario. 12. Ἐμπσεῖν, vel ἐμπήσκειν εἰς χεῖρονα αὐτοῦ τοῦ δεσπότη. Nancisci herum prioribus pejorem. 13. Ὀρεῖν τὰ παρ' αὐτοῦ δεσποτῆ. Videre ea, quae ab eo

eo fiunt, vel aguntur, vel ea, quæ ille agit, vel facit. 14. Μένειν ὧρα πνι. Manere cum aliquo, vel apud aliquem. 15. Κατεργάζεσθαι τὸ δέρμα. Conficere corium, vel pellem. 16. Προθεῖν τοὺς προτέρας δεσπότας. Desiderare priores dominos. 17. Λαβεῖν πείραν τῶν δεσποτῶν. Facere periculum dominorum, vel, de dominis. 18. Sententia. Ὅι οὐκ ἔστι τότε μάλιστα τοὺς προτέρας δεσπότας πολέσιν, ὅταν τῶν δευτέρων λαβῶσι πείραν. Tum maximè famuli priores dominos experunt, quum de secundis periculum faciunt.

XLIII.

ὍΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ καὶ ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ.

Ὅρνιθοθήρας ὀρνισὶν ἴση παγίδα κορυδαλὸς ἥ τέτιν πόρρωθεν ἰδὼν, ἐπὶ τὸ δαίνεο, τί ποτ' ἐργάζοιτο, τὸ ὅτι πόλιν κίλει φαμὸς, εἴτα ἥ πόρρωτέρω ἀποχωρήσαντι καὶ κρυβέντι. ὁ κορυδαλὸς τοῖς τῶν ἀνδρῶν λόγοις πισδύτας, προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἐάλω τῇ ὀρνιθοθήρᾳ ὀπιθεσμών. τῇ, ἐκεῖναι, εἶπεν, ὦ ἔτα, εἰ τοιαύτη πάλιν κτίσεις, καὶ πολλὰς ἀρήσεις ἐνοικῶντας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος διλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἱ καὶ πόλεις ἐρημῶν, ὅταν οἱ περὶ τῶν χειρῶν ἐπαίνων.

Metaphrasis.

AUCEPS & GALERITA.

Auceps avibus struebat laqueos, galerita verò hunc procul videns, interrogavit, quid tandem faceret. Eo urbem con-
dere, dicente, deinde procul regresso & abscondito, galerita viri verbis credens accedens ad cassem capta est. At aucupe accurrente, illa dixit, Heus tu, si talem urbem condidisti, non multos invenies incolentes.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd tunc maximè domus & urbes desolantur, cum Praefecti sunt molesti.

Periphrasis.

Auceps aviculis capiendis retia tendebat.

H

quoniam

quem galerita eminūs intuens rogabat, quid negotii ageret. Is cū se urbem ædificare respondit, abiitque longiūs & sese abdidit, galerita illius verbis fidem habens accessit ad castrum & capta est. At cū auceps accurreret, illa inquit, ô homo, si tu quidem ejusmodi extruīs urbem, paucos reperiēs incolas.

Affabulatio.

Fabula significat tum maximè res privatas & publicas destrui, cum præsides savi-
tiam exercent.

Gracissimi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἰσάναι παγίδας. Struere laqueos: tendere retia, &c.
2. Ἰδεῖν τι πρὸ ῥῶ-
θεν. Videre aliquid procul: intueri quid-
piam eminūs.
3. Κτίζειν ἢ πόλιν. Con-
dere, extruere, vel ædificare urbem.
4. Ἀποχωρεῖν πρὸ ῥωτέρω. Recedere longiūs:
regredi procul.
5. Κρύπτειν ἑαυτόν. Ab-
scondere, vel abdere seipsum.
6. Πισθεῖν τοῖς λόγοις. Credere, vel habere fi-
dem verbis.
7. Περσέρχου εἰς τὸ βρό-
χον. Accedere ad castrum, vel laqueum, &c.
8. Οὐ πολλὰς εὕρισκιν ἐνοικητὰς. Non
multos, vel paucos invenire incolas.

Sen-

Sententia. Τότε μάλιστα δικοι καὶ πόλεις
 ῥημιῦνται, ὅταν οἱ πρεσβύτες χαλεπαίνωσι.
 Tum maximè domus & urbes, desertæ red-
 untur, cùm earum Præsides crudeliter do-
 minantur.

XLIV.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ.

Οδοιπόρε πολλὰ ἀνύσας ὁδὸν, ἤϊξας
 το, εἰ ἄρα δῖρήσει πῆ, τὸ ἥμισυ τέττε
 ἔρμει ἀναθήσειν. περὶ τῶν καὶ πῆρα
 ἐστὶ φοινίκων καὶ ἀμυγδαλῶν, καὶ ταύτῃ
 ἐλόμεν, ἐκείνους μὲν ἔφαγε· τὰ δὲ
 φοινίκων ὅσα, καὶ τὰ δὲ ἀμυγδαλῶν κελύσῃ
 ἡ πινεῖ ἀνέθηκε βωμῷ, φήσας, ἀπέχεις,
 ἔρμει, καὶ δῖχίω, τὸ γὰρ δῖρηθέν· τὰ
 ἴδους καὶ ἐνὶ δὲ πρὸς σε διανέμῃμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν πρὸς ἄνδρα φιλόργον, καὶ τὸς
 ἴδους διὰ πλεονεξίαν κατὰσφριζόμενον.

Metaphrasis.

VIATOR.

Viator multâ confectâ viâ, oravit si scilicet invenerit aliquid, dimidium ejus Mercurio dedicaturum. Nactus igitur peram plenam palmularum & amygdalarum & illam accipiens, illas quidem comedit, palmularum verò ossa & amygdalarum cortices super quodam imposuit altari, inquires. Habes ô Mercuri, votum, nam rei inventæ ea quæ extus & intrus sunt, tecum divisi.

Affabulatio.

Fabula adversus virum avarum, etiam deo ob cupiditatem fallentem.

Periphrasis.

Viator cum longum ingressus esset iter, quid invenisset, ejus dimidiam partem Mercurio se oblaturum vovit. Inventâ autem itinere perâ palmulis amygdalisque refertæ comedit eas. Sed illarum ossa, & harum cortices ad aram quandam obtulit, inquires, Habes, Mercuri, quod tibi voveram, quod etiam

enim inveni, ejus & interiora, & exteriora
tecum partior.

Affabulatio.

Fabula dicta est in avarum, qui etiam de-
os propter cupiditatem fallit.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀνύειν πολλὴν ὁδόν. Conficere
multam, vel longam viam. 2. Ἀναπι-
δέναι τὸ ἥμισυ πνϑ τῷ Ἑρμῇ. Conse-
crare, dedicare, vel offerre dimidium alicu-
jus rei Mercurio. 3. Πειλὺχεῖν πῆραν
μεσῇ φοινίκων καὶ ἀμυγδαλῶν. Invenire,
reperire, vel nancisci peram palmulis &
amygdalis plenam, vel refertam. 4. Ἀνα-
λεῖν, vel ἀναρῆναι τὴν πῆραν φοινίκων καὶ
ἀμυγδαλῶν μεσῇ. Tollere, assumere, vel
accipere peram palmularum & amygdalarum
plenam. 5. Φάγειν φοίνικας καὶ ἀμύγδα-
λα. Comedere, vel edere palmulas &
amygdalas. 6. Ἀναπιδέναι ὅπῃ βωμῷ τὰ
φοινίκων ὅσα, καὶ τὰ τῶν ἀμυγδαλῶν κελύφη.
Offerre super altari palmularum ossa, &
amygdularum cortices. 7. Ἀπέχειν τιμὴν
πνϑ εὐχῇ. Accipere, vel habere alicujus
votum, vel ab aliquo id, quod voverat. 8.

Διανέμεσθαι π' ἑκτός πνα. Partiri aliquo
 cum aliquo. 9. Τὰ ἐκτός καὶ ἐντός.
 Subalternantia. Interiora & exteriora. 10.
 Κατασφρίζεσθαι τὸς Θεούς. Fallere Deos.
 11. Sententia. Ὁ φιλάργυρος καὶ τὸς
 Θεούς διὰ πλεονεξίαν κατασφρίζεται. Ana-
 rus etiam Deos ob cupiditatem fallit.

XIV.

ΠΑΙΣ καὶ ΜΗΤΗΡ.

Παῖς ἐκ διδασκαλείας τῆς συμμαθητῆ
 δέλτον κλέψας, ἤνευκε τῇ μητρὶ· τῇ δὲ
 μὴ ὀπιπληξάσης, μᾶλλον μὲν οὐκ ἀποδεξα-
 μένης, προῖων τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὴν
 μείζω κλέπῃεν, ἐπαυλοφώρῳ δὲ ποιεῖ ληφθεὶς,
 ἀπήγατο τὴν ἑκτός θανάτον. τῇ δὲ μητρὶς ἐπα-
 μένης καὶ ὀλοφορομένης, ἐκείνη τῇ θυμῷ
 εἰδὼς βραχέα πνα τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι
 ἑκτός τὸ ἔς. τῇ δὲ ταχέως τὴν εἰρήνην
 παύσας προαείσης, ἐκείνη τὸ ἔς τοῖς ὀδύ-
 σι δακρὺν ἐρείλει. τῇ δὲ μητρὶ καὶ τῇ ἀλ-
 λων κατηγόρων, ὥς ἂν μόνον κέκλοφεν,
 ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν μητέρα ἡσέβηκεν, ἐκείνη
 εἶπεν, αὐτὴ γάρ μοι τὴν ἀπωλείαν γέγονεν αἰ-
 πῶ. εἰ γὰρ ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφεν ἐπι-
 πληξέ μοι, ἐκ αὐτῆς μέχει τέτων χωρήσας νῦν
 ἡγόμην ὅτι τὴν θανάτον.

Ἐπ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος διλοῖ, ὅτε τῇ μὴ καὶ ἀρ-
χὰς πολαζομένων, ἐπὶ μείζον ἀνξάνει τὰ
κακά.

Metaphrasis.

PUER & MATER.

Puer ex literario ludo condiscipuli librum
furatus tulit matri. Illâ verò non ob-
jurgante, verùm potiùs amplexante, adultus
ætate cœpit & majora furari. In ipso autem
furto aliquando deprehensus ducebatur recte
ad mortem. Matre verò sequente & lügen-
te, ille carnifices orabat pauca quædam ma-
tri dicere ad aurem. Illâ verò confestim
ori filii se admovente, is aurem dentibus
mordens abstulit. Matre verò & aliis eum
accusantibus, quòd non solùm furatus est,
sed jam etiam in matrem impius fuit, is dixit,
illa mihi perditionis causa fuit. Si enim,
quum librum furatus eram, objurgâset me,
non usque ad hæc progressus nunc ducerer
ad mortem.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd eorum, qui in initio non puniuntur, in majus augentur mala.

Periphrasis.

Puer quidam cùm è Schola condiscipuli sui libellum clàm surripuisset, matri eum attulit. Quum verò illa eum non corripuisset, sed potius amplexata fuisset, provectus ætate etiam majoris momenti res furtim tollere andebat. Deprehensus tandem in ipso facto, rectà ad supplicium trahebatur. At cum mater eum secuta lugeret, is à carnificibus hoc petebat, ut sibi paucis matrem in aurem alloqui permitterent. Quæ cùm illicò ad os filii sui se admovisset, is aurem dentibus demorsam illi abscidit. Cùm autem Mater, cæterique eum increparent, non modò ut furem, sed etiam ut in parentem suam impium, is ait, Hæc mihi, ut perderer, causa extitit. Si enim me librum furatum castigasset, nequaquam ad ulteriora progressus nunc ad supplicium traherer.

Affabulatio.

Fabula significat, quòd qui in principio peccandi non puniuntur, ad majora flagitia progrediuntur.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

I. Κλέπειν τὸ τῷ συμμαθητῷ δέλιον ἐν διδασκαλείᾳ. Furari librum condiscipuli è Schola, vel ludo literario, &c. 2. Ἐνεσχέιν, vel φέρειν τὴν μηρί. Attulisse, vel afferre aliquid marri. 3. Ἐπιπλήθειν πνί. Reprehendere, objurgare, increpare, vel castigare aliquem. 4. Ἀποδέχεσθαι πνί, vel πνί. Approbare, laudare, vel amplexari aliquem. 5. Προῖέναι τοῖς χρόνοις. Procedere, vel progredi ætate : adolescere : crescere, &c. 6. Κλέπειν τὰ μείζονα. Atticè contractè pro μείζονα. Furari majora, vel res majores, vel majoris momenti. 7. Δηφθιῦναι, vel λαμβάνεσθαι ἐπαυτοφώρῳ. Deprehensum esse, vel deprehendi in ipso furto, vel in ipso facto, &c. Nota ἐπαυτοφώρῳ fit ex ὅτῃ, in, & αὐτόφωρ, quod ex αὐτὸς & φωρῶ, furtum, ἀφώρ, φωρῶς, fur. 8. Ἀπάγεσθαι τὸ πρὸς δάφνιον. Abduci, duci, vel trahi rectè ad

H 5

mor-

mortem. Nota ante ἢ subaudi καὶ, & post, ὁδόν, vel εὐθείαν ὁδόν, quod latine dicimus rectâ viâ, vel per adverbium *rectâ*. Cic. Rectâ viâ perge in exilium. Idem. Rectâ à porta domum meam venit. Idem. Erat mihi in animo rectâ proficisci ad exercitum. 9. Ἐπεῖταί πινι. Sequi, vel comitari aliquem. 10. Ὀλοφύρεταί πνα. Deflere, deplorare, vel lugere aliquem. 11. Δεῖναι ἢ δημίων. Orare, vel rogare populares, item satellites, vel carnifices. 12. Διαλεχθῆναι, vel διαλέγεταί πινι βραχέα πνα. Subaudi ἔπειτα, vel ἔπι. Colloqui cum aliquo paucis. Dicere alicui pauca, &c. 13. Πρὸς τὸ ἦς. In aurem, vel ad aurem. 14. Προσθῆναι τὸ ἦς τῷ σώματι πινθ. Admovere aurem ori, vel ad os alicujus. 15. Δακνῆν, vel δάκνειν τοῖς ὀδύσιν τὸ ἦς. Mordere dentibus aurem. 16. Ἀφελῆναι τὸ ἦς τοῖς ὀδύσιν. Auferre, vel abscindere aurem dentibus. 17. Κατηγγρεῖν πινθ. Accusare aliquem, &c. 18. Ἀσεβεῖν εἰς ἢ μητέρα. Impium esse in matrem. 19. Ἀίσιον γίνεταί πινι ἢ ἀπωλείας. Causam esse alicujus perditionis, vel exitii, &c. 20. Χωρῆσαι, vel χωρεῖν μέχρι τέτων. Progredi vel procedere ad hæc usque. 21. Ἀγεῖται ὅτι ἢ θάνατον. Duci, vel trahi ad mortem, &c. 22. Κε-
 λείναι

λάζειν πρὸς καὶ ἀρχάς. Punire aliquem in principio. 22. Αὐξάνει τὰ κακά. Augentur, vel crescunt mala. Est Atticismus, in quo αὐξάνει pro αὐξάνουσι Atticè ponitur. 23. Sententia. Τῶν μὴ καὶ ἀρχάς κολαζομένων, ὅτι μείζον αὐξάνει τὰ κακά. Qui in principio non puniuntur, eorum mala in majus augentur.

XLVI.

ΣΦΗΚΕΣ ὃ ΠΕΡΔΙΚΕΣ.

ΣΦῆκες ὃ Πέρδικες διψῇ συνεχόμενοι πρὸς γεωργὸν ἢ θύον, παρ' αὐτῶν αἰτῶντες πείν, ἐπαγσελλόμενον ἀντὶ τῆς ὕδατος ταύτῃς ἢ χάριν ἀποδῶτεν· οἱ μὲν πέρδικες σιγάσθαι τὰς ἀμπέλας, οἱ δὲ σφήκες κύκλω φειδόντες, τοῖς κέρβοις ἀποσθεῖν τὰς κλέπτας. ὃ δὲ γεωργὸς ἔφη, ἀλλ' ἐμοιγέ εἰσι δύο βόες, οἳ μηδὲν ἐπαγσελλόμενοι, πάντα ποιοῦσιν. ἄμεινον οὕτως ἐστὶν ἐκείνοις δύναι, ἢ τῶν ὑμῶν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν γὰρ πρὸς ἄνδρας ἰσώλεις, ἀρελεῖν μὲν ἐπαγσελλόμενες, βλάπτουσι δὲ ἢ μάλα.

Meta-

Metaphrasis.

VESPÆ & PERDICES.

Vespæ & Perdices fiti enectæ ad agricolam iverunt ab eo petentes bibere, vel potum, promittentes pro aqua hanc gratiam reddituras esse: Perdices quidem fodere vineas, Vespæ autem circumcirca euntes aculeis arcere fures. Agricola autem dixit, sed mihi sunt duo boves, qui nihil promittentes omnia faciunt. Melius igitur est illis dare, quàm vobis.

Affabulatio.

Fabula adversus viros perniciosos, juvare quidem promittentes, lædentes verò valde.

Periphrasis.

Vespæ & Perdices sitibundæ ad agricolam se contulerunt, ab eoque petierunt, ut eis potum daret, pro quo se has grates ei relaturas promittebant, quòd Perdices quidem vineta fossuræ, Vespæ autem, obambulando aculeis fures propulsaturæ essent. At agricola illis ait, Duos ego habeo boves, qui quam-

vis nihil promittant, tamen omnia præstant.
Præstat ergo, ut illis dem, quàm vobis.

Affabulatio.

Fabula dicitur in viros exitiosos, qui prodesse quidem promittunt, admodum autem lædunt.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Σιωέχεται τῇ δίψῃ. Siti premi, vel enecari. Cic. Siti enectus Tantalus. 2. Ἐλθεῖν πρὸς γεωργόν. Venire vel proficisci ad agricolam. 3. Ἀιτεῖν ποτὶ πῶτον. Petere ab aliquo potum. 4. Ἀποδοῦναι χάριν ἀντὶ τοῦ ὕδατος. Reddere, vel referre alicui gratias, vel grates pro aqua. 5. Σκαθίζειν τὰς ἀμπελούς. Fodere vineas, vel vineta. 6. Ἀποσοβεῖν τὸν κλέπτην. Arcere, prohibere, vel propulsare fures. 7. Μηδὲν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν. Nihil promittere, & omnia præstare. 8. Οἱ ἄνδρες ἐξώλεις ὥφελειν μὲν ἐπαγγέλλεσθαι, μεγάλα δὲ βλάπτειν. Viri perniciosi juvare quidem promittunt, sed valde lædunt.

XLVII.

ΜΟΝΙΟΏΣ ΚΑΙ ἈΛΩΏΠΗΞ.

ΜΟΝΙΟΣ ἄγει· ὅτι πνέει εἰς τὸ δένδρεον, τὰς ὁδόνιας ἔδηξεν. ἀλώπεκός δ' ἐρμύνης τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμίαν προσκειμένην ἀνάγκην, τί τὰς ὁδόνιας θήσῃ· ἔρη, ἔκ ἀλώως τέτο ποιῶ, εἰ γὰρ με κίχδω· περὶ αἰνῶν, ἔκκεν με τλῶικαῦτα πρὸς τὰς ὁδόνιας, ἀκονῶν ἀσχολεῖσθαι δεήσει, ἀλλὰ μάκρον ἐποίμοις ἔστι χεῖναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ πρὸς τὴν κίνδυνον παρασχεῖσθαι.

Metaphrasis.

SINGULARIS, SEU APER & VULPES.

Singularis agrestis cuidam adstans arbori dentes acuebat. Vulpe autem rogante causam, quod cum nulla proposita esset necessitas, cur dentes acuit, dixit: Non sine ratione hoc facio: si enim me periculum circumdaret, non tunc me ad dentes acuendum exerceri

erceri oportebit, sed potius paratis existen-
tibus uti.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd oportet adversus pe-
riculum paratum esse.

Periphrasis.

Aper sylvestris cùm arbori cuidam adsta-
ret, dentes exacuebat. Cùm autem Vulpes
causam ab eo rogaret, cur dentes exacueret,
cum nulla præsens necessitas hoc requireret,
respondit, Non abs re hoc facio: Nam si in ali-
quod discrimen inciderem, minimè tunc me
acuendis dentibus occupatum esse oportebit,
sed uti acutis.

Affabulatio.

Fabula significat contra pericula paratos
nos debere esse.

Gracismi, Sententiae, Phrasae, &c.

1. Ἐσθλαὶ δέντρῳ ἀστήσῃ. Adstitisse,
vel aditare alicui arbori.
2. Οὐστὴν ὡς
ἀκύνῃ. Acuere, vel exacuerè dentes.
3. Ἐπεὶ

3. Ἐρεῖς τὴν αἰτίαν. Rogare, vel petere causam. 4. Ποιεῖν τι ἀλόγως. Facere aliquid abs re. 5. Κίνδυνός με περιέσχησι. Periculum me invadit, vel circumdat, &c. 6. Ἀσχολεῖσθαι πρὸς τὰς ὀδόντας ἀκονῶν. Occupatum esse acuendis dentibus, vel in acuendis dentibus, &c. 7. Χρῆσθαι τοῖς ὀδόντοι. Uti dentibus. 8. Sententia. Δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον πρᾶσθαι ἀσχεῖσθαι. Oportet adversus pericula paratum esse.

XLVIII.

ΛΑΓΩΟΙ ΚΥ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Οἱ λαγωοὶ ποιεῖ σκελετόντες, τὴν ἐαυτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίοντο βίον, ὡς ὁπισθαλῆς εἶη, καὶ δειλίας πλέως καὶ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ κυνῶν, καὶ ἀετῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται. βέλιον ἐν εἰς θανεῖν ἅπασι, ἢ διὰ βίαν ῥέμειν. τὸ τοῦ κυνῶν κυρώσαντες, ὥρμησαν καὶ τὸ αὐτὸν εἰς τὴν λίμνιν, ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσέμενοι καὶ ὑποπνιγέμενοι. καὶ δὲ καθεμένων κύκλῳ τὴν λίμνης βαρύνοντες, ὡς τὴν τῶν δρόμου κτύπον ἡδύνον, αὐτοὺς εἰς ταύτην εἰσπληθύνοντες, καὶ λαβῶντες ἀγχιόντες (τὴν εἰς) δόκον καὶ ἄλλων, ἔφη, σῆτε, ἐταῖροι, μηδὲν δεῖνδον ὑμᾶς αὐτοὺς διαπράξῃτε, ἥδη, ὡς ἔρεσθε καὶ ἡμεῖς ἕτεροι ὅτι ζῶα δειλότερα.

Επὶ

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυστυχῆς, καὶ
ἐτέρων χεῖρονα παρόντων ἀφαιμύθενται.

Metaphrasis.

LEPORES & RANÆ.

Lepores quondam convenientes, suam
ipsorum deplorabant vitam, quod peri-
culosa esset & timoris plena : nam ab homi-
nibus, & canibus, & aquilis, & aliis multis
consumuntur. Melius igitur esse mori se-
mel, quàm per vitam timere. Hoc igitur
confirmantes, imperum fecerunt simul in pa-
ludem, quasi in eam delapsuri & suffocandi.
Sed sedentibus circa paludem ranis, ut cur-
sûs strepitum perceperunt, statim in hanc
desilientibus, leporum quidam sagacior esse
visus aliis, dixit, state focii, nihil mali vo-
bis ipsis facite, jam, ut videtis, etiam no-
bis alia sunt animalia timidiora.

Affabulatio.

Fabula significat, quod inſœlices ex aliis
pejora patientibus consolationem accipiunt.

Peri-

Periphrasis.

Lepores aliquando in unum congregati de sua ipsorum vita lamentabantur, quòd foret periculis obnoxia, & timore ac metu plena: nam eos homines, canes, aquilæ, & alia quàm plurima animalia consumerent. Satiùs itaque esse è vita discedere semel, quàm toto vitæ tempore metu laborare. Hoc itaque confirmato, impetu ferebantur in stagnum, tanquam in id se præcipitaturi ac submersuri. Verùm, quum ranæ, quæ circa stagnum sedebant, cursûs strepitu percepto, illicò in hoc insiluissent, ex leporibus quidam callidior esse, quàm alii, visus, ait, sistite, ò focii, gradum, nihil grave in vos ipsos molimini, & alia animalia, quæ magis timent, quàm nos, reperiuntur.

Affabulatio.

Fabula indicat miseros gravioribus aliorum se consolari calamitatibus.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

I. Ἀποκλαίειν τὸν βίον. Deslere, vel deplorare vitam. 2. Sententia. Ὁ βίος ἐστὶν

ἔστιν ὁπσοφάλης καὶ δειλίας πλήρης. Vita est
 periculis obnoxia, & timoris plena. 3.
 Αναλίσκεται ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ κύνων, καὶ
 αἰετῶν καὶ ἄλλων πολλῶν. Subaudi ζώων.
 Consumi ab hominibus, & canibus, & aqui-
 lis, & aliis multis animalibus. 4. Senten-
 tia. Βέλτιόν ἐστι θανεῖν ὅ,τι παρ', ἢ διὰ βίου
 βέμειν. Melius est semel mori, quam toto
 vitæ tempore metu teneri. 5. Κυβεῖν τι.
 Confirmare, vel ratum facere aliquid. 6.
 Ὀρμαῖν εἰς τὴν λίμνην. Impetu ferri, ruere,
 vel impetum facere in paludem. 7. Κατὰ
 τὸ αὐτὸν, subaudi χρόνον. Uno eodemque
 tempore, vel simul. 8. Ἐμπίπτειν εἰς
 λίμνην. Delabi, vel præcipitari in paludem.
 9. Ἀποπνίγεσθαι ἐν τῇ λίμνῃ. Suffocari
 in palude. 10. Καθίσταται κύκλῳ τῇ λίμ-
 νῃ. Sedere circa paludem. 11. Αἰσθάν-
 νεσθαι τὸν δρόμον κτύπον. Sentire, vel per-
 cipere cursus strepitum. 12. Ἐισπιδεῖν
 εἰς λίμνην. Insilire, incurrere, vel se præ-
 cipitare in paludem. 13. Ὁ λαγὼς ἀγ-
 χνέστερ' ἢ ἄλλων. Lepus sagacior aliis.
 14. Διαπρέπειν εἰς τι δεινόν. Facere, vel
 moliri aliquid grave. 15. Ὁ βάραχ' ἢ
 τῆς λαγῶς δειλότερ'. Rana lepore timi-
 dior. 16. Sententia. Οἱ δυστυχέστεροι
 ἐτέρων χεῖρονα παρόντων ὀδύμυθενται.
 Miseri se gravioribus aliorum calamitatibus
 con-

consolantur. Solatium est miseris socios habuisse malorum.

XLIX.

ὄΝΟΘ καὶ ἵΠΠΟΘ.

ΟΝΘ ἵππον ἐμαχάεισεν, ὡς ἀφ' ὄνως
 βεφόμηνον, καὶ ὀπιμελῶς, αὐτὸς μὴδ'
 ἀχύρων ἄλεις ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα ταλαί-
 πωρων. ἐπεὶ δ' ἡ καίρεθ' ἐπέσθη πολέμῳ, καὶ ὁ
 στρατιώτης ἔνοπλον ἀνέβη τ' ἵππον, πάντα
 χόσε τῆτον ἐλαύνων. καὶ δὴ καὶ μέσον τ' πο-
 λεμίων εἰσήλασε, καὶ ὁ ἵππῳ πλησίς ἔκα-
 το. ταῦτα ἐωρεακῶς ὁ ὄνθ', τ' ἵππον μέλα-
 βαλλόμηνον ἐταλάνιζεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθῳ δηλοῖ, ὅπ' εἰ δειτὸν ἄρχον-
 τας καὶ πλεσίους ζηλέν, ἀλλὰ τ' χαλ' ἐκείνων
 φθόρον, καὶ τ' κίνδυνον ἀγαλομζομένους, τὴν
 πενίαν ἀγαπᾶν.

Μετα

Metaphrasis.

ASINUS & EQUUS.

Asinus equum beatum putabat, tanquam abunde nutritum & accuratè, ipse neque palearum satis habens, idque plurimum laborans. Cùm autem tempus institit belli, & miles armatum ascendit equum, in omnes partes ipsum impellens, cæterùm & in medium hostium insiluît, & equus vulneratus jacebat. Hæc videns asinus, equum, mutatus, miserum existimabat.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd non oportet principes & divites æmulari, sed in illos invidiam & periculum considerantes, paupertatem amare.

Periphrasis.

Asinus equum longè beatum ac foelicem esse prædicabat, quòd is liberaliter ac diligenter nutriretur, cùm ipse neque palearum satis haberet, præsertim cùm plurimum laboraret ac defatigaretur. At cùm belli gerendi
tem-

tempus advenisset, & miles equum, armis oneratum conscendisset, ipsumque huc & il-
 luc impulisset, tandem in medios hostes in-
 currit, ac equus telo percussus in terram ca-
 dit. His visis Asinus, equum, mutatâ sen-
 tentiâ, miserum ac infoelicem esse ratus est.

Affabulatio.

Fabula significat non debere nos princi-
 pes, ac viros divitiis affluentes imitari, sed
 invidiâ & periculo in illos consideratis, pau-
 pertate contentos esse.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Μαχαρίζειν πνύ. Beatum aliquem
 existimare, putare, rerī, vel prædicare. 2.
 Ἀφ' ὀνύως Τέρεδς. Abundè, affatim vel
 liberaliter ali, vel nutrirī. 3. Ἐχειν ἄλιν
 ἀχύρων. Habere satis pælearum, vel habe-
 re pælas ad saturitatem. 4. Καὶ ταῦτα,
 præsertim, præcipue, maximè, vel idque
 significat. 5. Ταλαιπωρεῖν πλεῖστα. La-
 borare, vel fatigari plurimùm. 6. Ὁ καί-
 ρος ἐπέση τὸ πολέμῳ. Tempus instat bel-
 li. 7. Ἀναβαίνειν τὸ ἐνοπλὸν ἵππον.
 Ascendere, vel conscendere equum arma-
 tum, &c. 8. Ἐλαύνειν πανταχόσε τὸ ἵπ-
 πον.

πον. Impellere, agitare, versare, incitare
in omnes partes, huc & illuc equum, &c. 9.
Ἐισελάσαι, vel ἐισελαύνειν τὸ μέσον, seu,
εἰς τὸ μέσον τῶν πολεμίων. Ingredi, in-
vehi, infilire, vel incurrere in medium ho-
stium, vel in medios hostes. 10. Ὁ ἵπ-
πος πληθεὶς κεῖται. Equus percussus, vul-
neratus, vel vulneribus affectus jacet, vel
procumbit, &c. 11. Ταῦτα ἑωρακώς,
Attic. pro ὄρακώς. Hæc cùm vidisset, vel
his visis. 12. Ταλανίζειν πινά. Miserum
aliquem putare, &c. 13. Ζηλεῖν τὸν ἄρ-
χόντα καὶ πλοσίους. Æmulari, vel imitari
principes & divites. 14. Ἀναλογίζεσθαι ἢ
καὶ ἄρχόντων καὶ πλοσίων φθόρον, καὶ ἢ κίν-
δυνον. Considerare, vel perpendere in,
vel adverus principes, & divites, invidiam &
periculum, &c.

L.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Φιλάργυρος τις ἄπιστον αὐτῷ ἢ ἑοίαν ἐξ-
αργυρυσάμενος, καὶ χρυσὸν βῶλον ποι-
ήσας, ἐν τινὶ τόπῳ καταπαύσας, συγκαταρμόξας
ἐκεῖ καὶ ψυχραῖς ἐαυτῷ, καὶ τῷ νομῷ, καὶ κατ'
ἡμέραν ἐρχόμενος, αὐτὸν ἐβλεπε. οὗτος ὁ ἐρ-
ρατὴς τις αὐτὸν ὡσαύτησας, καὶ τὸ γενο-
νός

νδς σωοήσας, ἀνορύξας ἃ βῶλον ἀνείλετο.
 μὲν ὃ ταῦτα κάκεῖν ἐλθὼν, καὶ κενὸν ἃ
 πόπον ἰδὼν, θρῆνεῖν ἤρξατο, καὶ πᾶσαι τὰς
 τείχας. τῦτον δὲ τις ὀλοφύρομενον ἔπας
 ἰδὼν, καὶ ἃ αἰπὴν πυθόμενος, μὴ ἔπας,
 εἶπεν· ὦ ἔτος, ἀθύμει. ἔτι δὲ ἔχων ἃ χρυ-
 σὸν εἶχες. λίθον ἐν ἀντὶ χρυσῷ λαβὼν θῆς,
 καὶ νόμιζε σοὶ τε χρυσὸν εἶναι. ἃ αὐτῷ γάρ
 σοι πληρώσει χρεῖαν. ὡς ὁρῶ γὰρ, ἔτι ὅτε ὁ
 χρυσὸς ἦν, ὅτι χρεῖαι ἦσαν ἃ κτήματι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι ἔστιν ἡ κτήσις, εἰς
 μὴ ἡ χρεῖσις περὶ.

Metaphrasis.

A V A R U S.

AVarus quidam omnem suam substantiam
 in argentum redigens, vel pecuniâ
 permutans, & auream glebam faciens in quo-
 dam loco defodit, defodiens illic etiam ani-
 mum suum & mentem, & quotidie iens ip-
 sam videbat. Operariorum autem quidam
 ipsum observans, & id, quod factum est
 cognoscens, refodiens glebam abstulit. Post
 hæc autem & ille veniens, & vacuum locum
 videns

videns lamentari cœpit, & capillos evellere. Hunc autem quidam lamentantem sic videns, & causam interrogans, Ne sic, dixit, heus tu, discruciare: neque enim habens aurum habebas. Lapidem igitur pro auro accipiens ponito, & puta tibi aurum esse, eandem tibi suppeditabit utilitatem, ut video enim, neque cùm aurum erat, in usu erat possessionis, vel utebaris re possessâ.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd nihil est possessio, nisi usus adsit.

Periphrasis.

Avarus quidam cùm omnia sua bona vendidisset, ac auream massam fecisset, in loco quodam in terra recondidit eam, unâ recondito ibi & animo suo, & mente, atque singulis diebus eundo, ipsam intuebatur. Id autem cùm ex operariis quidam observâset, re cognitâ, massam refossam abduxit. Postea cùm & ille venisset, ac locum vacuum reperisset, lugere, ac capillos lacerare cœpit. Hunc verò cùm quispiam vidisset ita plorantem, & causam audivisset. Ne ita, ait, heus tu, tristare: nam neque cùm haberes aurum, habebas. Saxum ergo loco
I auri

auri acceptum reconde, & idem æquè pretiosum ac aurum habe. Nam prout mihi constat, neque cùm aurum habebas, eo uterere.

Affabulatio.

Fabula significat nullam esse possessionem sine usu.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ἐξαρνεύειν, vel ἔξαρνεύειν ἅπαντα ἢ ὅσα. Vendere omnia bona. 2. Ποιῆσαι, vel ποιεῖν χρυσὸν βῶλον. Fecisse, vel facere auream massam. 3. Κατορύπειν ἐν τινὶ τόπῳ. Defodere, sepelire, vel abscondere aliquid in aliquo loco. 4. Συγκατορύπειν ἢ ψυχῇ καὶ ἢ νῦν. Defodere unà, recondere simul animum & mentem. 5. Ἐρχεσθαι κατ' ἡμέραν εἰς, ἐπὶ, vel πρὸς τινα τόπον. Venire, vel proficisci in, vel ad aliquem locum. 6. Βλέπειν κατ' ἡμέραν ἢ χρυσὸν βῶλον. Videre singulis diebus auream massam. 7. Παρατηρεῖν τινα. Observare aliquem. 8. Συννοῆσαι, vel συννοεῖν τὸ γεγονός. Intellexisse, cognovisse, vel intelligere, cognoscere, vel compertam habere rem, &c. 9. Ἀνορύπτειν καὶ ἀναρῆν seu ἀνελεῖν ἢ χρυσὸν βῶλον. Refodere & auferre auream massam. 10. Ἐλθεῖν μὲν ταῦτα. Venire, accedere post hæc.

11. Ἰδεῖν κενόν ἢ τόπον. Videre
 locum vacuum. 12. Θρῆναι καὶ ἰλκεῖν τὰς
 χεῖρας. Lugere, plorare, vel flere, & evel-
 lere, vel lacerare capillos. 13. Πρωτεύ-
 εωσιν ἢ αἰτίαν. Rogare, percontari; item
 audire vel intelligere causam. 14. Ἰδεῖν
 τινα ὅπως ὀλοφύεσθαι. Videre aliquem
 sic, ita, vel hunc in modum plorantem, &c.
 14. Λαβεῖν καὶ θέσθαι λίθον ἀντὶ χρυσῆς.
 Accipere seu sumere, & reponere, vel re-
 condere lapidem pro auro, vel loco auri.
 15. Νομίζειν λίθον ἢ χρυσὸν εἶναι. Puta-
 re, vel existimare lapidem aurum esse, vel
 quod lapis sit aurum. 16. Πληρῶν τιμῇ
 αὐτῷ χεῖραν. Eundem præstare usum.
 17. Ἐν χεῖρσιν εἶναι ἢ κτήματι. Est
 Græcismus, qui per periphrasim idem est
 quod χεῖρσιν τῷ κτήματι. Uti possessione,
 vel re possessâ, &c. 18. Οὐδὲν ἢ κτή-
 ματι, εἰ μὴ ἢ χεῖρσιν ὡρῶν. Vana est pos-
 sessio rerum sine usu. Vanum est possidere
 res, & non uti iis, &c.

LI.

ΚΥΩΝ καὶ ΛΥΚΟΣ.

ΚΥΩΝ τὸ ἐπαύλειον πνέον ἐκείθεν.
 λύκος δὲ ἐπιδραμόν, καὶ βρώμα
 I 2 μέλ-

μέλλοντι Θύσιν αὐτὸν, εἰδεῖτο μὴ νῦν
αὐτὸν καταθῆσαι· νῦν μὲν γὰρ, φησὶ, λεπθὺς
εἰμι καὶ ἰσχνός. ἂν ᾗ μικρὸν ἀναμείνης, μέλ-
λασιν οἱ ἐμοὶ δεσπόζῃ ποιήσιν γάμους, καὶ γὰρ
τίλωκα ὅσα πολλὰ φαγὼν, τιμηλέστερος ἔσο-
μαι, καὶ σοὶ ἡδύτερον βρώμα γνήσεται. ὁ
μὲν ἐν λύκῳ πεθεὶς ἀπῆλθε. μεθ' ἡμέρας
δ' ἐπαγγελθὼν, εὗρεν ἄνω ὅτι τῷ δώματι
τῷ κυῖα καθάδοντα, καὶ εὐὺς κάτωθεν πρὸς
ἑαυτὸν ἐκάλει, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῇ
σωθηκῶν. καὶ ὁ κύων, ἀλλ' ὦ λύκε, εἴ πο-
δὲ τῷδε πρὸ τῷ ἐπαύλεώς με ἴδοις καθά-
δοντα, μηκέτι γάμους ἀναμείνης.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μύθος διηγοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῇ
ἀνθρώπων, ὅταν πρὶν τι κινδυνεύσαντες σω-
θῶσι, διὰ βίαι τῷτο φυλάττον.

Metaphrasis.

CANIS & LUPUS.

Canis ante stabulum quoddam dormi-
ebat: Lupo autem irruente, ac ci-
bum futuro mactare ipsum, rogabat ne nunc
ipsum mactaret. Nunc enim, inquit, te-
nuis sum & macilentus: si autem parum ex-
pecta-

pectaveris futuri sunt mei heri facere nuptias, & ego tunc multa comedens pinguior ero, & tibi suavior cibus fiam. Lupus igitur persuasus abiit. Post *aliquor* autem dies reversus invenit superius super domum canem dormientem, & stans inferius ad se vocabat admonens eum foederis. Et canis, sed, ô lupe, si ab hoc *tempore* ante stabulum me videris dormientem, non amplius expectes nuptias.

Affabulatio.

Fabula monstrat, quod prudentes hominum, quando circa aliquid periclitantes servati fuerint, per *totam* vitam hoc cavent.

Periphrasis.

Canis præ foribus cujusdam stabuli dormiens jacebat : Cumque lupus irrupisset, & devoraturus eum esset, orabat, ne per id temporis necem sibi afferret. Hoc enim tempore, inquit, corpore tenui ac macie confecto sum : si autem aliquod tempus præstolatus fueris, mei domini nuptias celebraturi sunt, & ego tum plurima depastus, pinguiori ac crassiori corporis habitu evadam, tibi que gravior ac jucundior pastus reddar. Lupus igitur verbis fidem adhibens,

ac spe plenus ab eo discessit. Post breve autem tempus illuc reversus eandem in summa domus parte recubantem reperit, inferiasque subsistens, ac foedus ei in memoriam revocans, ad se eum descendere jubet. At Canis, ô lupe, inquit, si posthac me ante stabulum somnum capere conspexeris, non amplius ullâ nuptiarum spe ducaris.

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines, cum in aliqua re periculum experti salvi facti fuerint, cavere ab eo, quamdiu vixerint.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Καθ' ὅσον τὸ ἐπαύλεως. Dormire, dormire, somnum, vel quietem capere ante stabulum, &c. 2. Λύχκε δὴν δραμόνῳ. Genitivi per consequentiam positi: Lupo irruente, irrumpente, superveniente, incurrente: vel cum lupo irruisset, irrupisset, supervenisset, incurrisset, &c. 3. Μέλλονῳ. Futuro sacrificare, mactare, vel devorare: pro, sacrificaturo, mactaturo, vel devoraturo. Vid. Isocratis iv. 2. 4. Θύειν πινὰ βρώμα. Sacrificare aliquem cibum.

bum: pro, mactare aliquem pro cibo: comedere, vel devorare aliquem loco cibi, &c.

5. Δεῖδαι πινθ. Rogare, vel orare aliquem. 6. Καταδύειν πνα. Immolare,

mactare, occidere, necare aliquem: necem alicui afferre, &c. 7. Ο κύων λεπτός ἔστι.

Canis est tenuis ac macilentus: canis est gracilis ac macie confectus, &c. 8.

Ἀναμύειν μικρόν. Expectare, vel praestolari parum, parumper, paululum, ad exiguum tempus: ad breve tempus. Cic. 9.

Μέλλουσι ποιήσιν. Est Gracismus. V. t. Futuri sunt facere: pro, facturi sunt. Vid.

Isocrat. iv. 2. 10. Ποιεῖν γάμους. Face- re vel celebrare nuptias. 11. Φαγεῖν πολ-

λά. Edere vel comedere, vel pasci mul- tum, &c. 12. Γίνεσθαι πινι βρώμα τὸ ἡδύτερον.

Fieri vel cedere alicui in cibum suaviorem, vel loco cibi suavioris. 13.

Ἐπανελθεῖν, vel ἐπανέρχασθαι ἡμέρας. Subaudi πνάς, vel ὁλίγας. Rediisse, reyer-

sum esse, vel redire ac reverti post aliquot vel paucos dies, &c. 14. Καθόδεσθαι ὅτι

ἔστι δώματι. Dormire, &c. super domo, vel tecto domus, vel summa domus parte,

quâ regitur. 15. Στελεῖν κατωθεν. Ste- tisse vel stare infra, vel inferius. 16. Κα-

λεῖν πνα πρὸς ἑαυτόν. Vocare, accersere, vel jubere aliquem vel quempiam ad se ve-

vire, &c. 17. Τὸ ὑπὸ τέλει. Subaud. χρόνῳ. Est Gracismus. Posthac, post hoc tempus, &c. 18. Ἀναμύειν γάμους. Expectare, vel sperare nuptias: in expectatione esse nuptiarum. Expectatione nuptiarum pendere, &c. 19. Διὰ βίης τι φυλάπειν. Per omnem vitam aliquid cavere, &c. 20. Sententia. Οἱ φρόνιμοι, ὅταν φεί τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίης τῆτο φυλάτπιν). Viri prudentiâ prœditi, cū in aliqua re periculum experti salvi evaserint, ab eo cavent, quamdiu vixerint.

LII.

ἙΛΑΦΟΣ καὶ ἈΜΠΕΛΟΣ.

Ἑλαφὸς κωμηγὺς φάγεται ὑπὸ ἀμπέλῳ ἐκρύβη. παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἢ ἑλαφὸς τελέως ἤδη λαθεῖν δοξάσα, πρὶν τ' ἀμπέλῳ φύλλων ἐδίειν ἤρξατο, τέτων ἢ σειουμένων, οἱ κωμηγοὶ ἀποσεφέντες, καὶ ὁπρὺς αὐτῶν ἀληθεῖς, νομίσαντες πρὶν ζῶειν ὑπὸ τοῖς φύλλοις πὲρ κρύβεσθαι, βέλεσιν ἀνείλθον τινὲς ἑλαφον. ἢ ἢ θνήσκουσα, πιαυτ' ἔλεγε. δίκαια πέπονθα. ἢ γὰρ ἐδὲ τινὲς σπῶσα αὐτὴν λυμαίνεσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικεῖντες πρὸς
 εὐεργέτας, ὑπὸ θεῶν κολάζονται.

Metaphrasis.

CERVA & VITIS.

Cerva venatores fugiens sub vite abscon-
 dita fuit. Prætereuntibus autem pauli-
 sper illis, cerva omnino jam latere arbitrata,
 vitis folia comedere cœpit. Illis verò agi-
 tatis, venatores conversi, & quod erat ve-
 rum, arbitrati animalium sub foliis aliquod
 occultari, sagittis confecerunt cervam. Hac
 autem moriens talia dicebat. Justa passa
 sum, non enim oportebat servantem me læ-
 dere.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod injuriâ afficientes
 benefactores à deo puniuntur.

Periphrasis.

Cerva venatores effugere ac evitare con-
 tendens tegmine vitis occultata delituit.

Cùm autem illi paululùm præteriissent, cer-
 va prorsus jam se delitescere rata, vitis folia
 depasci incœpit. Illis verò commotis ac
 concussis, venatores cùm se venterent, ani-
 mal aliquod sub foliis latere rati sunt, & cer-
 vam telis interemêrunt. Illa verò cùm ex-
 spiraret ac moreretur, hæc verba profere-
 bat. Justè hæc mihi acciderunt, nam non
 debebam offendere eam, quæ me servârat.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui injuriâ benefa-
 ctōres afficiunt, à deo puniri.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Φύγειν τοὺς κυνηγέας. Fugere, ef-
 fugere vel vitare venatores. 2. Κρυβλῦσαι
 ὑπὸ ἀμπέλῳ. Absconditum, vel occultatum
 esse: latuisse, vel delituisse sub vite. 3.
 Παρέρχεσθαι ὀλίγον. Præterire paululùm, &c.
 4. Λαθεῖν τελέως. Latere, vel delitescere
 prorsus vel omnino. 5. Ἐδίειν τὸ τὸ ἀμ-
 πέλον φύλλον. Subaudi hîc ἐκ. Est Graci-
 smus, qui idem per periphrasin, quod ἐδί-
 ειεν τὰ τὸ ἀμπέλον φύλλα. Comedere, vel
 depasci folia vitis. 6. Τῶν ζώων τί. Est
 Articismus, qui per periphrasin idem est
 quod

quod ζῷον π. Animal aliquod, vel quod-
dam. 7. Κρύπτειν ὑπὸ τοῖς φύλλοις. Oc-
cultari, abscondi, vel recondi sub foliis.
8. Ἀνελεῖν, vel ἀναιρεῖν βέλεσι ἢ ἔλαφον.
Interimere, occidere, vel conficere sagittis,
vel telis cervam. 9. Πάσχειν δικαία.
Pati iusta, &c. 10. Σώζειν πνα'. Ser-
vare, liberare, vel tueri aliquem. 11.
Λυμαίνεσθαι πνα. Lædere, vel offendere
aliquem. 12. Ἀδικεῖν πρὸς εὐεργέτας.
Injuriam facere benefactoribus. 13. Κο-
λάζειν ὑπὸ θεῷ. Puniri à deo. 14. Sen-
tentia. Οἱ ἀδικῶντες εὐεργέτας ὑπὸ θεῷ
κολάζονται. Qui benefactores contumeliâ
afficiunt, à deo puniri eos certum est.

LIII.

*ΟΝΟΣ καὶ ΔΕΨΩΝ.

ὉΝΩ ποτὲ ἀλεξυὼν σιωβρόσκετο. λέ-
οντι δὲ ἀπελθόντι πρὸ ὄνω, ὁ
ἀλεξυὼν ἐφώνησε, καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γὰρ
τῆτον πρὸ ἀλεξυόντος φωνῶν φοβεῖσθαι)
ἐφυγῆν. ὁ δὲ ὄντος νομίσας δι' αὐτὸν πεφά-
γηναι, ἐπέδραμεν εἰς αὐτὸν πρὸ λέοντι. ὡς δὲ
πύρρῳ τῆτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηχανήθη ἢ τὸ ἀλεξ-
υόντος ἐφίκετο φωνή, στεφθεὶς ὁ λέων κατε-
δαυνήσατο. ὁ δὲ διηήσκων ἐβόα, αἶψα ἐγὼ
καὶ

καὶ ἀνέστη, πολεμίσων γὰρ μὴ ὥς γοῖων
πίνῃ χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος διλογεῖ, ὅτι πολλοὶ τοῦ ἀνθρώ-
πων ταπεινωμένοις ὀπίσθους τοῖς ἐχθροῖς
ὀπίσθεν, καὶ ὕψος ἑαὶ ἐκείνων ἀπὸ
λῶν.

Metaphrasis.

ASINUS & LEO.

CUm asino gallus aliquando pascebatur,
Leone autem aggresso asinum, gallus
exclamavit, & leo quidem (aiunt enim
hunc galli vocem timere) fugit. Asinus ve-
rò arbitratus propter se fugisse, incurrit sta-
tim in leonem. Cùm verò procul hunc per-
secutus est, quò non amplius galli perveni-
ebat vox, conversus leo devoravit. Hic ve-
rò moriens clamabat, miser ego & clemens,
pugnacibus enim non *natus* parentibus, cu-
jus gratia in aciem irruì?

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd multi hominum hu-
miliatos de studio inimicos aggrediuntur, &
sic ab illis perduntur.

Peri-

Periphrasis.

Asinus & gallus quondam unà pastu utebantur. Cùm autem leo asinum adortus fuisset, gallus vocem edidit, & leo, (fertur enim is galli voce terreri) in fugam se vertit. At asinus ob robur suum, leonem sibi fugâ consuluisse ratus, illicò aggressus est eum. Ut verò longiùs eum insequeretur, quàm vox galli exaudiri posset, leo se vertit, & asinum devoravit. Is verò cùm moreretur, eheu me miserum & dementem! clamabat, ex pugnacibus enim non ortus parentibus cur in certamen prodii?

Affabulatio.

Fabula significat, plerosque homines inimicos, qui se de industria humiliarunt, aggredi, atque ita ab illis occidi.

Gracismi, Sententie, Phrases, &c.

1. Συμβόσκειναι πρὶ. Simul, vel unà cum aliquo pasci. 2. Ἐπιλθεῖν, vel ἐπέρχεται τινί. Adoriri vel aggredi aliquem. 3. Sententia. Ὁ λέων πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρον φρονῶ φοβεῖται. Leo ad galli cantum trepidat.

dat. Leonem vox galli terret. 4. Φά-
 γειν διὰ πνα. Fugere, in fugam se ver-
 tere, vel dare propter aliquem, vel causâ
 alicujus, &c. 5. Ἐπιδραμεῖν, vel ἐπιβέ-
 χειν πρὸς λέοντι. Incurrere, vel irruere in
 leonem; aggredi vel adoriri leonem, &c. 6.
 Διώκειν τὸν λέοντα. Persequi, vel insequi
 leonem. 7. Μηκέτι ἢ οὐκ Ἀλεξβύονθ
 φωνὴ ἐφικνεῖται. Non amplius vox galli per-
 venit, vel exauditur. 8. Καταδοινῶν τὸν
 ὄνον. Devorare asinum. 9. Πολεμιστῶν
 ὧν γονέων, vel ἐκ πολεμιστῶν ὧν, vel γρω-
 νῶς, vel πεφυκῶς γονέων. Bellicosus, vel
 pugnacibus natus, ortus, vel genitus paren-
 tibus. εἶναι γονέων τῶν πολεμιστῶν, vel ἐκ
 γονέων τῶν πολεμιστῶν. Esse è parentibus bel-
 licosis, &c. 10. Ὀρμαῖς, vel ὀρμαῖν εἰς
 πόλεμον. Prodire, proficisci, irruere, vel
 impetu ferri in prælium, certamen, vel aci-
 em, &c. 11. Ταπεινῶς ὁπτιῶν. Hu-
 miliari, vel humiliare se de industria. 12.
 Ἐπιδραμεῖς τοῖς ἐχθροῖς. Aggredi, vel ado-
 riri inimicos. 13. Ἀπολλυῖς ὑπὸ τῶν ἐχ-
 θρῶν. Occidi, vel interimi ab inimicis,
 &c.

ΠΟΙΜΗΝ ἢ ΛΥΚΟΣ.

ΠΟιμὴν νεογνὸν λύκος σκύμνον ἄρων, καὶ
 ἀνελόμενος, σὺν τοῖς κυσὶν ἔβρεν. ἐπεὶ
 δ' ἐυξύνθη, εἰποῖε λύκος πρὸ βαλὸν ἤρπασε,
 μὴ γὰρ κυνῶν καὶ αὐτὸς εἰδῶκε. γὰρ ὅτι κυνῶν
 ἔσθ' ὅτε μὴ διωαμύων χαλασθεῖν τ' λυ-
 κόν, καὶ διὰ ταῦτα ὑπερρεφόντων, ἐκείνῳ
 ἐκολάθη, μέχρ' ἂν τὸτον χαλασθὼν οἷα δὴ
 λύκος συμμέλαχ' ἢ θήρας, εἴτα ὑπέβρε-
 φεν. εἰ γὰρ μὴ λύκος ἔξωθεν ἀρπάσει πρὸ-
 βαλὸν, αὐτὸς λάθρα θύων, ἅμα τοῖς κυσὶν
 ἐδοινεῖτο. ἕως ὃ ποιμὴν σχασάμεν, καὶ
 σωεῖς τὸ δρώμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρ-
 τήσας ἀπέκλεινεν.

Ἐπιμύδιον.

Ἦ μὲν οὖν διλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χη-
 ρὸν ἦθος ἔχει.

Metaph.

Metaphrasis.

PASTOR & LUPUS.

Pastor recens natum lupi catulum inveni-
 ens, & auferens cum canibus nutrit. Postquam autem crevit, si aliquando lupus ovem rapuit, cum canibus & ipse persequetur. Canibus verò quandoque non valentibus assequi lupum, & propter ea revertentibus, ille sequebatur, donec ipsum assecutus utpote lupus particeps esset venationis, deinde revertebatur. Si verò non lupus extra rapuerit ovem, ipse clam occidens simul cum canibus comedebat, donec pastor coniectans & intelligens factum, de arbore suspendens eum occidit.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd natura prava bonos mores non nutrit.

Periphrasis.

Pastor catulum nuper à lupa in lucem editum reperit, ac postquam eum sustulisset, cum canibus eum domi aluit. At is, cùm ado-

adolevisset, si quando lupus ovem abripuisset, unà cum canibus insequeretur. Quum canes verò aliquando non possent assequi lupum, atque ideo reverterentur, ipse sequi perseverabat, ut quum ipsum affecutus esset, ut lupus partem caperet Venationis, deinceps redibat. Sin autem lupus extra ovile non rapuisset ovem, ipse furtim interimens simul cum canibus vorabat, dum pastor, quum conjectasset & intellexisset rem, de arbore ipsum suspendit & occidit.

Affabulatio.

Fabula significat naturam pravam bonos mores non alere.

Gracissimi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἐυρεῖν νεοσσὸν λύκx σκύμνον. Invenire, vel reperire lupi catulum recens natum, vel nuper genitum. 2. Τρέφειν ἃ λύκx σκύμνον σὺν τοῖς κυσὶ. Nutrire, vel alere catulum lupi unà cum canibus. 3. Ἀρπάζειν πορόσσον. Rapere ovem. 4. Διώκειν ἃ λύκον μὲν ἃ κυνῶν. Persequi lupum cum canibus. 5. Ἐὰν ὅτε, vel ἔστιν ὅτε. Interdum, aliquando, nonnunquam, vel quandoque hinc simpliciter significat.

ficat. 6. Μὴ δυνάσθῃς χάλα λαβεῖν τὸ λύ-
κον. Non posse assequi lupum. 7. Ὑπο-
στρέφειν διὰ π. Redire, vel reverti pro-
pter aliquid. 8. Ὅμοια δὴ, idem est, quod
ἄτε δὴ, quod significat utpote, vel, ut. 9.
Συμμεταχεῖν, vel Συμμετέχειν τῇ θήρῃ.
Participem esse venationis. 10. Θύειν λά-
θρα τὸ κτερέειον. Mactare, vel occidere
ovem clam, vel furtim. 11. Φοιναῖον, vel
Φοινῶν τὸ κτερέειον ἅμα τοῖς κυσὶ. Co-
medere, vel devorare ovem unā cum cani-
bus. 12. Σιτοχάζεσθαι καὶ σιωιέναι τὸ δρώ-
μῳ. Conjicere, conjectare, & intelligere
rem. 13. Ἀναρτῶν τινα εἰς δένδρον.
Suspendere aliquem de arbore. 14. Sen-
tentia. Φύσις πονηρὰ χρεῖσεν ἡθὺς ἔβέ-
θει. Natura prava non nutrit bonos mores.
Arbor mala non fert bonos fructus. Mali
hominis mala sunt opera.

ΕΥ.

ΛΕ'ΩΝ καὶ ΛΥ'ΚΟΣ.

ΛΕ'ων γηγῆρας, ἐνόσῃ κατακεκλιμένος ἐν
ἄνδρῳ. παρῆρ' δὲ ὅπισκεψόμενα τὰ βασι-
λέα πάλιν ἀλώπεκος, πάλιν σὺ ζώων. ὁ
παῖνις λύκος λαβόμενος ἀκαίρως, καὶ ηγρόρ
τῷ πρὸ λέοντι τὸ ἀλώπεκος, ἄτε δὴ παρ'
ἑδὲν

ἔδεν τιθεμένης ἢ πάντων αὐτῇ κρατῦντα,
 καὶ διὰ ταῦτα μηδὲ εἰς ὀπίσκειν ἀφί-
 μνης. ἐν τούτῳ ἡ παρὴν καὶ ἡ ἀλώπηξ,
 καὶ τῷ τελευταίῳ ἡ κεράτιο τῷ λύκῳ ῥη-
 μάτων. ὁ μὲν οὖν λέων καὶ αὐτῆς ἐβρυχά-
 το. ἡ δὲ ὑπολογίας καὶ αὐτὴν αἰτήσασα, καὶ τίς,
 ἔφη, τῷ συνελθόντων τούτων ὠφέλησεν,
 ὅσον ἐγὼ, παναχόσῃ πεποιθῆσασα, καὶ δε-
 ραπείαν ὑπὸ σοῦ παρ' ἐκβῆ ζήτησασα, καὶ
 μαθῶσα; τῷ ἡ λέοντι δίδυς ἡ δεραπείαν
 εἰπεῖν κελύσαντος, ἐκείνη φησὶν, εἰ λύκον
 ζῶντα ἐκδείρας, ἢ αὐτῇ δέραν δερμὶν ἀμ-
 φίση. καὶ τῷ λύκῳ κειμένῳ, ἡ ἀλώπηξ γελῶ-
 σα εἶπε, ὅπως ὁ γῆρ ἢ δεσπότῳ παρὸς
 δυσμερίαν κινεῖν, αἰνὰ παρὸς ἀμερίαν.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθ' ἐχέστω μι-
 χανώμενος, καθ' ἑαυτῆς τῷ πόνῳ ἐνθε-
 ῖται.

Metaphasis.

LEO & LUPUS.

LEO senio confectus agrotabat jacens in
 antro. Accesserunt autem visitatura re-
 gem, præter vulpem, cætera animalium.
 Lupus igitur nactus occasionem accusabat
 apud:

apud leonem vulpem quasi pro nihilo facientem, *vel ducentem* omnium suum dominum; & propterea neque ad visitationem profectum, interim aderat & vulpes, & ultima audivit lupi verba. Leo igitur contra eam infremuit. Ipsa autem defensionis tempus petens, & quis, inquit, eorum, qui convenerunt, tantum profuit, quantum ego in omnes partes circumiens medelam pro te à medico quærens, & discens? Leone autem statim medelam dicere, jubente, illa inquit, si lupum vinum excorians, ipsius pellem calidam indueris. Et lupo jacente vulpes ridens dixit, sic non oportet dominum ad malevolentiam movere, sed ad benevolentiam.

Affabulatio.

Fabula significat, quòd quotidie machinantes contra seipsum laqueum vertit.

Periphrasis.

Leo quum consenuisset, æger in spelunca decumbebat. Advenerunt autem animalia cuncta, solâ vulpe exceptâ, ut regem inviserent. Lupus igitur occasione captâ vulpem criminis, coram Leone, infimulabat, ac si illa eum, suum omnium dominum nihili faceret,

ceret, eâque de causa visitatura non accessisset. Hoc interim spatium advenit & vulpes, ac ultimorum lupi verborum sonum auribus excepit. At illa tempore ad se defendendum petito, Ecquod, inquit, Animal ex iis, quæ hîc simul congregata sunt, tibi tanto adjumento fuit, quanto ego, quæ in omnem partem circumivi, & medicamentum pro te à medico quæsi & didici? Quum autem leo, statim ut medicamentum diceret, imperâset, illa inquit, si lupo viventi pellem detraxeris, & eâ te adhuc calidâ contexeris, bene te habebis. Lupus autem cùm jaceret, vulpes subridens hæc dixit. Ita non juvat dominum ad crudelitatem exercendam provocare, sed ad clementiam excitare.

Affabulatio.

Fabula indicat eum, qui quotidie machinatur, in seipsum laqueum vertere.

Gracismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Κατακλίνεσθς ἐν ἄντρο. Jacere, vel decumbere in antro, spelunca, vel specu.
2. Ἐπισκέψεσθς τὴν βασιλέα. Visitare vel invisere regem.
3. Πλὴν ἀλώπηξ. Exceptâ vulpe. Vid. Lucian. l. 6.
4. Ταλλὰ.

4. Τάλλα Atticè pro τὰ ἄλλα ἢ ζῶων. Græcismus, qui idem est per periphrasin, quod τὰλλα, vel τὰ ἄλλα ζῶα. Cætera vel alia animalia. 5. Λαμβάνεσθαι ἐνκαιρείας. Capere, sumere vel nancisci occasionem, vel opportunitatem, &c. Λαβόμενθαι ἐνκαιρείας. Nactus occasionem: captus vel sumptus occasione, &c. 6. Κατηγορεῖν τὴν Ἀλώπικην ὡς τὸν λέοντι. Accusare vulpem apud leonem. 7. Ἄγει δὴ. Vid. xxxii, 13. 8. Τίθειταί τι παρ' ἐδέν. Græcism. Facere vel ducere aliquid nihili, vel pro nihilo: floccipendere aliquid, &c. 9. Κρατεῖν πάντων. Imperare omnibus: imperium agitare in omnes: dominium, vel regem, vel imperatorem esse omnium. 10. Διὰ ταῦτα. Propterea, ideò, idcirco. 11. Ἀφικνεῖσθαι εἰς σκένην πνός. Proficisci, vel venire ad visitationem alicujus; visitatum aliquem, ad invisendum aliquem, vel invisendi alicujus gratiā. 12. Ἐν ποσὺτω, idem est, quod μέλαξυ, ἐν τῷ μέλαξυ, vel ἐν τῷ μέλαξυ χρόνῳ. Interim; interea: interea temporis, &c. 13. Ἀκροᾶσθαι τὰ τελευταῖα τῶ λυγροῦ ῥημάτων. Audire extrema lupi verba. 14. Βρυχᾶσθαι κατὰ πᾶν. Fremere, infremere, vel rugire contra aliquem. 15. Ἀισθῆναι καιρὸν τὸν ἀπολογίας. Petere vel postulare tempus de-
- fen-

fensionis, ad defendendum, vel defendendi
 ergo. 16. Τίς τ' συνελθόντων τοσούτων
 ὠφέλησε, ὅσον ἐγώ; Quis eorum, vel ex iis,
 qui convenerunt, tantum profuit, quantum
 ego. 17. Περὶνοσεῖν πανταχέσε. Cir-
 cumire in omnes partes, &c. 18. Ζητεῖν
 φαρμακείαν ὑπὲρ τινος παρ' ἰατροῦ. Qua-
 rere medicamentum à medico pro aliquo,
 vel alicujus gratiâ, vel causâ. 19. Μαθεῖν
 τὴν φαρμακείαν παρὰ τινος. Discere medici-
 nam ab aliquo. 20. Κελεύειν τινὲς εἰπεῖν
 τὴν φαρμακείαν. Jubere, mandare, vel im-
 perare aliquem dicere medicinam, vel me-
 dicamentum. 21. Ἐκδέρειν τὸν λύκον ζῶν-
 τα. Excoriare vivum lupum: pellem de-
 trahere vivo lupo. 22. Ἀμφιέσαι δερμὴν
 τοῦ λύκου δέσσειν. Induere calidam lupi pel-
 lem. 23. Κινεῖν τινὰ πρὸς δυσμῆσαν.
 Movere aliquem ad malevolentiam. 24.
 Πειθεῖται καθ' ἑαυτὸν τὸ πάθος. Vertere
 in seipsum laqueum, &c.

LVI.

ΚΟΧΛΙΑΙ.

Γ Εωργεῖται παῖς ὅλην κοχλίαν. ἀκούσας δὲ
 αὐτοῦ συζόντων, ἔφη, ὦ φίλοι, ζῶα,
 οἷμαι ὑμῶν ἐμπιπταμένων, αὐτοῖς
 δεῖν. Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος διλγῖ, ὅτι πᾶν τὸ ᾧ καὶ
 εὖ δρώμενον ἐπονεΐδισον.

Metaphrasis.

COCHLEÆ.

A Gricolæ filius affabat cochleas, audiens
 autem ipsas stridentes, dixit, ὁ pes-
 sima animalia, domibus vestris incensis vos
 canitis?

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd omne præter tem-
 pus factum, vituperabile est.

Periphrasis.

Rustici cujusdam filius cùm cochleas affa-
 ret, ac stridorem earum audiret, ait, ὁ
 pessimæ animantes, cùm domus vestræ incen-
 sæ sunt, cantu resonatis?

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat omne id, quod intempestivè fit, vituperabile esse.

Gracismi, Sententia, Phrases, &c.

1. Ὅπῃ ᾤν τὰς κοχλίας. Affare vel torrere cochleas. 2. Ἀκέειν τῇ κοχλίῳν βυζόντων. Audire cochleas stridentes, vel stridere, vel cochlearum stridorem. 3. ᾄδειν τῇ οἰκίῳν ἐμπροσθεν. Canere incensis domibus. 4. Αἱ κοχλίας τῇ οἰκίῳν ἐαυτῇ ἐμπροσθεν ᾄδουσιν. Cochleae incensis domibus suis canunt. 5. Τὸ πρὶν καιρὸν δρῶμενον. Intempestivè factum: res intempestiva, &c.

LVII.

Γ Α Λ Η Ὶ.

Γ Α Λ Η εἰς ἐργασίῃων εἰσελθῶσα χορηγῶσα, τῇ ἐκείνῃ καιρῶν πείλειχε ρίναν. Ξυμμένης δὲ τῇ γλώττης, αἷμα πολὺ ἐφέρει. ἢ δὲ τοῦ νομίζοντος τῇ σιδήρῳ ἀφαιρῶν. ἄλλως δὲ παρὰ τὴν πᾶσιν τῇ γλώττει ἀνέλωσεν.

K

Επ.

Ἐπιμύθεον.

Ὁ μύθος πρὸς τὸ ἐν φιλονεικίαις ἑαυ-
τοῦ βλάπτονται.*Metaphrasis.*

MUSTELA.

Mustela in officinam ingressa ferrarii,
ibi jacentem circumlambebat limam.
Rasâ autem linguâ sanguis multus fereba-
tur. Hæc autem lætabatur arbitrata è ferro
aliquid auferre, usque quo prorsus totam
linguam absumpsit.

Affabulatio.

Fabula in eos in contentionibus se læden-
tes.

Periphrasis.

Mustela cùm esset officinam fabri ærarii
ingressa, limam, quæ ibi jacebat circum-
lungebat. Cùm autem lingua esset rasa, ac
multus sanguis flueret, illa lætitiâ gestiebat,
rata è ferro se quidpiam educere, donec pe-
nitius totam abrasit sibi linguam.

Affa-

Affabulatio.

Fabula est adversus eos, qui se in contentionibus offendunt.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Εἰσέρχου εἰς τὸ ἔργον χαλκῆς ἐργασίαν. Ingredi, vel intrare in officinam fabri ætarii, vel ferrarii.
2. Περιεῖχεν ὀφθαλμὸν. Circumlambere, vel circumlingere limam.
3. Εὐεῖν τὴν γλῶτταν. Radere, vel abradere linguam.
4. Ἀφαιρεῖν τι ἀπὸ τοῦ σιδήρου, vel αἶρεῖν τι ἀπὸ τοῦ σιδήρου. Auferre, vel tollere aliquid de ferro.
5. Ἀναλίσκειν τὴν γλῶτταν. Consumere linguam.
6. Βλάβηεν ἑαυτὸν ἐν φιλονεικίαις. Offendere seipsum in contentionibus.

LVIII.

Α Λ Ι Ε Υ Σ.

Αλιδὺς ἐν πνι ποταμῷ ἡλίδι. Διαί-
τας ὃ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ρεύμα πο-
ταμῶν, ἑκατέρωθεν καλωδίων προσδύσας.
λίδον, τὸ ὕδωρ ἐπύπην, ὅπως οἱ ἰχθύες
φύροντες ἀπαρραφάκιως τοῖς βρόχοις ἐμ-
πίσωσι.

πίσωσι· ἤρ' ὃ δὲ ἔ' τόπον οὐκ ἐνίαν ἦς
 δεασάμεν· ἔ'το ποιεῖν α, ἐμέμετο ὡς
 τὸν πλάμὸν δελεῖν α, καὶ δεῖξ' ὕδαρ μὴ
 σαφ' ἔ'ναι πινεν. καὶ ὅς' ἀπικρίνατο, ἀλλ' εἰ
 μὴ ἔ'τως ὁ πλάμὸς πρῶτ' ἔ'ναι, ἐμὴ δ' ἐξήσ
 λιμώτ' ἔ'ναι ἔ'το δ' ἀνέιν.

Ἐπιμ. διον.

Ὁ μὲν δὲ δηλ' ἔ', ὅπ' καὶ ἔ' πόλεων οἱ
 δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζοντ', ὅταν τὰς
 πατρίδας εἰς σάπην παρέρχωνται.

Metaphrasis.

PISCATOR.

Piscator in quodam fluvio piscabatur, ex-
 tendens retia, & fluxum comprehen-
 dens, utrinque funi alligans lapidem, aquam
 verberabat, ut pisces fugientes incautē in
 retia inciderent. At circa locum illum ha-
 bitantium quidam spectans hoc eum facien-
 tem, increpabat ut fluvium turbantem, &
 claram aquam non permittentem bibere.
 Et is respondit, sed nisi sic fluvius perturbe-
 tur, me oportebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd etiam civitatum rectores tunc maximè quæstum faciunt, quum patriam in seditionem perduxerint.

Periphrasis.

Piscator quidam in fluvio pisces capere contendebat. Extensis autem retibus, & fluxu aquæ comprehenso, utrinque funi alligato lapide aquam pulsabat, ut pisces, dum fugerent, incallidè retibus se implicarent. Cum verò quidam ex iis, qui circa eum locum habitabant, ipsum id facere videret, objurgabat, quòd fluvium turbaret, & aquam claram bibere non permetteret. At is responsum dedit, nì ego fluvium hunc in modum perturbem, mihi fame moriendum est.

Affabulatio.

Fabula significat etiam eos, qui civitates regunt, tunc temporis maximum quæstum facere, cum patriam seditionibus perturbant.

Gracismi, Sententiae, Phrases, &c.

1. Ἀλιεύειν ἐν πνι ποταμῷ. Piscari, vel pisces capere in aliquo, seu quodam fluvio: 2. Διαλείπειν τὰ δίχτυα. Exendere, vel explicare retia. 3. Πειρασθεῖν τὸ ῥεύμα. Comprehendere, vel complecti fluxum. 4. Περσδεῖν ἐκατέρωθεν καλῶς λίθον. Utrunque; vel ex utraque parte fumi alligare lapidem. 5. Τύπῃεν τὸ ὕδωρ. Verberare, ferire, vel pulsare aquam. 6. Ἀποφραγεῖν ἀκρίως ἐμπήειν τοῖς ῥέοις. Incautè, vel incallidè incidere in retia, vel implicare se retibus, &c. 7. Οἰκεῖν περὶ τὸν τόπον. Habitare circa locum. 8. Ποιεῖν τὸ ἔργον. Facere hoc. 9. Θεᾶσθαι τὸ πᾶν ποιεῖν, vel ποιῆν. Videre, vel spectare hoc aliquem facientem, vel facere. 10. Μέρμερεταί πᾶν. Increpare, vel objurgare aliquem. 11. Θολεῖν τὸν ποταμόν. Turbare, vel turbidum reddere fluvium. 12. Συγχωρεῖν, vel Συγχωρεῖται πνι διεδὲς ὕδωρ πίνειν. Permittere, vel concedere alicui, finire aliquem claram aquam bibere. 13. Καὶ ὅς, &c. ὅς hic pro εἰπὲν, vel αὐτὸς ponitur. 14. Ταράττειν, vel ταράττειν ἔτω τὸν ποταμόν. Turbare, vel confundere ita fluvium. 15. Δείξει ἀποδανείν.

δανείν. Oportebit mori : moriendum erit.

16. Δημαγωγὸν ἔῃ τῇ πολέων. Rectorem, vel administratorem esse civitatum.

Regere vel administrare civitates. 17. Πε-

ριάγειν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν. Inducere vel devertare patrias in seditionem : perturbare seditionibus patriam, &c.

LIX.

M T I A I.

ΕΝ πνι ταμείῳ μέλιθ· ἐκχυθένθ·, μῦαι προσπῆται χαλκίδιον. ἐμπα- γνύτων ὃ τῇ ποδῶν αὐτῇ, ἀναπληρῶαί ἐκ εἶχον. ὑππνιγρόμυαι δ' ἔλεγον, ἀθλῖαι. ἡμεῖς, ὅπ' διὰ βραχέαι βρώσιν ἀπολλύ- μεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθθ· δηλοῖ, ὅπ' πολλοῖς ἡ λιχνεία πολλῶν χακῶν ἀσπία γίνεθ·.

Metaphrasis.

MUSCÆ.

IN cella quadam, melle effuso, Muscæ ad-
volantes comedebant, infixis autem ea-
rum pedibus evolare non poterant. Suffo-
candæ autem dicebant, Miseræ nos, quia ob
modicum cibam, perimus.

Affabulatio.

Fabula indicat, quòd multis gula multo-
rum malorum causa fit.

Periphrasis.

Cum mel in cella quadam esset effusum,
Muscæ ad id advolabant, ac de eo comede-
bant. Implicitis autem ac hærentibus in eo
ipsarum pedibus avolare haud poterant.
Cum verò suffocarentur, aiebant, cheu nos
infortunatos, quæ pauci ac modici cibi causâ
moriimur.

Affabulatio.

Fabula significat, multis gulam multorum
malorum esse causam.

Gra-

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἐκχύνειν τὴν ἐν ταμείῳ. Effundere aliquid in cella. 2. Περσπτήσσαι πρὸς τὸ μέλι. Advolare ad mel. 3. Κλιεῖσθαι τὸ μέλι. Comedere mel. 4. Ἐμπαγλῦναι, vel ἐμπήγνυσθαι ἐν μέλισσι. Implicari in melle: Inharere melli, &c. 5. Ἀναπλῦναι ἕκαστον. Est Græcismus, cui idem est, quod ἀναπλῦναι ἕκαστον ἐδύνατο. Vid. Plutarch. 1. 1. 6. Ἀπολαλέσαι διὰ βροχίων βρώσιν. Perire ob modicum cibum, vel pauci cibi causâ. 7. Sentent. Πολλοῖς ἢ λιχνεία πολλῶν κακῶν ἀτία γινεῖ. Multis gula multorum malorum est causa,

LX.

ὍΝΟΣ καὶ Ἀλώπηξ.

ὍΝΟΣ ἐνδοσάμενος λεοντῶν, πρῶτος, πάλαι δὲ ζῶον ἐκτεβῶν· καὶ δὴ δευτέρα ἀλώπηξ, ἐπερῆτο καὶ ταύτῃ διεσέπιδετο. ἢ δὲ (ἐπύχαιε γὰρ αὐτῇ φθελξαμένη πρῶτα) πρὸς αὐτὸν ἔρη, ἀλλ' εὖ ἴδι, ὥς καὶ ἐγὼ αὖν σε ἐφελήθην, εἰ μὴ ὁφθαλμοὺς ἤκυστα.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀτα-
 δάτων, τοῖς ἐξω δοκούντες πνευ εἶναι, ὑπὸ τῆς
 ἰδίας γλωσσῆς ἐλέγχον.

Metaphrasis.

ASINUS & VULPES.

A Sinus induens quum vel induisset pellem
 leonis, circumibat reliqua animalium,
 perterrens. Caterum videns vulpem, ten-
 tabat & hanc perterrefacere. Hæc autem
 (fuit enim ipsum vocem edentem ante au-
 diens) ad ipsum dixit. Sed bene nōsti,
 quod & ego te timuissem, nisi rudentem au-
 divissem.

Affabulatio.

Fabula indicat, quod nonnulli indocto-
 rum externis visi aliqui esse ex propria lo-
 quacitate redarguuntur.

Periphrasis.

Asinus cū pelle leonis indutus esset, per
 varias partes volitabat, ac reliqua bruta per-
 terre-

terrefaciebat. Quare cū etiam vulpem vidisset, ei quoque terrorem incutere studebat. Illa autem (casu enim ipsius vocem audiverat) ad eum inquit, Non te fugit, te mihi quoquo metuendum fuisse, nisi te ego audivissem rudere.

Affabulatio.

Fabūla significat nonnullos indoctos, qui externis aliqui esse videntur, ex sua garrulitate redargui.

Græcismi, Sententiæ, Phrases, &c.

1. Ἐνδύσασθαι τὴν λεοντίνην. Induere pellem leonis : inducere sibi pellem leoninam: amicare, vel operire se pelle leonis, vel exuviiis leoninis. 2. Ἐκφοβεῖν τὰλλα. Attic. pro τὰ ἄλλα τῶν ζώων. Græcismus. Vid. Isocrat. vi. 5. Terrere, territare, perterrere, terrore, vel metu concutere, cætera, vel reliqua animalia. 3. Θεάσασθαι τὴν αἰλώπεκα. Vidisse, vel videre vulpem, &c. 4. Πειρᾶσθαι πῶς δεινότητος. Tentare, conari, vel studere aliquem perterrefacere, vel alicui terrorem, vel metum injicere, vel incutere. 5. Ἐπύσχανε περιήκει. Est Atticismus per periphrasin pro περιήκει vel περι-

περιέκει positus. Attici enim utuntur saepe participiis, & verbis substantivis tanquam auxiliaribus, pro ipsis participiorum verbis.

6. Φοβεῖσθαι πνα. Timere aliquem: metuere quempiam, &c. 7. Ἀκύν πνδς

ὀγκυμν. Audire aliquem rudentem, vel rudere: audire alicujus ruditum. 8. Ἐνιοι

ἦν ἀπαιδδτων. Nonnulli indocti, vel ex indoctis, &c. 9. Δοκεῖν εἶναι πνα τῷς

ἔξω. Subaudi εἶσι. Videri aliquem esse externis, vel iis, quæ extra sunt, vel apparent.

10. Ἐλέσχεθς ὑπὸ τῇ γλωσσάλῃας. Redargui ex loquacitate, vel garrulitate. 11.

Sententia. Ὅτι ἀπαιδδτοι ὑπὸ τῇ ἰδίᾳς γλωσσάλῃας ἐλέσχον. Indocti ex sua loquacitate redarguantur, &c.

FINIS.

---

e

